ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

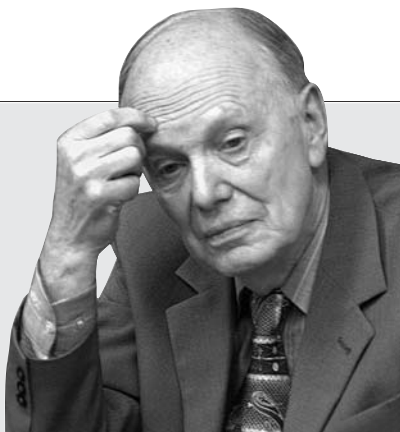

Ювілей

Борис ПАТОН: «Треба працювати й жити!»

▶ СТОР. 10—11

Будильник на шиї — це модно

«Steampunk» — для неординарних особистостей

▶ СТОР. 12

Досвід

Хліборобський рік «Агро-Експрес-Сервісу»

▶ СТОР. 15

№ 223 (5723) СЕРЕДА, 27 ЛИСТОПАДА 2013 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Віктор ЯНУКОВИЧ: «Альтернативи побудові суспільства європейських стандартів в Україні немає»

Звернення Президента до Українського народу

Шановні співвітчизники!

Найближчим часом я зроблю широке інтерв'ю на телебаченні і відповім на всі запитання. А сьогодні я хотів би підкреслити — альтернативи побудові суспільства європейських стандартів в Україні немає. І моя політика на цьому шляху завжди була й залишається послідовною.

▶ СТОР. 2

Курс до Асоціації залишається незмінним

Під час офіційного візиту до Канади Голова Верховної Ради України Володимир Рибак висловив сподівання, що міжпарламентський діалог України і Канади зберігатиметься та розширюватиметься і надалі, та запевнив у незмінності курсу нашої держави до європейської інтеграції.

▶ СТОР. 2

Перші подихи зими: сотні населених пунктів знеструмлено, рух на дорогах ускладнено

Чотирирічна Алінка Марцинів намагається зліпити сніжку.

Фото Любові ЛЕВИЦЬКОЇ.

Чотириметрову тую у дворі одного з будинків Тернополя вітер вирвав з корінням.

Як і обіцяли синоптики, цього тижня в Україну прийшла зима. Пориви вітру та дощ із мокрим снігом у ніч з 25 на 26 листопада знеструмили 638 населених пунктів у 10 областях. Найбільше постраждали Тернопільщина і Хмельниччина. І хоч на сьогодні синоптики не прогнозують небезпечних явищ, у Державній службі України з надзвичайних ситуацій радять водіям, які вирушають у дорогу, мати в авто лопату, трос, термос із гарячим чаєм, заряджений мобільний телефон, теплі речі та достатній запас пального, щоб зігрітися у разі потрапляння у сніговий замет. Тим часом, як зустріли перші подихи зими регіони і яких негараздів уже завдала негода, повідомляють наші власні кореспонденти.

▶ СТОР. 8

ОФІЦІЙНО

Затверджено постановою Центральної виборчої комісії від 23 квітня 2012 року №76

РОЗ'ЯСНЕННЯ

Центральної виборчої комісії щодо заборони надання виборцям, закладам, установам, організаціям, а також виборчим комісіям та їх членам товарів (крім товарів, що містять візуальні зображення назви, символіки, прапора партії, за умови, що вартість таких товарів не перевищує три відсотки мінімального розміру заробітної плати), послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерейних білетів, інших матеріальних цінностей (непрямого підкупу) під час проведення виборів народних депутатів України

Центральна виборча комісія звертає увагу суб'єктів та інших учасників виборчого процесу з виборів народних депутатів України, що відповідно до Закону України «Про вибори народних депутатів України» передвиборна агітація може здійснюватися у будь-яких формах і будь-якими засобами, що не суперечать Конституції України та законам України.

Разом з тим, згідно з частиною тринадцятою статті 74 Закону України «Про вибори народних депутатів України», забороняється проводити передвиборну агітацію, що супроводжується наданням виборцям, закладам, установам, організаціям коштів або безоплатно чи на пільгових умовах товарів (крім товарів, що містять візуальні зображення назви, символіки, прапора партії, за умови, що вартість таких товарів не перевищує три відсотки мінімального розміру заробітної плати), послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерейних білетів, інших матеріальних цінностей.

Центральна виборча комісія роз'яснює, що така передвиборна агітація або надання виборцям, закладам, установам, організаціям, а також виборчим комісіям та їх членам коштів або безоплатно чи на пільгових умовах товарів, послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерейних білетів, інших матеріальних цінностей, що супроводжується закликами або пропозиціями голосувати за або не голосувати за певну політичну партію чи кандидата у народні депутати України або згадуванням назви партії чи імені кандидата, є непрямим підкупом виборців.

Особи, винні в порушенні законодавства про вибори народних депутатів України, притягаються до кримінальної, адміністративної або іншої відповідальності в порядку, встановленому законом.

КОРОТКО

■ Два міжнародні сертифікати якості — ISO 9001 та ISO 22000 отримало рівненське підприємство «Агропереробка». Вони свідчать про високий рівень безпеки харчової продукції, яку випускає завод. Це дає йому змогу виходити на міжнародні ринки збуту без додаткових документів, **повідомляє наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

■ У Черкасах в одному з гіпермаркетів затримано покупця, котрий намагався розрахуватися за придбаний товар фальшивою 500-гривневою купюрою. На місце події прибула слідчо-оперативна група міліції і розпочала слідство, **інформує наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

■ Лише за останній тиждень обласний бюджет Сумщини недоотримав 2 мільйони гривень. Дефіцит регіональної скарбниці зріс до 61,4 млн. грн. Понад 58 мільйонів гривень з них — податок на доходи фізичних осіб, **передає наш власкор Владислав ЖМУРКОВ.**

Держказначейство виділило майже 8 млрд. гривень на соціальні видатки *(УНН)*

Віктор ЯНУКОВИЧ: «Альтернативи побудові суспільства європейських стандартів в Україні немає»

Звернення Президента до Українського народу

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Реформи, які ми здійснюємо, — це підтвердження того, що ми йдемо європейським шляхом.

Ми будуємо державу, в якій права людини, рівність усіх перед законом, право вибору, соціальний захист є найвищими цінностями для всіх, без різниці, в якому ти регіоні проживаєш чи на який майдан виходиш.

І як Президент хотів би запевнити громадян України — я буду розбудовувати і зміцнювати ці незаперечні фундаменти нашого життя.

У нас ніхто не вкраде мрію про Україну рівних можливостей, про європейську Україну. Так само як ніхто не зіштовхне нас з праведної дороги, що веде до цієї мрії.

Ми багато пройшли, і ще немало нам пройти належить. Найскладніше на цьому шляху були, є і завжди будуть економічні проблеми.

Але я був би нечесним і несправедливим, якби не подбав про найбільш знедолених і незахищених, на яких може лягти основний тягар перехідного періоду.

Я був би, м'яко кажучи, неправий, якби не зробив усього, що треба зробити, щоб люди не втрачали робочі місця, щоб вони отримували заробітні плати і пенсії, стипендії.

Я хочу, щоб у нашій великій українській родині був мир і спокій. Як батько не може залишити сім'ю без хліба, так і я не маю права залишити людей напризволяще з тими проблемами, які можуть виникнути, якщо під тиском, який ми відчуваємо, зупиниться виробництво, і мільйони громадян будуть викинуті на вулиці.

Тому мені доводиться вдаватися до непростих рішень. Тому я інколи ризикую бути незрозумілим. І тому я прошу сьогодні наш народ уважно вислухати мене особисто.

Я ніколи не зроблю жодного кроку на шкоду Україні і народові. Воля громадян України була, є і буде вирішальною для кожного мого рішення.

Я хочу, щоб люди знали це.

Я дякую всім за високу громадянську свідомість. В інтерв'ю телевізійним каналам я більш детально розкажу про наші спільні кроки та дії, які ми будемо робити разом.

Сподіваюся на розуміння і підтримку.

Я вірю — ми подолаємо всі труднощі на шляху розбудови нашої держави, бо нема таких перепон, які не подолав би мудрий і згуртований народ.

Ми ніколи і нікому не повинні дозволяти заважати нам. Молитви і мрії мільйонів покладаються на Господнє рішення.

Курс до Асоціації залишається

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Статус Особливого партнерства

Під час зустрічі зі Спікером Палати громад парламенту Канади Ендрю Шіром у місті Оттава від імені делегації Верховної Ради України Володимир Рибак засвідчив вдячність керівництву парламенту Канади за запрошення відвідати цю країну. «Маю велику честь бути вашим гостем та ознайомитися з роботою Палати громад канадського парламенту», — зазначив В. Рибак, підкресливши, що це перший офіційний візит Голови Верховної Ради України до Канади. «Розглядаю його як логічне продовження першого в історії візиту до України Спікера Палати громад, який відбувся восени 2009 року», — сказав він.

Від імені українських парламентаріїв В. Рибак подякував Канаді «за стабільну підтримку становлення та розвитку нашої державності». «З перших днів незалежності ми постійно відчували підтримку канадців та Канади, яка першою у Західній півкулі визнала державність України», — підкреслив керівник українського парламенту.

За словами В. Рибака, сьогодні україно-канадські відносини набули статусу Особливого партнерства. Він висловив переконання, що це є визнанням взаємного інтересу обох народів один до одного, плідних міжлюдських контактів та підтримки Канадою ідеалів української державності. Він наголосив на зацікавленості та готовності української Сторони і надалі розвивати україно-канадські міжпарламентські контакти, зазначивши, що обидва парламенти мають на повну потужність використовувати механізм двосторонніх груп дружби.

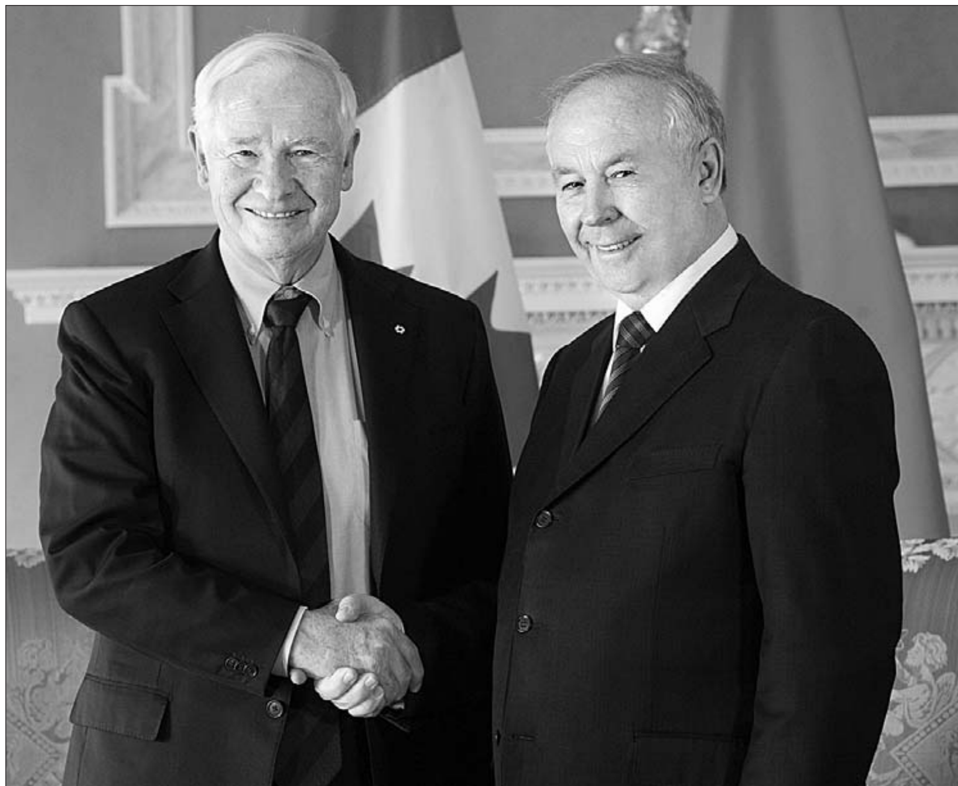

Зустріч Голови Верховної Ради України Володимира Рибака з Генерал-губернатором Канади Девідом Джонстоном.

В. Рибак назвав важливим досвід відносин і співпраці між законодавчими органами Канади та України у низці спільних програм і практичних проектів. Він відзначив Канадсько-українську парламентську програму, яка успішно реалізується з перших днів незалежності України і дає можливість нашій молоді на практиці долучитися до організації роботи інститутів демократії.

Глава парламенту подякував також за програми навчального характеру та проекти технічної допомоги, спрямовані на розвиток міжпарламентської взаємодії, обмін досвідом у законодавчій сфері.

Спікер Палати громад парламенту Канади, своєю чергою, зазначив, що канадське суспільство по праву пишається внеском вихідців з України в освоєння та розвиток своєї країни. За його словами, візит української парламентської делегації є свідченням того, що наші міжпарламентські взаємини розвиваються динамічно.

Сторони наголосили, що Україну й Канаду пов'язують не лише активні політичні відносини та економічні інтереси, а й міжлюдські контакти та культурні зв'язки нашої держави з понад мільйонною українською громадою в Канаді. «Україна завжди раділа успіхам своїх земляків у Канаді. Ми пишаємося тим, що близько 50 представників української громади обиралися до канадського парламенту, що Генерал-губернатором Канади свого часу був український канадець Рамон Гнатишин, що сотні наших співвітчизників успішно працюють у федеральному уряді», — сказав В. Рибак, пригадавши ім'я сенатора Юзика, якого вважають «батьком» канадської політики багатокультурності.

Мер столиці Канади — міста Оттава — Джон Ватсон.

Спікер Палати громад парламенту Канади Ендрю Шір.

В. Рибак також висловив вдячність канадським колегам за особливе ставлення до голодомору в Україні 1932-33 років, за визнання інтернування осіб українського походження під час Першої світової війни. «Український народ надзвичайно гостро розуміє важливість визнання історичної правди щодо цих подій», — зазначив В. Рибак.

Керівник Українського парламенту не відкинув можливості підписання Україною Угоди про асоціацію з ЄС ближчим часом, пояснивши призупинення цього процесу збільшенням економічного тиску з боку Росії. «Між Україною і Росією виникли економічні питання, які потягли за собою закриття підприємств, скорочення робочих місць, інші негативні моменти», — сказав В. Рибак, підкрес-

незмінним

ливши, що хоч уряд і призупинив процес підписання Угоди, керівництво держави продовжує працювати у напрямку її укладання.

Під час зустрічі з Генерал-губернатором Канади Девідом Джонстоном В. Рибак наголосив, що співробітництво з Канадою є пріоритетним напрямком зовнішньої політики України. Керівник парламенту висловив сподівання, що двостороння взаємодія в інвестиційній та енергетичній сферах активно розвиватиметься і сприятиме економічному зростанню в обох країнах. В. Рибак заявив, що готовий сприяти розвитку подальших контактів академічних кіл України та Канади, зазначивши, що у лютому цього року Україну відвідала делегація представників провідних канадських університетів, а вже цього місяця в Канаді перебувала найбільша в історії двосторонніх відносин місія ректорів українських університетів. Він нагадав, що в Україні діє понад 800 університетів, перший з яких був відкритий 400 років тому, і висловив сподівання щодо підтримки з боку Генерал-губернатора майбутніх ініціатив у науково-освітній галузі двосторонніх відносин.

Сторони домовилися сприяти подальшому розвитку контактів академічних кіл України та Канади.

Голова Верховної Ради наголосив, що Україна високо цінує програми технічної допомоги Канади, які здійснюються в нашій країні й сприяють інституційному розвитку держави. «Ми вдячні за фінансову допомогу Канади у подоланні наслідків Чорнобильської катастрофи», — сказав В. Рибак, додавши, що «ми цінуємо відповідні канадські проекти технічної допомоги Україні й будемо раді долучитися до реалізації нових, зокрема, у галузі охорони здоров'я та безпечного життя матерів та молоді».

Під час зустрічі з лідером офіційної опозиції у парламенті Канади, керівником Нової демократичної партії Томасом Малкером Голова Верховної Ради України наголосив на готовності послідовно підтримувати українсько-канадські міжпарламентські контакти, особливо на рівні двосторонніх груп дружби. Своєю чергою, Т. Малкер високо оцінив вклад української спільноти у розвиток Канади і політики мультикультурності. На його думку, Україна втілює образ країни, яка багато досягла у розвитку своєї державності за короткий термін. «Думаю, що Україна не відійде від свого наміру підписати Угоду про асоціацію з ЄС», — сказав він.

Лідер офіційної опозиції у парламенті Канади, керівник Нової демократичної партії Томас Малкер.

Погруддя королеви Великобританії у бібліотеці парламенту Канади.

Під час зустрічі з мером столиці Канади — міста Оттава — Джоном Ватсоном В. Рибак поінформував про перебіг євроінтеграційних процесів в Україні, наголосивши, що «погіршення стосунків з Росією в економічній сфері змушує Україну призупинити процес підписання Угоди про асоціацію з Євросоюзом». При цьому керівник парламенту підкреслив, що оскільки Росія є стратегічним партнером України, «нам потрібно переглянути стан двосторонніх відносин в економічній сфері». У цьому контексті В. Рибак також наголосив, що «ми не розглядаємо питання про підписання Угоди про вступ до Митного союзу». Він зазначив, що керівництво України продовжує роботу з європейськими структурами. «Думаю, прийде час, це недовго, і ми підпишемо Угоду про асоціацію з ЄС», — сказав він.

Глава парламенту також торкнувся питання необхідності спрощення візового режиму для наших співвітчизників, бо, на думку В. Рибака, українці повинні мати можливість бачити життя людей в інших країнах, усвідомлювати важливість запровадження високих стандартів життя і у своїй державі.

Євроінтеграція — головний пріоритет

Під час перебування у Канаді Голова Верховної Ради України Володимир Рибак в інтерв'ю журналістам зробив низку політичних заяв. Зокрема, він запевнив, що європейська інтеграція залишається головним пріоритетом зовнішньої політики України.

В. Рибак зауважив, що нині неузгодженим залишається питання щодо лікування за кордоном осіб, які відбувають покарання, і поки що немає консенсусу для ухвалення відповідного рішення.

При цьому В. Рибак зазначив, що наша країна «очікує, що Європа розгляне питання з точки зору, як жити далі Україні і в її відносинах з Росією». За його словами, Україна «призупинила підписання Угоди, і нам треба розглянути економічні відносини з Росією і з іншими країнами СНД».

Керівник парламенту також заявив, що сьогодні питання щодо вступу до Митного союзу Україною не розглядається.

На запитання журналістів щодо реєстрації представниками опозиційних фракцій постанови про відповідальність Кабінету Міністрів В. Рибак відповів, що Верховна Рада може розглянути питання про відповідальність уряду, але голосів для його відставки немає. «Я не бачу сьогодні голосів для відставки уряду», — сказав він.

За словами В. Рибака, після повернення до Києва у середу він доручить профільному комітету вивчити це питання відповідно до спеціальної процедури, визначеної законом про Регламент.

Голова Верховної Ради також заявив, що нині немає потреби у проведенні позачергового засідання парламенту. В. Рибак нагадав, що Верховна Рада нещодавно вже збиралася на позачергове засідання, але при цьому жодного питання розглянуто і ухвалено не було. «Я не знаю, що збираються розглядати, — зазначив він. — Необхідності сьогодні збирати позачергове засідання немає». При цьому він додав, що відповідно до календарного плану, чергове пленарне засідання відбудеться 3 грудня.

В. Рибак і члени офіційної парламентської делегації взяли участь в офіційній церемонії покладання квітів до монумента вшанування пам'яті канадців, які загинули під час воєнних дій, та до пам'ятника Т. Г. Шевченку в місті Оттава. Після завершення церемонії Голова Верховної Ради України передав настоятелю Українського Католицького Собору Святого Івана Хрестителя о. Кирилу Микитюку ікону.

ДОСЛІВНО

Володимир РИБАК, Голова Верховної Ради України:

«Україна на сто відсотків виконала свої завдання для підписання Угоди про асоціацію з Європейським Союзом. Головний курс України — на євроінтеграцію».

Прес-служба Верховної Ради України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Куяльницький лиман хочуть оголосити курортом державного значення

Народні депутати пропонують оголосити природну територію Куяльницького лиману Одеської області курортом державного значення. Відповідний законопроект за авторством групи народних депутатів, зокрема, Сергія Ківалова (ПР), Едуарда Гурвіца («УДАР») та Давида Жванії (ПР), нещодавно зареєстровано у парламенті.

Куяльницький лиман — унікальний водний об'єкт, зарахований до категорії лікувальних. Він має значні бальнеологічні, лікувальні, рекреаційні, туристичні природні ресурси тощо. Однак протягом останнього десятиріччя екологічний стан Куяльницького лиману залишається кризовим. Катастрофічне обміління, збільшення солоності його ропи та грязей створює загрозу його повного зникнення.

Ще у 1985 році Рада Міністрів Української РСР ухвалила постанову, якою затвердила не лише межі округу і зон санітарної охорони курорту Куяльник, а й план санітарно-оздоровчих заходів на курортній території. Виконання цих заходів було покладено на установи, які давно реорганізовані, а окремі з них взагалі не існують. Отож цим питанням ніхто не опікувався.

«Те, що сталося з Куяльником, це просто злочин. Так звані «господарники» нагло видобувають пісок, а хтось незаконно будує дамби, курені. Дрібними штрафами цю проблему не вирішити. Ще раз наголошую, ми зробимо все, щоб зберегти цей курорт світового значення», — наголосив Сергій Ківалов.

Він подякував народним депутатам, які входять до складу міжфракційного об'єднання «Одеса» за небайдужість до проблеми Куяльника. «Це дало змогу ще більше об'єднатися для рішення наявних проблем нашого міста та регіону й розширити лави нашого об'єднання», — додав депутат. Водночас він зауважив, що в підготовці законопроекту участь брали вчені кафедри екологічного права Національного університету «Одеська юридична академія», а також провідні вчені, фахівці Одеського державного екологічного університету. Крім того, за словами народного депутата, до уваги бралися напрацювання депутатської комісії «Куяльник» в Одеській обласній раді.

ДОВІДКОВО

Метою прийняття законопроекту є оголошення природної території Куяльницького лиману Одеської області курортом державного значення та затвердження округу і зон санітарної охорони курорту Куяльник.

«На щастя, тепер у Куяльницького лиману з'явився реальний шанс на спасіння, оскільки однієї труби, яка б качала морську воду в лиман, буде замало. Найголовніше — це юридичне обґрунтування, комплексний закон. Саме він усе вирішить», — наголосив С. Ківалов.

Щоправда, парламентарій зауважив, що попереду в депутатів титанічний труд — законопроект має ухвалити Верховна Рада та підтримати уряд. «Якщо він не дасть згоди, це буде серйозна проблема. Але я сподіваюся, що в нас вистачить сил та можливостей, аби переконати уряд підтримати наш законопроект. Документ, який збереже Куяльник як оздоровницю, курорт загальнодержавного та світового значення», — зауважив народний депутат.

Вл. інф.

ФОТОФАКТ

Заступник голови Центральної виборчої комісії Андрій Магера, голова Центральної виборчої комісії Михайло Охендовський під час засідання ЦВК, на якому відбулося жеребкування визначення черговості надання кандидатам у народні депутати України, зареєстрованим в одномандатних виборчих округах № 94, 132, 194, 197, 223, ефірного часу та друкованих площ за рахунок і в межах коштів державного бюджету України, виділених на підготовку та проведення повторних виборів народних депутатів України 15 грудня 2013 року.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ДЕНЬ

ГОЛОС УКРАЇНИ № 223 (5723)
СЕРЕДА, 27 ЛИСТОПАДА 2013

Студенти Київського національного університету приєдналися до попереджувального страйку, оголошеного студентами Києво-Могилянської академії. Вони вирушили на Європейську площу, де триває безстрокова акція протесту проти згортання євроінтеграції *«Українська правда»*

Одні хочуть інтегруватися, інші — розв'язання нагальних проблем

Одразу два віча відбулися у Тернополі минулого понеділка. На Театральному майдані, незважаючи на дощ з мокрим снігом, сильний поривчастий вітер, студенти тернопільських вишів скандували: «Тернопіль — це Європа», «Україна в ЄС», «Не зволікай», співали Гімн України, «Червону руту»... «Холодно, ноги промокли, — каже першокурсниця Тернопільського національного економічного університету Оля Дзісяк. — Піду додому, переодягнуся і знову прийду». Третьокурсник технічного коледжу Ігор Кіндратюк пояснив, що він прийшов підтримати євроінтеграційні устремління. «Якщо доведеться, ночуватиму у наметі», — каже хлопець.

У негоду студенти грілися піснями й танцями. Не обійшлося без партійної символіки.

Біля наметового містечка, яке розгортали активісти тернопільського Євромайдану, я зустріла народного депутата Олексія Кайду (ВО «Свобода»).

— Разом з головою обласної ради Василем Хомінцем ми зустрічалися з керівниками вишів, їхніми заступниками і знайшли розуміння, — розповів він. — Студентів не будуть карати за пропущені пари. Домовилися з «швидкою допомогою», що тут чергуватиме лікар, а медуніверситет пообіцяв дати волонтерів. Окрім того, для студентів відкриють фойє драмтеатру, щоб вони могли зігрітися, піти до вбиральні. Будемо стояти тут до 28 листопада, а далі побачимо.

Ресторатори міста пообіцяли допомогти студентам з гарячим харчуванням. На майдані встановили кілька залізних бочок, біля яких можна грітися. Цікаву думку довелося почути від відомого у Тернополі громадського діяча, активного борця за незалежність України Ярослава Демидася. Він прийшов підтримати молодих людей, хоч вважає, що Україна міняє одного рабовласника на іншого, більш цивілізованого. «Опозиція не має права брати на себе роль морального поводиря, бо вона нічим не краща від влади, — каже пан Демидась. Добре, що молодь це усвідомлює і хоче змін».

Поки студенти мітингували на майдані, близько сотні людей зібралися під стінами будинку міської ради. Вони вимагали припинити незаконну забудову міста, не забирати землю у гаражного кооперативу, закликали притягнути до відповідальності медиків, винних у смерті молодої жительки Тернополя Марії Деркач. «Ми, безперечно, за європейські цінності, — каже один з організаторів акції Андрій Любецький. — Але про яку Європу може йти мова, коли в місті не вирішуються нагальні проблеми, коли до влади не достукатися, а перед нами зачиняють двері?». Свої вимоги учасники акції не змогли вручити міському голові Сергієві Надалу, він до них не вийшов, всередину приміщення не впустили, а згодом людей розігнала міліція. Вони пішли до прокуратури. Там їх прийняв прокурор Тернополя Віталій Сідоров, пообіцяв розглянути звернення і дати відповідь.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.
Фото автора.

Мітинги — двічі на добу

Наметів на донецькому Євромайдані не буде. Таке рішення прийняте у понеділок увечері на мітингу, який відбувся перед пам'ятником Шевченку в Донецьку. На цьому місці проходить місцевий Євромайдан на підтримку підписання угоди з ЄС у Вільнюсі. Думки учасників розділилися: деякі активісти висловлювалися за встановлення наметів біля пам'ятника, однак під час бурхливого обговорення «голуби» перемогли «яструбів». Вирішено, що чергування на площі буде цілодобовим, але без наметів. Двічі на день — о 12 і 18 годині — збираються мітинги на підтримку вимог акції. Уночі на площі залишаються лічені активісти.

— Насправді ми вночі не сиділи, а стрибали весь час. Було дуже холодно, але люди привозили на автомобілях гарячу каву, чай, печиво, ковдри. Це незнайомі люди, які дізналися про акцію із соціальних мереж, — розповіла «Голосу України» активістка акції, журналіст Катерина Жемчужникова **(на знімку)**, яка чергувала кілька ночей на донецькому Євромайдані. — Ті, хто приїздив на машинах, — ми у них у салоні періодично сиділи, грілися, розмовляли. На ранок до мене навіть підходили міліціонери і казали: мовляв, якщо дуже змерзла — приходь до нас в авто грітися. Акція у нас зареєстрована як цілодобова до 30 листопада, і міліція охороняє.

Під час акції триває збирання коштів — витратити їх вирішено переважно на друк прапорців і стрічок із символікою Євросоюзу. За словами співрозмовниці, мешканці міста приходять на майдан весь час, цікавляться акцією. «Є попит у людей, щоб прийти на локацію і поставити питання. Ми займалися певним чином просвітницькою діяльністю. До нас приходили і негативно налаштовані перехожі, які питали: навіщо вам той Євросоюз? Ми спілкувалися і, може, не змінювали їхнє бачення, але принаймні не виходили на якісь конфліктні ситуації», — додала активістка.

А в понеділок політичні дебати розгорнулися вже на вечірньому мітингу: перед учасниками приїхав виступити секретар Донецької міської ради Сергій Богачов.

На його думку, потрібно говорити про поетапне наближення до Євросоюзу. Секретар міської ради запропонував громадським активістам долучитися до обговорення проекту міського бюджету на 2014 рік і внести свої пропозиції щодо наболілих проблем.

Ліна КУЩ.
Донецька область.
Фото автора.

Перед тим, як розгромили намети, міліція загадково зникла

25 листопада близько 22:00 десятки невідомих молодиків спортивної статури розгромили дніпропетровський Євромайдан і побили його активістів. Загадковим чином за кілька хвилин до нападу з Європейської площі зникли співробітники міліції, з'явившись відразу після того, як атакуючі зникли. Хоча напередодні в інтерв'ю «Голосу України» правоохоронці заявляли, що забезпечують тут цілодобову охорону.

За словами очевидців, як тільки співробітник департаменту внутрішньої політики міськради Станіслав Палій почав зачитувати мітингувальникам рішення суду про заборону проведення мітингу на Європейській площі, понад тридцять осіб напали на мітингувальників, за лічені хвилини знищили намети і зірвали агітаційні матеріали. Активістів повалили на землю й били ногами. Після чого спокійно зникли з місця події.

«Вони налетіли і почали трощити все, що було у них на шляху. Розгромили намети, били людей, які були в наметовому містечку і які стояли, слухали музику, — розповів журналістам активіст Роман Сердюк. — Організатори майдану попереджували правоохоронців про такий розвиток подій, оскільки так звані спортсмени почали збиратися на площі близько 17.00. Однак заходів безпеки з боку міліції ужито не було».

Багатьом постраждалим знадобилася медична допомога, деякі були госпіталізовані. Організатори заходу відновили намети і попросили учасників не розходитися. Через кілька хвилин на площі знову з'явилися міліціонери: коментувати те, що сталося, як і своє «раптове» зникнення вони відмовилися.

Постраждалий координатор майдану Віктор Романенко в інтерв'ю журналістам заявив, що впізнав у спортсменах-нападниках членів федерації дзюдо Дніпропетровської області, яку очолює народний депутат, член Партії регіонів Іван Ступак. «Це були ті само спортсмени, які нападали на мирні акції опозиції і влітку цього року», — вважає Віктор Романенко.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

У Харкові обмежено проведення масових заходів

Влада пов'язує це з епідеміологічною ситуацією. За словами виконувача обов'язків керівника Харківського міського управління СЕС Миколи Чигриня, епідеміологічний поріг перевищений майже вдвічі в більшості районів міста.

— Проаналізувавши ситуацію, ми звернулися з поданням до Харківського міського голови та міської ради із проханням прийняти рішення про обмеження проведення масових заходів, — повідомив в. о. начальника міського управління СЕС. — У зв'язку із цим обмежено і відвідування всіх стаціонарних відділень лікувальних установ.

Крім того, у Харківській області скасовані короткострокові та довгострокові побачення у всіх місцевих колоніях. Про це заявив начальник Качанівської колонії Ігор Колпащиков.

Відвідування обмежене й у ЦКЛ №5, де досить тривалий час лікується і відбуває покарання Ю. Тимошенко. При цьому заступник головного лікаря закладу Ірина Фурса не дала однозначної відповіді, чи зможе ув'язнена Юлія Тимошенко зустрітися зі своїми соратниками, підкресливши, що такі зустрічі не є лікувальним процесом. За її словами, Ю. Тимошенко почувається нормально і ніяких скарг медперсоналу не висловлює.

Проте у пенітенціарній службі не виключають, що Тимошенко вдасться зустрітися з адвокатами до чергового засідання Київського районного суду Харкова в справі ЄЕСУ, яке призначено на 6 грудня. Водночас глава політради «Батьківщини» Арсеній Яценюк вважає, що «раптовий карантин у Харкові оголосили перш за все, щоб не допустити його і подружжя Луценків на побачення із засудженою, а також зірвати святкування дня народження Юлії Тимошенко».

Микола КОСИЙ.
Харків.

Вистояли ще одну ніч. З піснями й надією

Ще одна доба протестів проти рішення уряду призупинити на невизначений час підписання Угоди про асоціацію з ЄС виявилася спекотнішою за попередню, хоча саме 25 листопада погода відчутно дихнула зимовим холодом. Обидва київські євромайдани — на Європейській площі та на Майдані Незалежності (тут, нагадаю, «зближуються» з Брюсселем без партійної символіки) — зазнали «інтеграційних» атак «Беркута»: вранці силовики брали в облогу безпартійний центр опору, ввечері той, де політичні вимоги виголошують на тлі різнобарвних опозиційних прапорів. Штурми вдалося відбити, але без потерпілих не обійшлося...

Увечері кілька десятків тисяч знову зійшлися на мітинг, анонсований напередодні лідерами опозиції. Схоже, це було приємною несподіванкою навіть для організаторів акції: кияни знову порадували їхні серця високою мобілізацією на підтримку курсу в Євросоюз. Що само по собі похвально, якби не обіцянки шановних промовців зі сцени «оголосити Президенту імпічмент, уряд відправити у відставку, парламент розпустити» і взагалі «Банду — геть!». Як вони можуть це здійснити за нинішньої провладної більшості у Верховній Раді, коли навіть не такі «рішучі» законопроекти опозиції не вдається обстояти, людям не пояснили (автор цих рядків, наприклад, уже з рахунку збилася, скільки разів «гнала» «бандитів на нари» за свій солідний стаж участі в різноманітних протестних заходах, і хто в результаті опинився за ґратами?). Прикро. Європейські політики, за ідеєю, мали б відповідальніше ставитися до своїх слів. Революційні гасла — це добре, вони викликають в українців драйв на мітингах, але, як свідчить наша недавня історія, надмірна фантазія може завести їх у глухий кут розчарування й зневіри.

Хоча цього вечора опозиція не обійшлася і без «трофеїв», щоправда, і тут пильність насамперед проявили громадські активісти та журналісти. Вони затримали поблизу УНІАНу мікроавтобус з озброєними людьми та апаратурою для прослуховування. Вдалося «конфіскувати» весь «шпигунський» арсенал і номерні знаки для доказів, що спецслужби використовують незаконні методи в боротьбі проти опонентів влади (а вилучені записи, зняті на відео, це доводять) і викликати оперативно-слідчу групу. А доки вона «квапилася» на виклик, у наступ на Європейську площу з двох боків посунули щільні ряди «беркутів». Над головами мітингувальників вибухала піротехніка, полилися струмені сльозогінного газу, перші розбиті голови зросилися кров'ю. Гасло «Міліція з народом» виявилося так само «ефективним», як і погроза «імпічменту»...

«Беркут» відступив лише тоді, коли позбавлені апаратури мікроавтобус активісти виштовхали з Європейської площі. Потенційно жорстокішу розправу над людьми відвернули і тележурналісти, які влаштували прицільну «фотосесію» «правоохоронців».

Станом на 21:25 ситуація на площі стабілізувалася, зате сполошилися на вулиці Володимирській. Одразу в двох відомствах. В СБУ зізналися, що авто їхнє, але використовувалося воно в «мирних цілях»: «Виявленням технічними засобами радіоканалів можливого керування вибуховими пристроями в місцях масового скупчення людей». Одне слово, «антитерористична безпека», за логікою «розведених, мов кошенята», есбеушників, вимагала прослуховування штабу Євромайдану і блокування телефонів депутатів-опозиціонерів? Не менш дивовижне і пояснення столичного главку міліції: з'ясувалося, що «Беркут» зіграє налетів на мітингувальників на... прохання одного з народних депутатів, який запідозрив вибуховий пристрій в мікроавтобусі. А людей по дорозі били, щоб «убезпечити від можливої небезпеки». І взагалі, щоб ще більше себе «убезпечити», самі учасники акції стріляли газом. Неправда! Особисто я зазнала газової атаки від «рятівників», і це вони били чоловіка по голові до крові.

...Вночі на обох євромайданах вирувало життя, але вже без провокацій. На Майдані Незалежності молодь танцювала під пісні присутньої Руслани і Фагота та відсутніх Славка Вакарчука й Олега Скрипки. Грілися танцями і репом. Жартували із солдатами внутрішніх військ, розставленими по периметру різдвяних кіосків і дякували їм за пильну «охорону йолки». Щоправда, і тут було не все по-європейськи. Найщиріші інтегратори з ЄС, мабуть, не знають однієї важливої ознаки західної культури. Європеєць ніколи не кидатиме недопалки під ноги і не смітитиме за межами урн. Тим паче якщо вони є поблизу. Але це деталі, може, колись навчаться... Головне — ніч минула мирно, весело і красиво. Хоча під ранок було дуже холодно: мокрий сніг і нуль градусів. Утім, для революційного настрою це також не має великого значення...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

***P. S.** Вчора вранці «безпартійний» майдан відвідав голова КМДА Олександр Попов. Також запевнив, «без жодної політики». Подякував і запитав, чи потрібна якась допомога, зокрема, біотуалети.*

Фото Володимира ГОНТАРА (УНІАН).

Лідера одеського Євромайдану били кийками і труїли сльозогінним газом

Одеський Євромайдан, проведення якого заборонив суд, продовжує свою роботу. Цього разу в незвичайній формі — депутати Одеської обласної ради Сергій Веселов і міської ради Олександр Остапенко почали проводити біля пам'ятника Дюку прийом виборців. Аудиторія в депутатів значна — понад 500 осіб звернулися до них з питаннями, скаргами та пропозиціями.

Трьох активістів Євромайдану — Олексія Чорного, Віталія Устименка і В'ячеслава Шкребляка після ліквідації наметового містечка, розбитого біля пам'ятника Дюку, доправили до Портофранківського відділення міліції. За заявою Олексія Чорного на ім'я прокурора Одеси, в автомобілі до нього застосовувалася фізична сила. Зокрема, активіст Євромайдану написав, що «мене били в автозаку кийком. Били в живіт, об підлогу. Закривали рот руками і притискали до підлоги, щоб не вистачало кисню.... Били кийком через проріз для дверей, після чого притиснули і прямо в обличчя бризнули сльозогінним газом і зачинили двері. Мало не задихнувся. Почало боліти серце. У моєму мобільному розбили екран, коли били в автозаку. Прошу вас втрутитися і дати правову оцінку діям працівників міліції...».

У міліції інша точка зору на факт побиття активіста. Центр громадських зв'язків Головного управління МВС України в Одеській області заявив, що Олексій Чорний завдав собі травм сам. Стосовно Олексія Чорного та двох його однодумців були складені адміністративні протоколи за статтями КУпроАП про хуліганство. Головне управління МВС в Одеській області розповсюдило заяву про події з ліквідації наметового містечка. У ньому сказано, що «До органів виконавчої влади Одеси надійшли заявки від різних громадських організацій про проведення масових заходів у центральній частині міста. Окружним адміністративним судом Одеської області ухвалено рішення про заборону проведення зборів, мітингів, пікетів, ходів, демонстрацій до 31 грудня поточного року включно. У свою чергу, правоохоронці одержали постанову Державної виконавчої служби про залучення працівників міліції до забезпечення охорони громадського порядку. Попри заборону, біля пам'ятника Дюку зібралися мітингувальники. Судові виконавці зачитали учасникам акції рішення суду, однак ті відмовилися його виконати. Після цього працівники комунальних служб демонтували намети мітингувальників. Троє громадян почали чинити опір, порушували громадський порядок і виявляли злісну непокору законним вимогам працівників міліції. Зазначені громадяни були затримані і доставлені до відділення міліції. Щодо них складені адміністративні протоколи. З боку правоохоронців жодних заходів фізичного впливу до учасників акції не вживалося».

Тим часом голова Одеської обласної державної адміністрації Микола Скорик вважає, що пам'ятник Дюку — не місце для проведення політичних акцій. «Для мене це місце, де я зустрічав світанок на своєму випускному вечорі, і мені складно уявити, як одесит, справжній одесит розбиває намет і живе біля Дюка». Він також зазначив, що мітинги — це спроба розколу суспільства, ніякого бажання конкретно сприяти євроінтеграційним процесам у їхніх учасників немає. Є тільки бажання розхитати політичну ситуацію.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

ФОТОФАКТ

Молоді лучани йдуть до будинку міської ради, де має відбутися позачергова сесія.

Фото з сайта «Волинські новини».

ПОДРОБИЦІ

«Тітушки» в масках під міською ратушею

150 молодчиків у білих масках, що нагадували протигази, пройшлися минулої суботи центром Львова від вулиці Коперніка до міської ратуші. Вони викрикували нацистські та расистські гасла.

«Я вважаю це абсолютною провокацією. Це неприпустима річ, особливо в дні, коли ми доводимо світові свої європейські прагнення. Біля Шевченка львівська молодь стоїть день і ніч за європейське майбутнє, а дехто свідомо виконує замовлення тих, хто хоче показати українців неонацистами. Зверніть увагу, як вони навмисне вишикувались навпроти ратуші біля прапорів ЄС», — так прокоментував ці події міський голова Львова Андрій Садовий.

Більшість учасників цієї дивної акції — не жителі Львівщини. У суботу в кінотеатрі «Київ» пройшов закритий концерт хардкор-груп з Росії, Польщі, Італії та України. Ймовірно до нього могли бути причетними молодики з європейських неонаціоналістичних груп. Марш ніби офіційно був присвячений пам'яті жертв Голодомору, а перетворився на нацистський шабаш.

«Тітушки» в масках прийшли до міської ратуші і демонстративно вишукувалися в фонді прапора ЄС, де провели короткочасний мітинг. Вони відмовились назвати, яку організацію представляють. Казали: «Небайдужа молодь». Пізніше кадри з маршем молодчиків були масово розповсюджені у соціальних мережах.

Звичайно, всі одразу впізнали Львів. А те, що молодчики були завезені з інших регіонів, вже мало кого цікавило. Правоохоронні органи поки що мовчать з приводу суботньої провокації. Але питання залишається відкритим, які технології випробовують у Львові й хто за ними стоїть?

Проте навіть провокації заїжджих гастролерів не зіпсували галичанам настрою. Вони знову і знову йдуть на головну площу міста, щоб заявити про свій європейський вибір. На заваді не стала й не зовсім сприятлива погода. Люди, а надто студентська молодь, налаштовані рішуче і збираються стояти до переможного кінця.

Богдан КУШНІР.

Львів.

Облив себе бензином і намагався підпалити

У Чернігові під час знесення правоохоронцями Євромайдану один із активістів Станіслав Тавлуй облився бензином та намагався себе підпалити. На прес-конференції 25 листопада він пояснив, що такою була його реакція на брутальні дії проти небайдужих громадян, які висловлюють свою позицію щодо позиції уряду. Згідно з рішенням окружного адміністративного суду намет, сцену та звукову апаратуру прибрано з центру міста. Активісти заявляють про знищення їхнього майна.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Микола Скорик вважає, що пам'ятник Дюку — не місце для проведення політичних акцій

Болгари в Україні можуть розраховувати на підтримку

Народний депутат, співголова депутатської групи з міжпарламентських зв'язків з Республікою Болгарія Верховної Ради України Антон Кіссе відвідав Софію, де зустрівся з Президентом Республіки Болгарія Росеном Плевнелієвим (на знімку праворуч).

Антон Кіссе обговорив з Росеном Плевнелієвим економічні відносини між Болгарією та Україною. Також сторони говорили про проблеми й перспективи численної болгарської діаспори, що мешкає в Україні. Росен Плевнелієв поінформував про свій візит в Україну, який відбудеться в травні 2014 року, і прийняв запрошення в рамках візиту відвідати Одесу, Болград, а також болгарські села Одеської області для зустрічі з українськими болгарами.

Крім того, Антон Кіссе й Росен Плевнелієв зачепили питання Всеукраїнського центру болгарської культури, розташованого в Одесі. Питання викупу центру Болгарією розглядатиметься в перспективі для того, щоб зберегти його основне призначення в розвитку болгарської культури й означити роль Асоціації болгар України в його діяльності.

Зустріч відбулася в дружньому та відкритому форматі, обидві сторони залишилися задоволені її результатами.

Вл. інф.

Фото надано прес-службою депутата.

Рік з людьми і для людей

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Колеги — народні депутати називають її спікером з питань освіти і науки, оскільки у профільному комітеті Верховної Ради України вона очолює підкомітет з питань дошкільної, загальної середньої та позашкільної освіти. На її рахунку 15 внесених законопроектів, два з яких уже стали законами. А ще Віталіна Дзоз — найдисциплінованіший народний обранець. За рік депутатства вона не пропустила жодного засідання парламенту чи комітету, в якому трудиться. Але, звітуючи перед своїми виборцями, вона, звісно, говорить з ними не тільки про законопроекти, а насамперед про те, що найбільше хвилює сьогодні людей.

Учитель і парламентарій

У Верховну Раду України Віталіна Олексіївна прийшла з поста міністра освіти і науки Криму. А до цього був багаторічний досвід роботи депутатом різних рівнів, відповідальні посади в Раді міністрів Криму та Масандрівській селищній раді. Але хоч би як високо вона піднімалася, завжди пам'ятає про те, що путівку в життя їй дав рідний педагогічний колектив, яким керувала, будучи директором школи. Тож, що таке праця вчителя, народний депутат Віталіна Дзоз знає не з чуток. Можливо, тому в парламенті її уважно слухають, коли каже про захист прав і інтересів учителювання, підвищення престижу педагогічної праці, захист прав дітей на отримання безплатної та якісної освіти, реформування дошкільного виховання. Для неї діалог з учителями — це перманентний процес, в якому депутат спирається на професійну підтримку Центру законодавчих ініціатив у сфері освіти.

Нині народний обранець працює над розв'язанням проблеми, означеної Президентом України: до 2015 року ліквідувати черги в дитячих дошкільних установах і вдосконалювати їхню роботу. Відправною точкою багатьох її ініціатив стало ознайомлення з досвідом передових дошкільних установ Москви, головний принцип роботи яких — «гроші ходять за дитиною». До того ж робота дитячого садка повинна бути відкритою, корисною для мікрорайону, зрозумілою й прозорою для батьків. «Дошкільне дитинство Криму» — так називається інноваційна програма поліпшення діяльності дитячих садків, яка готується в ці дні під керівництвом Віталіни Дзоз. Вона, до речі, вже знайшла підтримку в Раді міністрів Криму. До кінця нинішнього року на сесії Верховної Ради автономії розглянуть цей документ і його фінансову складову. Наступним кроком на шляху реформування всієї шкільної та дошкільної системи має стати Кодекс законів про освіту, над яким народний депутат працює з фахівцями та педагогічною громадськістю.

ФАКТ

За перший рік роботи в статусі народного депутата України Віталіна Дзоз провела 40 зустрічей з виборцями й понад 50 особистих прийомів. А письмово й телефоном до неї звернулися ще близько 2000 тисяч осіб.

Від дверей до дверей

І все-таки Віталіна Олексіївна не тільки педагог, але насамперед народний депутат, обраний по мажоритарному округу №1. І її виборців хвилюють найрізноманітніші проблеми. «Я — мажоритарник, — не втомлюється повторювати вона. — Проблеми моїх виборців — мої турботи». Скарги про діряві дахи, невідремонтовані під'їзди, ліфтові господарства, дерева, що можуть впасти, вона чує на кожному особистому прийомі. Якось на зустрічах з виборцями журналісти поцікавилися в самої Віталіни Дзоз, який коефіцієнт корисної дії в її роботі з зверненнями громадян. З'ясувалося, він досить високий — на рівні 75 відсотків, про що свідчить статистика. У 7 із 10 випадків звернення виборців на адресу свого народного депутата завершується позитивним вирішенням питання.

Передусім це проблеми, від розв'язання яких залежить зручність цілих мікрорайонів. Як, наприклад, мікрорайону Верхня Українка, де сади й городи не витримують літньої посухи, автомобілісти страждають на розбитих дорогах, а про каналізацію забули багато років тому. Усі кошти, виділені народному депутатові для роботи в окрузі, Віталіна Дзоз передала для будівництва водоводу в цьому районі. Уже готова насосна станція з устаткуванням і резервуаром для води, прокладено два кілометри труб, але залишилося протягнути ще близько тисячі метрів нової нитки водоводу. Наступне літо вже не лякає жителів. Що стосується каналізування мікрорайону, то народний депутат звернулася до міської влади Сімферополя із проханням включити витрати на будівництво першої черги цього об'єкта в проект бюджету на 2014 рік.

Або зовсім інша проблема, духовна, але розв'язання вона потребує цілком матеріального. Здавалося б, церква відділена від держави, і яке діло народному депутатові до турбот навколо караїмської кенаси. Як і більшість культових будинків, у роки радянської влади її використовували не за призначенням, в ній примішувалася радіоредакція ДТРК «Крим». Караїмська громадськість автономії ось уже довгих два десятки років бореться за повернення їй кенаси, і за ці роки хто тільки не брався розв'язати цю проблему — все безуспішно. Зусиллями Віталіни Дзоз питання вже на розгляді в Кабінеті Міністрів України й, сподіватимемося, вирішиться в інтересах караїмів найближчим часом.

Зустріч з жителями мікрорайону.

Багато чи мало цих зустрічей і звернень? Напевно, достатньо, щоб робити висновки й мати власну думку з багатьох проблем. «Люди правильно оцінюють нинішню ситуацію в країні, в місті, сьогоднішніх керівників і те, що заважає нам жити краще, — ділиться враженнями від спілкування Віталіна Олексіївна. — Один зі своїх виступів із трибуни сесії я планую назвати «Народ говорить» і цитуватиму звернення виборців на мою адресу».

Щоб усім було добре!

Також Віталіна Дзоз продовжує підготовку програми «Сімферопольський дворик», яка покликана зробити наше середовище проживання більш комфортним і затишним, населивши двори дитячими майданчиками, лавочками і квітниками. Це стане можливо разом із модернізацією та реформуванням усього житлово-комунального господарства.

Однак за всіма програмами й законопроектами не має згубитися реальна, жива людина зі своїми маленькими, але такими важливими для кожного з нас проблемами. І таких удалося розв'язати чимало. Адже так хочеться, щоб добре було кожному! Добре мамі, коли її дитина отримала нарешті місце в дитячому садку. Добре людям похилого віку з хору ветеранів, яких безкоштовно возили на екскурсію в парк левів. Добре вихованцям багатодітних сімей, які за допомогою народного депутата відпочили в літніх оздоровчих таборах. Добре учасникам урочистих заходів і благодійних ранків, які за участі Віталіни Олексіївни супроводжують усі свята й пам'ятні дати.

Слідом за цим у громадські приймальні народного депутата в Києві та Сімферополі летять листи й листівки зі словами подяки. Один із них хочеться процитувати: «У Пенсійному фонді мені виставили штраф за порушення, якого я не робив. І тільки Віталіна Олексіївна, вислухавши мене, взяла питання під свій контроль. Завдяки роботі її команди та юристів мої права відновлено. Якби всі 450 народних депутатів були такими, наше життя стало б краще, простіше, комфортніше. Михайло Бевз, пенсіонер».

Що ж, очевидно, найближчим часом менше звернень до народного депутата не стане.

Галина ГУР'ЄВСЬКА.

Фото Олексія КУЗЬМІНОВА.

СВІТ БЕЗ КОРДОНІВ

Ядерний перепочинок на півроку

Перемовини, що завершилися днями, з іранської ядерної програми в Женеві вже назвали історичними. Їх учасникам уперше за довгі роки вдалося досягти хоча б проміжного результату — на шість місяців заморозити іранську ядерну програму в обмін на послаблення економічних санкцій.

Конкретніше: Тегеран пообіцяв призупинити збагачення урану понад 5 відсотків. Увесь інший його запас підлягає перетворенню. Крім того, Іран відмовляється від будівництва нових центрифуг, які використовують для збагачення урану, а багато з тих, що вже функціонують, будуть відключені. Запаси 3,5-відсоткового урану не мінятимуть протягом шести місяців. Роботи з будівництва ядерного реактора в місті Арак припинять. Західні експерти побоюються, що як тільки його введуть в експлуатацію, його зможуть використати для отримання плутонію, що дасть Ірану ще одну можливість створити свою атомну бомбу.

Іран, у свою чергу, отримав тимчасове полегшення економічних санкцій і гарантію «непояви» нових. Зокрема, одержати із західних банків частину з 4,2 мільярда доларів, які він виручив від продажу нафти. Не таємниця, що така угода багатьох не влаштовує (насамперед — Ізраїль) і є проміжною. Утім її можна вважати великим дипломатичним успіхом, бо вона переводить розв'язання ядерної програми в площину переговорів, а не збройних зіткнень.

За повідомленнями «Бі-бі-сі».

Це країна, яку не можна не любити

Завершує свою дипломатичну діяльність Надзвичайний і Повноважний Посол В'єтнаму в Україні Хо Дак Мінь Нгует* (на знімку). *Пані Хо Дак Мінь Нгует внесла свій серйозний внесок у поглиблення та розвиток дружніх і економічних зв'язків між Києвом та Ханоєм.

Міністр закордонних справ України Леонід Кожара відзначає активний розвиток всебічного співробітництва між двома країнами за час, що минув. Зокрема, протягом нинішнього року відбувалася активна підготовка до 14-го засідання в'єтнамо-української міжурядової комісії зі співробітництва в галузях економіки, торгівлі, науки і технологій. Посольство В'єтнаму в ході цієї підготовки завжди приділяло особливу увагу розробці конкретних заходів з активізації двосторонніх торгово-економічних відносин, щоб вони відповідали політичним відносинам, що добре розбудовуються, між двома країнами.

Наприкінці вересня в стінах Дипломатичної академії при Міністерстві закордонних справ відбулася фотовиставка «В'єтнам — рандеву світу». Представляючи її, голова Товариства дружби «Україна — В'єтнам» Олександр Шлапак наголосив: «В'єтнам — це країна, яку не можна не любити».

ФОТОФАКТ

У білоруському Рогачові відкрили пам'ятник сгущеному молоку. Триметрова скульптура з металу й керамічних композиційних матеріалів змонтована навпроти адміністративної будівлі молочно-консервного комбінату. Композиція виконана в добре знайомих населенню республіки біло-блакитних тонах.

Фото БілТА/Укрінформ.

По гарячих слідах,
або Що пишуть нині про нас зарубіжні ЗМІ

Без перебільшення, ще ніколи з часів помаранчевої революції західна преса не писала стільки про Україну. Однак цього разу коментарі європейських та американських ЗМІ не такі оптимістичні, як дев'ять років тому.

Узагальнюючи останні публікації та інтернет-повідомлення, можна стверджувати: рішення української влади відтермінувати підписання Угоди про асоціацію з Європейським Союзом закордонні медіа насамперед розцінюють як перемогу Росії. Так, у редакційній статті **«Вашингтон пост»** з цього приводу зазначається: «Радянський Союз помер остаточно, й президент Володимир Путін вже ніколи не зможе його відродити. Утім російський лідер, не побоюючись накласти руки на, як вважає Москва, стратегічно критичний для неї «задній двір» та розчавивши сподівання України інтегруватися до Європи, виграв та завдав Заходу серйозної поразки».

Німецькі видання також називають розворот офіційного Києва до Москви особистим «досягненням» Володимира Путіна. «В такий спосіб російський президент перетягує Київ на свій бік і завершує свою розкольницьку справу: він хоче конфронтації, адже його режим тримається лише на жорсткому відмежуванні від Європи», — пише **«Зюддойче цайтунг»**. Інша німецька газета **«Штутгартер цайтунг»** вважає, що Євросоюз має зробити висновки з нинішньої ситуації, адже «його намагання проникнути у стару радянську сферу впливу опинилися під загрозою провалу».

На тлі песимістичних тверджень західних медіа щодо «європейської поразки» привернув увагу коментар у британській **«Файненшл таймс»**. На думку газети, нинішня «безперечно блискуча» перемога в битві за Україну — це лише тактичний успіх, який не гарантує стратегічної перемоги. «Того дня, коли гетьманська булава вдруге опиниться в руках Віктора Федоровича, ніщо не завадить йому знову почати розгортати корабель української політики в західному напрямку. Понад те, що попит на такий розворот і раніше був в українському суспільстві та українській еліті, де сьогодні є серйозний запит на демократію західного типу з її інститутами і гарантіями безпеки». Цю думку, вважає газета, непогано б засвоїти Кремлю, бо вульгарна купівля лояльності сусідів — метод занадто витратний і надзвичайно ненадійний.

Детальне викладення усіх подій, пов'язаних з проведенням в Україні нинішніх євромайданів, що, як стверджується, «стали несподіванкою для експертів», — друга провідна тема публікацій та передач закордонних медіа. Причини виходу на вулиці десятків тисяч прибічників української євроінтеграції британська газета **«Індепендент»** вбачає в тому, що «для простих українців асоціація з Європою означає набагато більше, ніж потенційні економічні прибутки або втрати, про які твердить влада».

Євромайдан, вважає, зі свого боку, **Бі-бі-сі**, став «громадським примусом влади до євроінтеграції та підписання Угоди про асоціацію. Він більше громадянський, а не політичний чи опозиційний».

Коментуючи останнє телезвернення до громадян Президента України, зокрема, обіцянку «більш детально» розказати про майбутні «кроки та дії», згаданий британський інформресурс робить припущення, що переговори з Євросоюзом та РФ тривають і нині. Тобто, «на сто відсотків ситуація не визначена — з ЄС чи з Росією», вважає Бі-бі-сі.

Поділяє цю думку й **«Німецька хвиля»**, передбачаючи, що Президент України «триматиме інтригу до останнього і його позицію щодо євроінтеграції можна буде почути на саміті «Східного партнерства» у Вільнюсі». Адже, вважає це медіа, не можна виключати, що в Києві можуть готувати й запасний варіант, як повернутися до ЄС. При цьому наголошується на тому факті, що євроінтеграцію призупинили саме постановою Кабміну. А там є кілька нюансів, цитує «Німецька хвиля» думки експертів, які дозволять її в разі необхідності скасувати. По-перше, вона суперечить указу Президента про євроінтеграцію, а указ має вищу юридичну силу. По-друге, постанову ухвалили за відсутності кворуму.

Тим часом польська **«Газета виборча»** з посиланням на власні джерела повідомила, що експрезидент Польщі Олександр Кваснєвський «надалі проводить закулісні дипломатичні розмови «останнього шансу» у справі майбутнього України».

Підготувала Ольга ІЩЕНКО.

ФОТОФАКТ

Із січня по жовтень 2013 року Японію відвідала рекордна кількість туристів — понад 8 млн. осіб. Експерти прогнозують, що загалом до кінця року країна прийме близько 10 млн. іноземців.

На знімку: столиця Японії Токіо на тлі гори Фудзі.

Фото Photoshot/Укрінформ.

ПЛАНЕТА

Росіян розділило наше майбутнє

Російські політики, експерти, журналісти цими днями особливо багато говорять, розповідають про Україну. Навіть телевізійні новини про те, що Володимир Путін поїхав до Південної Кореї до молодшої дочки (вона днями має народити дитину), стали не головною новиною Росії. Події українського Євромайдану, українських політичних протестів розділили росіян на прихильників і супротивників європейського майбутнього України.

Відомий громадський діяч РФ Ігор Чубайс критикує рішення українського Кабінету Міністрів. Він запитує: «Як насправді Україні кріпити дружбу з тим, хто, за словами Солженіцина, «XX століття програв» і програє століття XXI, з тим, чия економіка провалюється в штопор і лідирує з відпливу капіталу, з корумпованою державою, еміграція з якої перевищує втечу часів громадянської війни?».

Російські газети цитують британську **«Financial Times»**. Володимир Путін святкує перемогу, «його бояться», «Росія сильна країна», «останнє слово залишається за Москвою!». «Після рішення Києва призупинити перемовини з ЄС Україна стала другою з чотирьох країн східного європейського партнерства, які планували досягти домовленості в Брюсселем на саміті у Вільнюсі і які розірвали угоду під впливом Путіна», — заявив прокремлівський політолог Сергій Марков.

У Росії вважають, що українські олігархи мають свої причини для визначення шляху європейської інтеграції України. У ній вони вбачають не тільки захист від поглинання великим російським бізнесом, але, що важливіше, — захист від самого Віктора Януковича.

Сама російська влада вбачає в Європі «ліберальну загрозу». І зовсім щиро вважає, що терпимість і толерантність європейців, особливо «політкоректність», не може стати етичною й правовою нормою для Росії та України. У Москві вважають, що пострадянський простір ніколи Європою не стане, хоча географічно, до Уральських гір — це Європейський континент.

У Москві вважають, що для слов'ян потрібен «батіг і пряник» і «заморожування», азіатський консерватизм набагато корисніший для росіян, українців і білорусів. А якщо ні, то «дурні народні пристрасті», політичний хаос розвалять і знищать молоді пострадянські держави.

Але є й інші думки. **Демократичне експертне співтовариство переконане,** що Росії стане гірше, якщо Україна не підпише Угоду про асоціацію з ЄС. І називають дві причини. По-перше, якби Україна стала асоційованим членом ЄС, Росія, яка має величезний кордон, довгу загальну долю та міцні економічні зв'язки з Україною, стала б ближче до Європи. По-друге, близькість до розвинених країн Європи для Росії — один із головних чинників економічного розвитку.

Утім, усе-таки, радикальних погроз, хамства щодо України в ЗМІ набагато більше, ніж зважених оцінок і думок. «Перекриємо газ», «відберемо Крим», «розколемо Україну». А звичайна перехожа на вулиці в Москві, коментуючи події в Києві, **заявила кореспондентові «Голосу України»,** що «говорити сьогодні про слов'янське братерство — значить знущатися зі здорового глузду».

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

В іспанському місті Торрев'єха з'явилася вулиця України, яку з нагоди 80–ї річниці голодомору відкрив мер разом з представниками української громади, що тут проживає, *повідомляє ТСН*

У Запорізькій обласній бібліотеці відбувся вечір, присвячений 20–річчю альманаху «Весела Січ», який усі ці роки редагує відомий гуморист, автор багатьох книг Петро РЕБРО, *інформує наш власкор Леонід Сосницький*

Через аварію мешканці кількох вулиць залишаються без тепла

У Кіровограді через прорив теплотраси продовжують мерзнути мешканці кількох великих вулиць. Аварія на трубопроводі діаметром 800 мм сталася ще минулої неділі, 24 листопада. Через високий тиск у мережі довелося відключити від теплопостачання 350 об'єктів: житлові будинки, школи, дитячі садки, магазини.

Для ліквідації прориву було задіяно дві аварійно-ремонтні бригади та дев'ять одиниць спеціальної техніки. Відновлювальні роботи тривали весь понеділок.

Як повідомляє пресслужба КП «Теплоенергетик», цього року під час ремонтної кампанії працівники підприємства замінили у місті лише 3500 метрів трубопроводів (за загальної довжини понад 140 кілометрів). Зрозуміло, що цього недостатньо для стабільного і безперебійного функціонування підприємства та забезпечення жителів обласного центру теплом.

Директор комунального підприємства Сергій Кравченко постійно наголошує на тому, що теплові мережі міста старі й зношені. Особливо катастрофічна ситуація на розташованих майже в центрі вулицях Гагаріна та Київській.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоград.

На знімку: ремонтні роботи з ліквідації прориву теплотраси тривають.

Фото з сайту «Весь Кіровоград».

Перші подихи зими: сотні населених пунктів знеструмлено, рух на дорогах ускладнено

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Сильний вітер та сніг з дощем у ніч на вівторок завдали шкоди на Тернопільщині. Як повідомив «Голосу України» начальник управління Державної служби з надзвичайних ситуацій у Тернопільській області Євген Лукавий, без струму залишилися 266 населених пунктів. Найбільше — у Гусятинському та Заліщицькому районах. До аварійної системи електропостачання підключено три лікарні у Гусятині, Копичинцях і Заліщиках. Аварійні бригади оперативно усувають наслідки стихії. На дороги області вивели майже 30 одиниць техніки, **передає наш власний кореспондент Любов ЛЕВИЦЬКА.**

Спричинила негаразди негода і на Прикарпатті. Ввечері 25 листопада в Івано-Франківську на одній із центральних вулиць на автомобіль упало дерево. Також через сніг з дощем та сильний вітер у ніч на 26 листопада повністю знеструмлено 62 населені пункти області. **Наш власкор Галина БРУХАЛЬ нагадує:** на території області по сьогодні включно оголошено штормове попередження. Йтиме мокрий сніг, на дорогах прогнозують ожеледицю. Подекуди нічна температура знизиться до семи морозу.

У Львівській області без світла залишилися 34 села у восьми районах. Із них 20 сіл повністю знеструмлено, 14 — частково, розповіли «Голосу України» в департаменті цивільного захисту населення Львівської ОДА. Через ожеледицю було заблоковано транспорт на трасі Броди—Тернопіль, де біля села Кути машини не могли виїхати на гірку. Після посипання доріг спеціальною сумішшю рух відновився. Виникали затори і біля села Плугів Золочівського району та між Бориславом та Східницею. Дорожні служби оперативно реагували на негоду й посипали обледенілі дороги піском, **передає наш власний кореспондент Богдан КУШНІР.**

Через погіршення погодних умов провів засідання і Закарпатський обласний оперативний штаб з координації дій органів виконавчої влади, установ та організацій на надзвичайні ситуації зимового періоду. За прогнозами синоптиків, починаючи з 28 листопада, в області збільшиться кількість опадів, а температура повітря у низинних районах уночі опуститься до мінус семи градусів. Уже у першій декаді грудня, зокрема 5, 6 та 8 числа, очікуються значні снігопади в горах. Швидкість вітру при проходженні активних атмосферних фронтів сягне 15—20 м/с. У гірських районах, на перевалах спостерігатимуться ожеледиця і снігові замети, а на високогір'ї слід очікувати сходження лавин.

Між тим, як повідомили «Голосу України» в ОДА, усі обласні служби прозвітували про готовність до надзвичайних ситуацій. У режимі постійної готовності перебувають понад 170 рятувальників, підготовлено шість пунктів обігріву та чотири пункти життєзабезпечення. На найбільш проблемні ділянки Карпатських перевалів обіцяють заздалегідь вивести спецтехніку і тягачі для розчищення можливих снігових заторів, **повідомляє наш власкор Василь НИТКА.**

Газифіковано тисячу будинків, школу і дитсадок

У Курахову на Донеччині введено в експлуатацію новий газопровід, який забезпечує паливом східну частину міста. Тепер сучасні блага цивілізації стали доступними для мешканців тисячі приватних будинків, а також для працівників і вихованців школи, дитсадка та інших об'єктів соціальної сфери. Роботи з газифікації мікрорайону розпочалися наприкінці минулого року, коли область виділила на проектування 423 тисячі гривень. Вартість першої черги газогону становила понад 6 мільйонів гривень. За ці кошти споруджено підземний газопровід довжиною майже п'ять кілометрів, змонтовано вузол розрахунку і розподільчий пункт. У будівництві застосовано найновіші інноваційні технології, які дають змогу заощаджувати енергію та роблять використання газу безпечним.

— Президент України ставить перед місцевою владою завдання, щоб незалежно від місця проживання люди мали рівний доступ до благ цивілізації. Тому відкриття п'ятикілометрового газопроводу в Курахову є важливою подією, — зазначив голова облдержадміністрації Андрій Шишацький.

Ліна КУЩ.
Донецька область.

На знімку: Олександр Васильєв (ліворуч) та Андрій Шишацький під час урочистого пуску газогону.

Фото прес-служби Донецької обласної державної адміністрації.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Автомобіль упав у воду разом із пасажиром

На автодорозі Городок—Лісогірка водій спробував завести машину, штовхаючи її. Та почала рухатися, перекинулася і впала у річку Смотрич. У цей час у ній перебувала пасажирка, яка не змогла вибратися з салону. Негайно до місця виклику прибули рятувальники. До пошуку затопленої машини долучилася група водолазних робіт аварійно-рятувального загону спецпризначення. Їй довелося обстежити дно річки, щоб виявити та підняти на берег авто із тілом загиблої.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Пенсіонер відкрив музей хору імені Верьовки

Протягом 20 років колишній журналіст Віталій Первухін з дружиною збирали колекцію, присвячену знаменитому художньому колективу. Тепер пенсіонер із села Велика Михайлівка у своїй хаті відкрив музей хору імені Верьовки. В експозиції налічується понад 300 експонатів: фотографій, відеозаписів, концертних афіш.

Головним раритетом подружжя Первухіних називає вишиванку нинішнього керівника хору — народного артиста, Героя України Анатолія Авдієвського, який особисто подарував її музею. Керівник легендарного колективу вважає Великомихайлівський район своєю другою батьківщиною — в селі Цебрикове стоїть хата його батьків

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеська область.

ЦИФРА

856 640 гривень

штрафів заплатили цьогоріч нелегальні перевізники на Полтавщині.

Порівняно з аналогічним періодом минулого року загальна сума накладених на них після перевірок контрольними службами та правоохоронцями штрафних санкцій збільшилася на 195 відсотків.

Василь НЕЇЖМАК.

В Очакові реконструюють «інфекціонку»

Давню наболілу проблему Очаківської районної лікарні нарешті буде розв'язано — тут розпочинається реконструкція інфекційного відділення. Управління капітального будівництва облдержадміністрації підписало договір з ТОВ «Реалбудсервіс-Транс», яке виконуватиме будівельні й ремонтні роботи в лікарні.

Реконструкція стане місцевим бюджетам майже в 2,4 мільйона гривень. Здадуть оновлену установу під кінець наступного року.

Ірина НЕЖИГАЙ.
Миколаївська область.

Залізничники справляють новосілля

Ключі від квартир отримали 30 сімей залізничників у Коростені. Будинок зведено коштом Південно-Західної залізниці. Він має 12 двокімнатних і 18 трикімнатних квартир — це перша черга будівництва, яке було розпочато 2010 року.

У п'ятиповерхівці оселилися працівники різних підрозділів. Квартири мають індивідуальне опалення, тож комфорт мешканцям гарантовано.

Наступного року буде завершено другу чергу будівництва — це ще 35 квартир. Як зазначив генеральний директор Укрзалізниці Сергій Болоболін, на квартирному обліку перебуває понад 13 тисяч працівників галузі. Попри непросте економічне становище щороку в фінансовому плані передбачаються кошти для забезпечення працівників житлом. Діє програма будівництва житла залізницями на 2013—2014 роки, якою передбачено спорудження 719 квартир у 14 населених пунктах.

Олексій КАВУН.
Житомирська область.

Бюджетні установи Запорізької області на 11,5 відсотка зменшили споживання природного газу (Урядовий портал)

Миколай прийде до кожного

Помічники Святого Миколая готують свято для дітей із малозабезпечених родин Дніпропетровська. Крім подарунків, на маленьких містян зачекає концерт, казкова хода і багато іншого. Про це 25 листопада розповіли організатори доброчинної акції «Миколай про тебе не забуде».

Подарунки для хлопчиків і дівчаток готують представники доброчинного фонду «Твори добро». За словами голови правління фонду Ірини Ялози, 18 і 19 грудня волонтери ходитимуть по домівках малят і вручатимуть їм подарунки. А вже 8 грудня відбудеться святковий концерт і парад помічників Святого Миколая.

«Це буде костюмована хода центральною вулицею міста, у якій можуть взяти участь не тільки волонтери, а й усі ті, хто хоче підтримати акцію й просто повеселитися, — пообіцяла Ірина Ялоза. — По завершенні параду відбудеться святковий концерт».

Сьогодні організація шукає помічників Святого Миколая для збирання подарунків, розвезення та вручення їх дітям. Незабаром волонтери почнуть працювати у великих супермаркетах міста: містяни зможуть купити цукерки або фрукти й відразу передати їх на «фабрику Святого Миколая». Також триває прийом заявок молодих виконавців для участі в безплатному концерті.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

ФОТОФАКТ

У форматі круглого столу в Україні відбулася перша практична зустріч винахідників з підприємцями та промисловцями.

На знімку зліва направо*: голова УСПП Анатолій Кінах , президент НЦ «Мала академія наук України» Станіслав Довгий та член Молодіжної ради при Кабінеті Міністрів України Євген Кудрявець.*

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ФОТОФАКТ

Учора в Музеї грошей Національного банку України презентовано пам'ятну монету «Микола Амосов», приурочену до 100-ліття від дня народження видатного хірурга.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Жінка не пережила виселення з квартири

У Хортицькому районі Запоріжжя стрибнула з балкона 16-поверхівки жінка-двірник. Перед смертю загибла поскаржилася продавчині вуличного торговельного ряду, що в неї відбирають квартиру, тож тепер доведеться жити на вулиці. Співрозмовниця намагалася її заспокоїти, пригостила чаєм, однак повернути жінці бажання жити не змогла.

Двірник піднялася на шостий поверх висотки, вийшла на спільний балкон і стрибнула вниз. Смерть була миттєвою — лікарі «швидкої», які прибули на виклик, лише засвідчили цей факт.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

У Криму відновлюють вирубані лісосмуги

У результаті акції «Зупинися, посади своє дерево» тільки за перший тиждень з'явилося чотири кілометри лісосмуг. Волонтери та фахівці різних відомств спільними зусиллями висадили близько 4,5 тисячі сіянців і саджанців, розповів голова Республіканського комітету АРК з лісового та мисливського господарства Ігор Кацай. «Таку масштабну акцію проводимо вперше по всьому Криму. Це спільна праця агрокомплексу, служби автомобільних доріг, місцевих рад, а також громадських організацій», — уточнив голова комітету. Загалом до кінця місяця планується висадити близько 20 000 рослин.

Акція стартувала 11 листопада, коли на всіх основних напрямках кримських доріг відкрили екологічні пости. Тут кожен, хто проїжджає чи проходить, може взяти саджанець і посадити його біля дороги. Так організатори намагаються компенсувати втрати від стихійної вирубки лісосмуг, через яку виникають складні ситуації на дорогах. Два роки тому сотні автомашин виявилися в полоні через снігові перемети.

Сергій ВИННИК.

Працевлаштування у звітах... триває

За даними обласної влади, на Сумщині з початку року створено 16,4 тисячі нових робочих місць. Про це повідомила на сайті облдержадміністрації заступник голови ОДА Тамара Іщенко. Однак мешканці регіону дедалі менше вірять голосним заявам влади про ліквідацію безробіття в регіоні.

У матеріалі «Від Путивля до Карпат злидні з торбами стоять», вміщеному в «Голосі України» 2 серпня цього року, автор акцентував увагу на тому, що згідно зі статистикою за останні 10 років на Сумщині працевлаштовано майже чверть мільйона безробітних. Але за світовими стандартами кожне новостворене робоче місце, принаймні в промисловості, коштує майже 40 тисяч доларів. Помножимо їх на 250 тисяч і отримаємо суму розміром у два річні державні бюджети — 800 мільярдів гривень. Вочевидь столиці потрібні «радісні зміни», якими і змушені «тішити» її регіональні очільники.

Насправді зайнятість населення в регіоні невпинно скорочується. Так, приміром, за даними заступника начальника Головного управління Міндоходів України в Сумській області Тетяни Мороз, які вона озвучила на останній колегії ОДА, за останній рік кількість офіційно працевлаштованих громадян в області зменшилася на сім тисяч осіб — з 249 до 242 тисяч.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

ФОТОФАКТ

Екіпаж корабля спеціального призначення Військово-Морських Сил України «Переяслав», який проводить гідрологічну експедицію в Чорному та Азовському морях, під час перебування в Маріупольському порту організував екскурсію для вихованців морського ліцею та загальноосвітніх шкіл.

Фото прес-центру Командування ВМС України.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...проблем із зарплатою не буде?

Очільники області запевняють, що проблем з виплатами заробітної плати працівникам бюджетної сфери в області не було, немає й до кінця року не буде. Вчасно отримують і соціальні виплати. Проблеми з оплатою витрат за захищеними статтями виникають, але їх вдається розв'язати.

Невиконання дохідної частини державного та місцевих бюджетів заступник голови Луганської облдержадміністрації Анатолій Репицький не пов'язує з політикою. На його думку, під час формування державного бюджету «трохи завищені розрахункові показники». Крім того, через напругу, що виникла у відносинах України з Російською Федерацією, багато підприємств області, в основному транспортного машинобудування, значно скоротили обсяги виробництва, що також негативно вплинуло на наповнення місцевих бюджетів. До того ж у рамках оптимізації триває вивільнення співробітників, унаслідок чого «кульгає» фонд заробітної плати. «Робитимемо все для того, щоб на 1 грудня повністю закрити всі витрати, які в нас заплановані, і таку саму роботу проведемо протягом грудня. Тому на 1 січня вийдемо за захищеними статтями без боргів», — упевнений заступник голови ОДА.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

...загинув робітник цукрозаводу

Щоб дістати його тіло з резервуара для очищення соку, рятувальникам довелося вирізати отвір у боковій частині ємності.

За інформацією прес-служби управління Державної служби з надзвичайних ситуацій у Вінницькій області, повідомлення про загибель людини надійшло до рятувальників Томашпільського району. Під час виконання робіт з обслуговування технологічного обладнання на одному з цукрозаводів 38-річний працівник несподівано втратив рівновагу і впав у глибокий резервуар з розчином. Припускають, що запаморочення могли спричинити випари газів. Після того як дістали тіло загиблого, приміщення цеху провітрили.

Причину загибелі встановлять після проведення судово-медичної експертизи. Розслідування проводить правоохоронці.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

...за обігрів під'їздів платитимуть усі

Таке рішення прийняли на комунальному підприємстві «Тернопільміськтеплокомуненерго». Тут готують договори, відповідно до яких за опалення місць загального користування платитимуть і мешканці, які встановили у квартирах індивідуальні котли. Досі це робили лише споживачі централізованого теплопостачання.

Автономне опалення наразі є у 38 відсотках квартир тернополян, через що комунальне підприємство зазнало чималих втрат і тепер намагається покращити фінансове становище. Офіційно ж пояснює, що так хоче відновити соціальну справедливість. Розмір плати залежатиме від площі квартири — у середньому це 160 гривень за опалювальний сезон. Викладати за це свої кревні готові не всі, адже в багатьох під'їздах батареї холодні або взагалі відімкнені. Тож мешканці вимагають спершу навести лад, а тоді стягувати додаткову плату.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Понад п'ять мільйонів гривень заборгували підприємства Севастополя своїм працівникам — Микола МАГДИЧ

Борис ПАТОН: «Треба працювати

Виповнюється 95 років від дня народження президента Національної академії наук України академіка Бориса Євгеновича Патона

Унікальний збіг: сьогодні Національній академії наук України і її беззмінному президентові — з 1962 року — Борису Євгеновичу Патону виповнюється 95 років! А ще він 60 років очолює відомий у всьому світі Інститут електрозварювання імені його батька — Євгена Оскаровича Патона. Кажуть, яблуко від яблуні недалеко падає. Буває, що й далеко. Борис Євгенович, реалізуючи девіз батька «Наздогнати й обігнати!», пішов далі Вчителя, примноживши тим самим славу Патона-старшого й збагативши вітчизняну науку небувалими відкриттями. Його творчий шлях — від зварювання танків до зварювання живих тканин, а нині він і його колеги активно освоюють технологію зварювання людських кісток. Від металургії — до медицини. Від студента Київського політехнічного інституту — до президента НАНУ. **В науку він «влетів», неначе метеорит на землю — швидко й потужно.**

Віхи

В 25 років Борис Патон, один із небагатьох молодих учених, був нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора, у 27 захистив кандидатську дисертацію, в 32 роки одержав Державну (Сталінську) премію, а в 33 став доктором наук і членом-кореспондентом Академії наук СРСР. Бюст гордості України в її столиці встановлений справжньому двічі Героєві Соціалістичної Праці, який у роки незалежної держави став першим Героєм України. Утім, Борис Євгенович стримано ставиться до найвищих нагород колишнього Союзу, але з гордістю згадує, як йому за часів Юрія Андропова вручали посвідчення заслуженого винахідника СРСР під номером 1.

Список заслуг академіка багатьох зарубіжних академій, його посад займає кілька сторінок. Але він, насамперед, учений зі світовим ім'ям, автор і співавтор понад 700 винаходів (500 іноземних патентів), 1200 публікацій, у тому числі 20 монографій.

Говорячи про основні досягнення, революціонер у технології зварювання вживає займенник МИ.

«Ми розвили й застосували зварювання спочатку на землі, потім — під землею, у воді, під водою й поза Землею. Нині зварюємо живі м'які тканини, провели близько ста тисяч операцій, без голок і ниток, суттєво скоротивши час і, що важливо, крововтрати хворого. Наші пацієнти — не тільки в Києві, а й у всіх регіонах країни, за кордоном».

Свої успіхи ювіляр пов'язує з іменем батька, в якого багато чого навчився. Євген Оскарович, за словами сина, розділив своє життя на дві частини. Перша — мости, які він проектував, використовуючи дипломні проекти кращих студентів. Друга половина його життя починається з 1928 року, коли він познайомився зі зварюванням, що перебувало в зародковому стані, й вирішив зайнятися ним, не відмовляючись від мостів. Останнє його дітище — суцільнозварний міст через Дніпро в Києві. Його тоді дуже підтримав Микита Хрущов, він же й запропонував назвати міст іменем Патона. До його відкриття автор проекту не дожив три місяці. До слова, міст розрахований був на пропуск протягом доби 10 тисяч автомашин, а сьогодні у години пік їх проїжджає у рази більше.

«Чого я навчився у свого батька? Того, що попереду має бути робота й інтерес до

ДОВІДКА

Борис Євгенович Патон — видатний вчений у галузі зварювання, металургії і технології металів, організатор науки, державний і громадський діяч. Президент Національної академії наук України (з 1962 р.) та Міжнародної асоціації академій наук (з 1993-го), директор Інституту електрозварювання імені Є. О. Патона НАН України (з 1953-го), академік НАН України (з 1958-го), почесний член академій наук низки країн, лауреат Сталінської (1950), Ленінської(1957), Державних премій України в галузі науки і техніки.

Учені об'єднуються на базі гуманістичних цінностей

Зліва направо: Юрій Митропольський, Борис Патон, Анатолій Шпак, Сергій М'якушко.

Ступінь високої довіри

20 років тому Національна академія наук України (НАНУ) виступила ініціатором заснування Міжнародної асоціації академій наук (МААН), яка нині об'єднує національні академії наук переважної більшості пострадянських країн і низку провідних наукових центрів, університетів та державних фондів.

Як відомо, НАНУ докладає чималих зусиль для всебічного розвитку міжнародних зв'язків та якнайскорішої інтеграції у світове наукове співтовариство. Її установи беруть активну участь у спільній дослідницькій діяльності з відповідними організаціями зарубіжжя на договірних засадах, а також за грантами багатьох міжнародних наукових фондів і програм.

Зміцнюються творчі контакти за укладеними угодами з академіями наук та науковими центрами понад 50 держав Європи, Азії, Америки. Серед них, окрім академій наук, відомі наукові об'єднання — такі як Німецьке дослідне товариство (DFG), Національний центр наукових досліджень (CNRS, Франція), Національне бюро досліджень Італії (CNR), Національна рада з науково-технічних досліджень Туреччини (TUBITAK), а також численні зарубіжні університети. Суттєвий внесок НАНУ зробила у багатостороннє співробітництво держав Чорноморського регіону.

Академія та її установи представляють Україну в Міжнародній раді з питань науки (ICSU), а також у понад 30 інших авторитетних фахових організаціях, таких як ЮНЕСКО, МАГАТЕ, ВООЗ, IIASA, CERN (Великий адронний колайдер), «Об'єднаний інститут ядерних досліджень» у Дубні» тощо.

Вражає і зовнішньоекономічна діяльність НАНУ. Зокрема, на замовлення багатьох іноземних фірм успішно виконуються різноманітні цільові розробки, здійснюється продаж власної наукоємної продукції та ліцензій. Причому особливо ефективної тактики в цьому напрямі дотримуються нині інститути: електрозварювання, проблем матеріалознавства, надтвердих матеріалів, фізики напівпровідників, монокристалів, сцинтиляційних матеріалів, технічної теплофізики, газу, органічної хімії, мікробіології та вірусології. Серед їхніх партнерів — відомі наукові установи і промислові заклади Росії, США, Японії, Великобританії, Франції, Нідерландів, Китаю, Туреччини, Ірану.

В'єтнамський вектор

І все-таки наважусь стверджувати, що найбільш інтенсивного забарвлення набула ця взаємовигідна творча співпраця з відносно молодими державами, які об'єднувались колись під спільними ідейними гаслами. Приміром, із в'єтнамськими колегами. Під час нещодавнього засідання відповідної Міжурядової комісії з питань торговельно-економічного співробітництва я звернувся до президента В'єтнамської академії наук і технологій професора Тяу Ван Міня із проханням детальніше зупинитися на досягненнях і перспективах на найближчі роки.

Природоохоронний акцент

— Першу академічну угоду між двома нашими братніми державами було укладено (і скріплено, відповідно, президентськими підписами Б. Є. Патона та Нгуєн Ван Х'єу) майже одразу після здобуття Україною незалежності. До речі, від 2004 року вельми успішно діє і спеціально створений для цього В'єтнамсько-український науковий центр трансферу технологій, який вирішено було обладнати на базі столичного Інституту фізики та електроніки. Саме тоді, тобто 8 років тому, під час офіційного візиту віце-президента ВАНіТ Нгуєн Хо Шона до Києва було окреслено приблизний спектр спільних наших досліджень у деяких природничих галузях.

— Ну а як стосовно зворотних зв'язків? Чи доводилось бувати у ваших гостинних краях визнаному керманичу вітчизняної академічної науки Б. Є. Патону?

— Так, Борис Євгенович із величезною неприхованою зацікавленістю і, звісно, з метою встановити спільні міждержавні взаємовідносини відвідав нашу країну у грудні 2000-го. Причому в ході цього візиту відбулась його історична зустріч з Президентом Соціалістичної Республіки В'єтнам Чан Дик Лионгом (обговорювалися здебільшого питання освіти, сучасних методів електрозварювання та деяких оборонних технологій). Саме тоді й досягли домовленості стосовно регулярного щорічного проведення низки спеціалізованих виставок під загальною назвою «Наука та технології України». А якщо вдатися до переліку конкретних академічних суб'єктів і установ, сповна задіяних у цій продуктивній співпраці, то тут наші Інститут геофізики, Інститут географії, Інститут механіки, Інститут хімії природних сполук, Інститут океанографії, а також Національний Ханойський університет.

— Ну а з української сторони?

— Тут мені б хотілося цілком заслужено висловити шану і щиру подяку передусім таким досвідченим знаним науковцям, як математики Ю. О. Митропольський, А. М. Самойленко та О. С. Лимарченко (які, на ділі посприявши підготовці молодих кадрів, створили тим самим надійне творче підґрунтя для становлення в нас власної розвинутої школи аналітичної і нелінійної механіки); вірусолог В. А. Кордюм (Інститут молекулярної біології та генетики); його безпосередній колега А. Л. Бойко (Київський національний університет ім. Тараса Шевченка); зоологи О. М. Пекло (по суті, власними силами організував на півдні В'єтнаму перший фазанарій), М. М. Щербак (здійснював відлов отруйних змій для одержання цінних ліків), Ю. Є. Рабцевич (зібрав колекцію рідкісних риб та комах), О. Г. Радченко (видав довідник «Мурашки В'єтнаму»); директор Інституту географії Л. Г. Руденко та його заступниця з наукової роботи В. П. Палієнко (які досить плідно опрацювали свого часу наріжні екологічні аспекти водосховища Хоа-Бінь, а зараз шляхом порівняльного аналізу басейнів Хионга та Південного Бугу розробляють вектори сталого розвитку основних промислових регіонів обох наших братніх держав).

— Які, на вашу думку, проекти найбільш цікаві нинішньому високому зібранню з точки зору якнайскорішої практичної реалізації?

— Левова частка з них стосується впровадження новітніх металургійних та електрозварювальних технологій у сфері автомобільного, залізничного й водного транспорту, будівництва, гідротеплоенергетики, а також охорони здоров'я (маються на увазі воістину революційні методики миттєвої обробки свіжих ран, винайдені столичними новаторами-«патонівцями»). За цю ділянку ділових відносин безпосередньо відповідає віце-президент нашої Академії наук професор Інституту механіки Дуонг Нгок Хай, для якого, на щастя, тут немає особливих мовних чи міжнаціональних перепон, оскільки саме українська земля подарувала йому жадану путівку в світ науки. Заслуговують на увагу проекти з видобутку та переробки титановмісних руд, з виробництва біопалива з органічних відходів, очищення води за допомогою нанофільтрів, екстрагування з нашої рослинної сировини ефективних лікарських препаратів, впровадження надсучасних екотехнологій з виробництва вапна...

— Цікаво, чому саме проблеми природокористування турбують зараз вас так сильно?

— Охорона довкілля майже скрізь тепер — чи не найбільш актуальна царина людської життєдіяльності. Однак водночас у кожної з країн — не секрет — зазвичай є якісь свої особливі погляди і конкретні зацікавленості в цьому напрямі. Якщо, скажімо, економіка нашого партнера Азербайджану, Академія наук якого входить до МААН, повністю базується на видобутку та переробці нафти, то звідси вже цілком зрозуміло, з чим саме можуть бути у даному разі пов'язані основні побутові турботи тамтешніх громадян. Свій конкретний «головний біль» має і сусідня з нами Камбоджа, територією якої розкидано загалом понад сім мільйонів(!) протипіхотних мін, потенційно здатних наробити неабиякого клопоту буквально чи не кожної секунди.

Натомість ситуація, що спостерігається зараз у Соціалістичній Республіці В'єтнам, має вже, далебі, доволі таки істотні відмінності від обох вищенаведених випадків. Так, безсумнівно, восьмирічні американські бомбардування (та ще й до того ж часто-густо з хімічною чи бактеріологічною начинкою) надзвичайно згубно відбилися не тільки на первозданному природному розмаїтті місцевої флори та фауни, але й істотно підкосили генофонд самих господарів цього воістину благодатного куточка Землі. Зокрема, й досі середня тривалість життя в'єтнамців на декілька років нижча, ніж у більшості їхніх безпосередніх сусідів по Південно-Східному регіону. Однак, попри це, в країні з року в рік спостерігається стале регулярне пожвавлення притоку іноземних інвестицій, спрямованих на розвиток рекреаційно-оздоровчої сфери. Лагідні піщані пляжі Тонкінської затоки здавна магічно притягували до себе багатьох заможних мисливців за екзотикою. Чого варта, приміром, одна лишень знаменита бухта Ха-Лонг із трьома тисячами крихітних вічнозелених острівців. А тепер до цих традиційних об'єктів туристичного паломництва додалася і унікальна за своєю незайманою природною красою низка гірських курортів.

Водночас у ваших українських науковців в цьому плані накопичено вже певний позитивний досвід: адже саме за консультативної участі професора КНУ Геннадія Бердишева кілька подібних поселень було, зокрема, створено в пониззі Дунаю (Рені, Овідіополь, Джурджулешти). Тож під час нещодавньої з ним зустрічі з метою передачі наявних у цій галузі практичних навичок нами було висловлено відверте побажання поширити весь цей корисний досвід також і на вітчизняні терени.

Занотував Сергій КРАСЮК.
Фото надано автором.

Попереду має бути робота й інтерес до роботи, а не до набивання своїх кишень дзвінкими монетами

та жити!»

роботи, а не до набивання своїх кишень дзвінкими монетами. Людина повинна любити свою справу й віддаватися їй. Євген Оскарович здавався усім суворим, недоступним, а був він доброю людиною і піклувався про людей, про свою родину. Я б сказав, сьогодні в нас мало таких людей, — розповідав Патон-молодший в одному з інтерв'ю.

Позиція

— Молодь — це все. Не буде молоді, не буде наукових шкіл, а наукові школи — те, на чому тримається наука. Молодим людям я побажав би вважати науку справою свого життя, якою вона була для батька й мене. Я побажав би їм не потрапляти в прокрустове ложе нескінченних реформ. У нас в освіті реформи в деяких випадках, якщо не сказати в більшості, проводяться заради реформ, а справа від цього тільки страждає. Ну чому ми повинні копіювати західну систему тільки тому, що вона західна? Для чого? У нас була хороша система освіти, я в цьому переконаний. Треба її вдосконалювати, розбудовувати, але не потрібно ламати. І хочу побажати, щоб наша молодь могла вчитися в таких університетах, які були раніше. Університет був школою, і ця школа складалася з визначних, освічених професорів і викладачів, яких сьогодні бракує (а тим часом створюються дедалі нові й нові університети, але без хороших викладачів, і все це призводить до сумних результатів). Далі, я хочу, щоб молодь зрозуміла: дуже потрібні кваліфіковані робітники й техніки. У нас була хороша система професійно-технічних училищ. Цю систему, по суті, зруйновано. І сьогодні в нас кваліфікованих робітників, тих самих зварників, залишилося дуже мало. До чого Болонська система призвела? До того, що ми одержали саме таку ситуацію з кадрами. Звісно, треба готувати висококваліфіковані кадри, але не скасовувати середню ланку й не думати, що тільки бакалаври й доктори філософії приведуть нас до успіху в науці.

Запитали якось у патріарха: «Як повернути довіру до науки, а молоді — бажання йти в неї?» Він назвав дві умови. Перша — поява справді великих відкриттів, як від досліджень, котрі проводять сьогодні на Великому адронному колайдері. Там об'єднані зусилля багатьох країн, у тому числі й матеріальні внески. І друге: в науку повірять, якщо вона зробить цікавим життя всім жителям Землі, а не окремим науковцям, котрі люблять себе в своїй науці.

А нещодавно головний учений країни щиро радів знаменній для України події. У жовтні 2013-го в Женеві було підписано угоду між Україною і Європейською організацією ядерних досліджень (ЦЕРН) про надання нашій країні статусу її асоційованого члена. Задовго до цього вчені НАНУ брали активну участь і в створенні Великого адронного колайдера (ВАК), і в наукових експериментах ЦЕРН. «Це членство за сприяння нашої держави забезпечить активну й ефективну участь українських фізиків та інженерів у дослідженнях ЦЕРН», — переконаний президент Міжнародної асоціації академій наук Борис Патон. — Коли створювали ВАК, НАНУ доклала всіх зусиль, щоб наші установи приєдналися до цього процесу. Це були 1992—2003 роки. Треба сказати, що підписанню угоди передувала велика робота урядових структур, зокрема, Державного агентства з питань науки, інновацій та інформатизації.

Був випадок

Микита Хрущов, за словами Б.Патона, любив техніку, поважав колектив Інституту зварювання, підкидав ідеї. Якось приїхав і висловив побажання зробити апарат, котрий зварював би корпуси суден під водою. «А я, може, не дуже тактовно, відповів: «У нас уже є такий, працює». Хрущов обурився: «Нічого вам і запропонувати не можна!»

...Ювіляр пережив чимало стресових періодів. Але найважчим вважає початок 1990-х, коли прийшла незалежність і майже зруйнували й науку, й НАН. «Були дуже важкі часи, але ми вистояли», — згадує Борис Євгенович.

Його по праву вважають титаном науки, генієм, людиною-епохою, легендарним ученим, феноменом. Йому це не подобається, але факт залишається фактом — саме на таких атлантах Земля тримається.

... Не знаю, чи є в знаменитої родини Патона фамільний герб, але, вважаю, девізом на ньому можуть бути написані слова самого академіка: «Треба працювати й жити!»

Іван ІЛЛЯШ.

ДОСЛІВНО

Із записника ювіляра

«Я пишаюся, що мої предки були люди гідні! Патони завжди вірно служили Батьківщині. Я отримав від предків головне — сплав характеру. Це чесність і любов до незалежності, це гордість, несумісна з підлабузництвом, це вимогливість до себе й фанатична наполегливість у здійсненні поставленої мети! Це моя спадщина, і кращого мені не треба!»...

...У дитинстві, згадує він, батько вимагав, щоб діти вивчали німецьку, англійську і французьку мови, що згодом успішно використовував академік. «Незважаючи на те, що я його син, не попускав: «Давай іди, працюй!» Так і повинно бути», — переконаний лауреат багатьох престижних премій, одержаних за продуктивну працю, що не припиняється й сьогодні.

Ювілейна виставка підтвердила потужність вітчизняного інтелекту

ДОСЯГНЕННЯ

Напередодні 95-річчя Національної академії наук, яке відзначають сьогодні, учені організували ювілейну виставку своїх досягнень. На двох поверхах павільйону «Наука» в столичному «Експоцентрі України» 80 установ, суб'єктів підприємницької діяльності представили 700 науково-технічних розробок, 234 з яких впроваджено у виробництво. Насамперед у галузях машинобудування, сільського господарства, хімічної, харчової промисловості, будівництва, житлово-комунального господарства, охорони здоров'я, інформаційних технологій, освіти тощо.

Георгій Маринський, заступник директора Інституту електрозварювання імені Є. Патона; Володимир Семиноженко, голова Державного агентства з науки, інновацій та інформатизації; Антон Наумовець, віце-президент НАНУ.

Експозиція вкотре підтвердила потужність української науки, яка у змозі розробляти конкурентоспроможні вироби і технології, котрі почасти ефективніші та продуктивніші за імпортні аналоги. Справа за інвесторами, готовими вкласти кошти в реалізацію уже наявних на папері проектів. Можна тільки уявити, який гігантський крок зробить Україна, якщо хоча б оті 466 досліджень, не впроваджених сьогодні у виробництво, завтра втілюватимуться на заводах, будмайданчиках, в сільських і комунальних господарствах, у дитячих і оздоровчих закладах.

Голова Державного агентства з науки, інновацій та інформатизації Володимир Семиноженко, відкриваючи експозицію, сказав: «Такі виставки, надто ті, що присвячені ювілейним датам, важливі, щоб вкотре підкреслити, що майбутнє науки — це майбутнє України. Успіх будь-якої країни залежить від її економіки, конкурентності товарів і послуг».

Такі вироби і послуги у павільйоні знайти було нескладно. Представникам установ НАНУ мали що показати, про що розповісти. Тільки зупинись біля стенда, вияви зацікавленість бодай очима — і біля тебе постане автор-співавтор унікального проекту.

— Якщо ви знаєте косооку дитину до шести років, порадьте її батькам не поспішати з операцією, дорогою, неприємною і часом небезпечною... Ми пропонуємо для лікування косоокості спеціальні окуляри вартістю 300—600 гривень і повернення зору через вісім місяців.

Як вам такий рекламний вступ? Перше враження — чи не шахраї тут під парасолькою авторитетної Академії наук. Слухаю далі аргументи академіка В'ячеслава Петрова і переконуюсь, що його піар-наступ цілком доречний і виправданий. У нашій країні, виявляється, на косоокість страждають 3—7 відсотків дітей. Щороку до 30 тисяч маленьких пацієнтів втрачають зір одного ока, що відповідає втраті працездатності на 30 відсотків і коштує державі до 7 млрд. грн. на рік.

Група вчених, до якої входить і директор Інституту проблем реєстрації інформації НАН В'ячеслав Петров, цього року отримала премію Кабінету Міністрів за розроблення і впровадження методики лікування косоокості, визнану провідними офтальмологами країни як альтернативну хірургічному втручанню...

В'ячеслав Васильович, між іншим, розповів, що «хресним батьком», який благословив проект і всіляко підтримував його до повної реалізації був президент НАНУ Борис Патон.

Великий інтерес відвідувачів ювілейної експозиції викликала і розробка молодих столичних учених Юлії Писаренко, Івана Варави та Олександра Коваля, лауреатів премії Верховної Ради. На виставці демонструвався один із їхніх проектів — робот—розвідник **(на знімку)**. Взагалі ці співробітники Інституту кібернетики імені В. Глушкова виконали цикл наукових досліджень, які успішно впроваджені на відомих підприємствах Києва, Донецька, Сумщини, Маріуполя, Дніпропетровська, Житомира...

...Останніми роками почастішали випадки катаклізмів у світі. Руйнівні повені, виверження вулканів, землетруси — природне лихо для землян, які проти нього безсилі. Пам'ятаю 1977 рік, коли підземні хвилі землетрусу в Румунії докотилися до Києва і, зокрема, до мого гуртожитку. Того разу ми, студенти, не встигли навіть злякатися — атака захлинулася за кілька хвилин. Чи спроможна Україна уникнути сейсмічної небезпеки, хто над цим працює?

Відповідь шукав у павільйоні «Наука» і знайшов біля стенду Інституту геофізики імені С. Субботіна НАНУ. Заступник директора закладу Олександр Кендзера годинами готовий розповідати про методи визначення рівня сейсмічної небезпеки для України і конкретних об'єктів; про сейсмологічну апаратуру, розроблену фахівцями інституту. Вона, до речі, використовується на десяти із 38 сейсмологічних станцій. Сотні багатоповерхівок столиці, Криму, Одеси і Закарпаття побудовані з урахуванням прогнозів сейсмічної небезпеки.

Про деякі інші ноу-хау учасники експозиції бажаючі дізналися, побувавши на засіданні круглого столу «Презентація наукових розробок, впроваджених у виробництво». Воно відбулося в рамках ювілейної виставки, яка підтвердила: НАНУ сьогодні — визнаний у всьому світі провідний центр фундаментальної і прикладної науки, основа економічного потенціалу держави.

Іван ІЛЛЯШ.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

І чужому научайтесь,
й свого не цурайтесь

Тарас Шевченко

«Steampunk» — для неординарних особистостей

БУДИЛЬНИК НА ШИЇ — ЦЕ МОДНО

Дев'ятнадцятирічна дніпропетровчанка Вікторія Пекшева попри юний вік змогла привернути до себе багато уваги своїм незвичайним хобі. Вона виготовляє ексклюзивні жіночі прикраси зі старих... годинників і будильників. Цей напрямок в ювелірному мистецтві одержав назву «стімпанк-біжутерія». Прикраси виготовлені в стилі XIX століття, і в них найважливішими є механічні елементи. З юною майстринею зустрілася «Фішка».

— Вікторіє, з чого розпочалося захоплення біжутерією в стилі стімпанк?

— Абсолютно випадково я побачила в Інтернеті дивні, ні на що не схожі прикраси, зібрані з різноманітних механізмів і гвинтиків. Як згодом виявилося, це й була стімпанк-біжутерія. А я зацікавилася процесом її створення.

Моя перша робота була настільки оригінальною й красивою, що з тих пір я просто закохалася в цей стиль. Уже більше трьох років я роблю браслети, каблучки й інші аксесуари в цьому стилі, вкладаючи в них своє тепло й часточку своєї душі.

— Скільки витрачаєте часу на створення однієї прикраси?

— Від доби до місяця, все залежить від оригінальності ідеї й складності виконання. Приміром, щоб зробити невелику каблучку, на саме складання витрачаю півтори-дві години, але ще майже дві доби підсихає покриття, яким я обробляю каблучку. А от над масивним браслетом з метеликом **(на знімку)** я працювала десять днів, зате результат перевершив усі мої очікування. Це поки що моя наймасштабніша робота.

Знаю, що елементи такого стилю є у творчості Артура Конан Дойля, Герберта Уеллса, Марка Твена. Свій перший кулончик я зробила з механізмів, які дісталися в спадок від дідуся. Він був годинникарем, часто лагодив годинники, от і залишилося мені від нього ціле «багатство» з циферблатів, шестірень, гвинтиків, підшипників і сотень різноманітних механізмів.

Кожна моя прикраса індивідуальна, я ніколи не роблю однакових. У моїй колекції більше 1500 каблучок, сережок, брошок, кулонів, і все — оригінальні, несхожі одне на одного.

— Розкажіть про процес створення стімпанк-біжутерії?

— Зрозуміло, треба трохи попрацювати — щось розібрати, відтерти іржу й бруд. Я використовую великі й дрібні ножиці, тонкогубці, плоскогубці, гострозубці, викрутку, іноді навіть паяльник і лобзик. Але найголовніший інструмент — це пінцет! Якісь елементи припаюю паяльником, щось клею, пиляю й ріжу. У своїй роботі використовую фурнітуру для біжутерії, напівкоштовні камені й навіть спеціальні ювелірні смоли, які застосовуються в оптиці. Вони необхідні, щоб відбивати світло, тому таке покриття з часом не жовтіє й не темніє.

— А де Ви берете матеріал для своїх шедеврів?

— Багато замовників приносять мені наручні годинники або будильники радянського виробництва.

Крім того, я часто ходжу на блошиний ринок, адже в сучасних годинникових механізмах використовується пластик і батарейки. У старих годинниках все всередині працює на механічному заводі.

Складніше, звичайно, знайти механізми швейцарського виробництва — вони дуже красиві й мають витіюватий вигляд: бувають і фігурні, і поліровані.

Мені доводилося працювати і з секундомірами, їхній механізм дуже відрізняється від годинникових. У секундомірах є деталь у вигляді металевого півмісяця, з якою можна створювати дуже цікаві сережки й каблучки.

— Що надихає на створення нових шедеврів?

— Моє життя сповнене вражень, і воно дає мені сили рухатися далі. Натхненням для мене, певною мірою, є саме життя.

Мені подобається спілкування з талановитими людьми, відкриття нового й незвіданого. Також намагаюся не пропускати виставок, де представлені вироби ручної роботи.

Мене захоплюють роботи майстрів різних жанрів. Тому намагаюся одержувати від життя багато позитивних емоцій, що не може не відображатися на моїх прикрасах.

— Наскільки я знаю, в «Дольче і Габбана» з'явилася колекція в стилі стімпанка. Чи затребуваний цей стиль в українських дизайнерів?

— На жаль, дуже мало українських дизайнерів займаються стімпанком. Гарних майстрів можна перелічити на пальцях, можливо, це пов'язано з тим, що матеріали для такої творчості знайти непросто.

Моє життя сповнене вражень, і воно дає мені сили рухатися далі...

Однак цим стилем цікавиться дедалі більше моїх співвітчизників, тож сподіваюся, незабаром у нас буде більше дизайнерів, які працюватимуть у стімпанк-напрямку.

— Ви опановуєте професію веб-дизайнера. Які плани на майбутнє?

— Мені дуже подобається займатися графікою, тому в майбутньому хотілося б працювати в сфері створення комп'ютерних ігор — розробка ігрових персонажів, концепт-артів тощо. Але й припиняти створювати прикраси я теж не планую, є ще багато невтілених ідей і задумів. Крім того, планую освоїти декілька нових технік і матеріалів, щоб зробити прикраси ще цікавішими.

Розмовляла
Ольга КОШМАН.

Фото автора.

Що більше в людини друзів, то більший її мозок

Учені з Оксфордського університету провели низку досліджень і з'ясували, що товариські люди мають великий мозок, **повідомляє ukrlife.net.** *Точніше, від кількості друзів і товаришів, з якими людина постійно перебуває в тісному дружньому контакті, залежить те, наскільки збільшеними будуть деякі зони мозку. Виходить, що в соціально-активних людей у головному мозку шість збільшених зон, але при цьому вони добре разом «взаємодіють».*

Учені задіяли у своєму дослідженні близько 20 осіб, у кожного з них просканували мозок. Крім того, учасники пройшли процедуру опитування, а запитання були пов'язані з тим, чи має людина друзів, і їх приблизна кількість. Найважливіше, що хотіли з'ясувати вчені під час анкетування, це те, який у людини соціальний статус і наскільки вона товариська. Виявилося, майже всі, кого опитували, мають досить багато постійних друзів і товаришів, причому їх кількість сягає двадцяти чоловік.

У деяких учасників дослідження дуже широке коло спілкування, вони зізналися в тому, що у них щонайменше сорок друзів.

Збільшення шести зон мозку спостерігалося в усіх, хто взяв участь у дослідженні, але що більше в людини друзів, то більший у неї мозок. Тому варто про це задуматися, адже вчені наполягають на тому, що в збільшеному мозку всі процеси проходять злагодженіше.

Вл. інф.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Чому молодь прагне вирватися на Захід?

ТЕНДЕНЦІЯ

«Як умру, то поховайте мене на могилі, серед степу широкого, на Вкраїні милій...» На жаль, таку відданість Батьківщині, як Великий Кобзар, готовий демонструвати далеко не кожен молодий українець. Темою дослідження «Фішки» стали приголомшливі дані Київського молодіжного центру праці. Згідно з ними, 65% молоді виявили бажання поїхати за кордон на заробітки, а 14% опитаних хочуть емігрувати назавжди. За словами директора Київського молодіжного центру праці Олександра Нагурного, щороку на чужині працевлаштовуються близько 70—80 тисяч молодих українців, а за кількістю мігрантів Україна входить до топ-20 держав, які сукупно формують більше 50% усіх трудових міграційних потоків.

Мабуть, усе починається з непереборного бажання молоді будь-що отримати іноземний диплом. Це нині вважається престижним і стає заповітною мрією українців, починаючи із шкільної лави. «Поїхати навчатися за кордон — це можливість познайомитися з багатьма новими людьми, пізнати їхню культуру, — зізнається «Фішці» старшокласник із Києва Андрій Пономаренко. — Крім того, це можливість досконало вивчити іноземну мову. І тоді перед тобою відкриється безліч перспектив, адже європейські й американські дипломи приймають будь-де, а вітчизняні — ні. Щоб хто не казав, а у Європі є попит на молодих і талановитих, а заробітки — набагато вищі за українські. А на Батьківщині ще й спробуйте з дипломом молодого спеціаліста працевлаштуватися...»

Сплячий патріотизм чи здоровий прагматизм?

Дар'я Боброва, навчається у Франції, м. Ліон:

«Я навчаюся на факультеті права та політичних наук. Обрала цю спеціальність та поїхала навчатися за кордон для того, щоб дізнатися, як правильно будувати міцну і перспективну державу.

Після навчання хочу повернутися в рідну країну і спробувати потрапити в політику, щоб допомогти змінити мою Батьківщину. Адже знаю, що їй необхідні зміни. Звісно, я не збираюся робити це шляхом революції, яка б спровокувала нові жертви, нову «перебудову», а згодом — появу нової мафії, корупції. Навпаки, все потрібно робити мирними шляхами. Люди мають знати, що і у нас найважливішими можуть бути права людини, безпека громадянина, рівність.

Я — патріотка і вважаю, що у кожної людини має бути почуття обов'язку перед своєю Батьківщиною».

Коля Максимов, навчається у Польщі, м. Варшава:

«Я люблю Україну, особливо полюбив її, коли захопився історією. Можливо, у вас виникне запитання, чому я тоді поїхав навчатися за кордон? Тому що ні для кого не секрет, що в інших країнах дають кращу освіту, ніж у нас.

У майбутньому я хочу переїхати жити до своєї сестри, у Чикаго. Мені набагато легше буде влаштуватися, якщо матиму європейський диплом.

Чи були у мене думки все ж таки повернутися на Батьківщину? Так, були. Але я це зроблю тільки тоді, коли в Україні будуть рівні умови для всіх. А поки що завжди буде правим той, у кого кишені і гаманець набиті купою грошей і у кого є влада».

Мірас Катєнов, навчається в Америці:

«У моєму випадку ймовірність, що я повернуся до України одразу після навчання, дуже низька. У Штатах я навчаюся на інженера, а, як відомо, в Україні ця професія недооцінюється, у той час як в Америці вона вважається престижною. Якщо я зможу знайти гарну роботу, це стане чудовим стартом для моєї кар'єри.

Але я знаю багатьох українців, які навчаються в Англії і збираються повертатися до України, тому що вірять, що не все ще втрачено».

«Дорослі» думки про краще майбутнє

Іван Забіяка, кандидат історичних наук, КНУ ім. Шевченка:

«У цілому ставлення до цього явища у мене позитивне. Є дуже багато чинників, які спонукають молодь їхати за кордон одержувати два чи більше дипломів. Ці фактори — і об'єктивні, і суб'єктивні. Не хочу говорити про них детальніше, бо вони інколи понижують градус позитиву.

Але зазначу, що період студентства — чи не найкращий, чи не найпродуктивніший час для вибору й частково реалізації власних орієнтирів. А щоб визначитися, треба шукати, реалізовувати свої мрії, враховуючи нинішній стан країни, суспільства... І не завжди реалізуватися можна тут, тоді варто спробувати за кордоном...

Звісно, дуже хочеться, щоб молодь зі світовим рівнем знань була затребувана і гідно оцінена саме на Батьківщині. Проте, на жаль, поки що про це в Україні можна лише мріяти...»

Думки батьків дітей, які навчаються не в Україні, розійшлися. Шість із десяти нами опитаних відповіли, що були б раді, якби їхні діти залишилися у тих країнах, де нині навчаються. Тому що, на їх думку, Україні нічого доброго не світить. Себто, мине ще багато років, доки тут щось зміниться на краще. А батьки, звісно, хочуть, щоб у їх дітей було стабільне, справедливе і забезпечене життя. І марно, принаймні у найближчі роки, сподіватися, що це можливо в Україні.

Олександра ШМАРОВА.

Фото надані учасниками опитування.

P.S. Так, вітчизняним галузям виробництва не вистачає кваліфікованих інженерів, хіміків, біологів, фізиків, у нас бракує лікарів, учителів. Бо вони, здобувши освіту на Батьківщині, прагнуть виїхати за кордон, щоб там працювати і жити. Адже виходить, що тут вони нікому не потрібні.

І щоб змінити цю тенденцію, треба щось змінити в державі, а не в головах тих, хто прагне вирватися з України...

СТУКАЙТЕ — І ВАМ ВІДКРИЄТЬСЯ

Студентська програма ЄС Erasmus+ стартує в січні

Українським студентам, які планують навчатися в університетах Європи за новою програмою Erasmus+, радять розпочинати підготовку вже тепер. Оскільки конкуренція за європейські стипендії зростає, **повідомляє Deutsche Welle.**

Нова освітня програма Євросоюзу Erasmus+, **як інформує Освіта.ua,** офіційно стартує із січня 2014 року. Якщо в попередній європейській програмі зі студентської мобільності Erasmus Mundus стипендії могла одержувати молодь із 27 країн-партнерів, то кількість держав, на які поширюється програма Erasmus+, значно зросла, розповіла Світлана Шитікова, директор національного Темпус-офіса в Україні, представляючи програму Erasmus+ на міжнародному ярмарку «Освіта за кордоном» у Києві.

За її словами, у новій програмі буде вже 50 країн-партнерів. Крім країн Східного партнерства, на стипендії зможуть претендувати студенти із Близького Сходу, Південної Африки, Латинської Америки, країн Карибського й Тихоокеанського басейнів. Загальний бюджет програми становить 19 мільярдів євро на сім років. «Розширюється географія й відповідно збільшується конкуренція за стипендії, гроші на які виділяє Євросоюз у рамках Erasmus+», — зазначила С. Шитікова. Тому вона радить українським студентам не зволікати з підготовкою до програми Erasmus+.

«Насамперед, дізнайтеся, чи уклав ваш університет угоду з якимось вищим навчальним закладом у ЄС, Туреччині, Македонії, Ісландії, Ліхтенштейні, Норвегії або Швейцарії. Лише наявність цієї угоди дасть вашому вишу можливість відправляти студентів, аспірантів і своїх працівників на річне навчання в університети-партнери», — пояснила представниця національного Темпус-офіса в Україні.

Для випускників українських інститутів і університетів, які вже мають дипломи бакалавра або спеціаліста, теж є можливість продовжити навчання в Європі на магістратурі за програмою Erasmus+. «Ті, хто вже закінчив навчання, теж можуть навчатися в рамках нової освітньої програми ЄС. І чи має ваш колишній університет угоду з європейським — вже немає значення. Ви самі обираєте виш і програму», — зазначила С. Шитікова.

Вл. інф.

Лідерами не народжуються, на них вчаться

На Дніпропетровщині стартувала друга обласна Школа молодого лідера. На відміну від торішньої, до занять у ній залучать також учнів профтехучилищ та робітничу молодь. Навчання триває з 23 листопада до кінця грудня.

У рамках цього проекту, ініційованого обласною молодіжною радою при голові ОДА, відбудуться тренінги на базі Дніпропетровського регіонального інституту державного управління Національної академії держуправління при Президентові України. Викладатимуть у школі науково-педагогічні працівники, провідні спеціалісти різних галузей, держслужбовці, тренери з менеджменту та представники донорських фондів і міжнародних організацій.

«Організатори зробили акцент на залученні до школи студентів вузів I—II рівнів акредитації, а також працюючої молоді з активною життєвою позицією та бажанням отримати навички громадського лідера», — каже голова ради Сергій Кривогуз.

Як розповіли кореспондентові «Голосу України» в облдержадміністрації, слухачі вивчають принципи лідерства, основи комунікацій і формування високоефективної команди, ораторське мистецтво, майстерність переговорів, основи державного управління та місцевого самоврядування, проектний менеджмент, діловодство. Потім вони підготують і захистять перед комісією власні проекти. За підсумками отримають сертифікати про закінчення Школи молодого лідера й можливість реалізувати свої ідеї.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область

Поїхали, щоб повернутися

КРАЩІ З КРАЩИХ

Українське студентство — це близько двох мільйонів чоловік. Саме на це покоління держава покладає неабиякі надії. Тому в Україні діють урядові програми з навчання наших студентів у провідних закордонних вишах і низка міжнародних проектів. Щоправда, знають про ці проекти лише мізер студентства.

От, приміром, в ефірі одного з телешоу народний депутат України Ірина Бережна, яка очолює підкомітет Верховної Ради з питань адаптації українського законодавства до законодавства Європейського Союзу, поскаржилася, що наша молодь інертно поставилася до можливості безплатно навчатися у Європі за програмою Erasmus Mundus.

«Щороку 15 тисяч українських студентів можуть навчатися в ЄС. Проте за дев'ять років дії цієї програми нагодою скористалися лише 329 студентів, — повідомила Ірина Бережна. — Між тим, наприклад, у Туреччині цією програмою за 10 років скористалися 50 тисяч студентів!»

Звісно, це дуже мало для двомільйонної армії спудеїв. Та все ж чимало з них їде за кордон, щоб потім повернутися розбудовувати власну державу. Це — кращі з кращих. І нещодавно їх приймали у Кабміні. Серед них, як повідомляє електронний часопис Київського національного університету ім. Т. Шевченка, — президентські стипендіати, переможці міжнародних олімпіад, а також ті, хто навчався за урядовою програмою у провідних закордонних вишах.

— Я закінчувала магістратуру в Університеті Ноттінгема, що у Великобританії, — розповідає студентка шостого курсу біологічного факультету КНУ імені Тараса Шевченка Альона Присяжнюк. — Поїхала туди за урядовою програмою навчання у провідних вищих навчальних закладах за кордоном. У Ноттінгемі мала змогу працювати в лабораторіях з високотехнологічним обладнанням. У нашому університеті є практика — їздити за кордон у відрядження, вивчати там нові технології, методики і потім впроваджувати їх у нас. Вважаю, це добре для розвитку науки в Україні. Тим, хто ще не скористався такою нагодою і мріє про навчання за кордоном, раджу не чекати з моря погоди, будьте активними. Можливості є завжди, було б бажання ними скористатися.

— А я за урядовою програмою навчаюся в магістратурі в Австрії за спеціальністю «біоніка, біоміметика в енергетичних системах», — каже магістрант Придніпровської державної академії будівництва та архітектури Анатолій Каренін (Дніпропетровськ). — Потім вступатиму до аспірантури в рідній академії. У майбутньому планую розвивати альтернативну енергетику, адже це реально працює. Наприклад, в Німеччині створили електростанцію, що працює за рахунок... енергії вирів.

— Ми намагаємося робити усе від нас залежне, щоб наша молодь зацікавилася прикладними і фундаментальними дослідженнями, — зізнається Олена Сап'яна, яка очолює студентське наукове товариство Донецького державного університету управління. Дівчина навчається на магістратурі і за високі досягнення в навчанні отримує президентську стипендію. У неї в планах — залишитися в університеті, навчатися в аспірантурі, а згодом тут викладати. — Я переконана, що майбутнє держави великою мірою залежить від активності молоді. Сподіваюся, що моє покоління допоможе країні стати на ноги...

Вл. інф.

На Рівненщині на грип та ГРВІ захворіло 4613 мешканців, серед яких більше трьох тисяч дітей, що становить 48 відсотків до епідпорогу, *повідомляє наш власкор Олександра Юркова*

На Закарпатті відкрито центри адміністративних послуг у Берегівській, Іршавській, Свалявській, Тячівській, Воловецькій райдержадміністраціях, а до 1 січня вони запрацюють у всіх містах і райцентрах області, *інформує наш власкор Василь Нитка*

Карта трагедій допоможе врятувати життя тисячам людей

ТАЄМНИЦІ БІОЕНЕРГЕТИКИ

Створити її пропонує водночас гідрогеолог і біоенергетик Олександр Іщенко. Хмельничанин переконаний: чимало дорожньо-транспортних пригод та техногенних аварій трапляється у чітко визначених місцях — у тектонічних зонах, на розломах земної кори. Саме там діють потужні сили, природа яких поки що до кінця не з'ясована вченими. Однак, знаючи про їх вплив, можна попередити трагедії та нещасні випадки, що ведуть до загибелі людей.

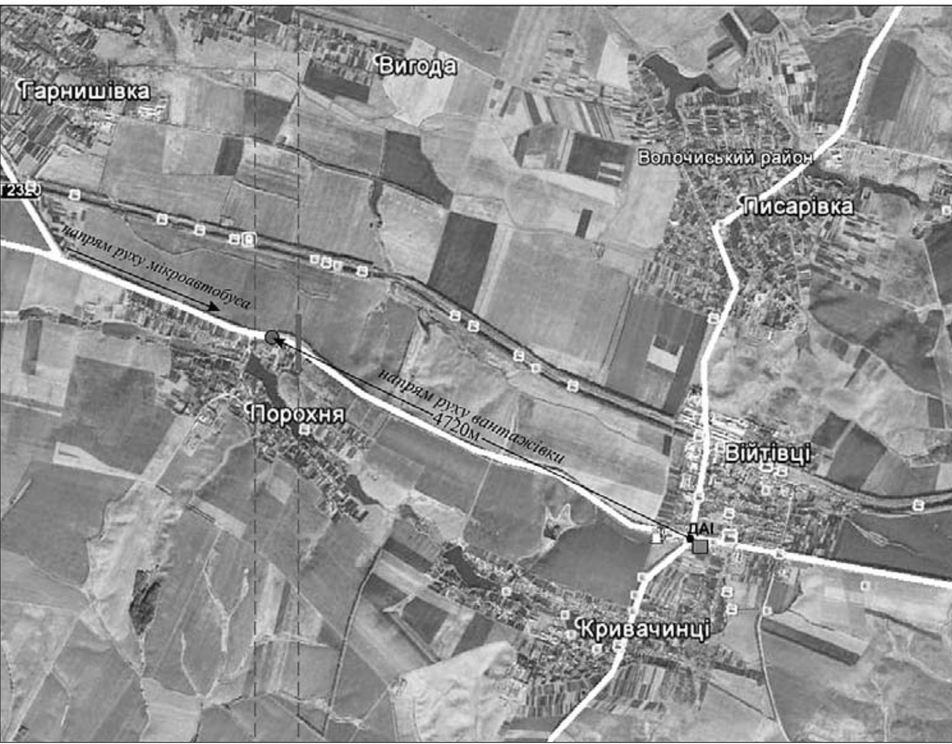

...на його думку, енергетична зона, позначена на карті, стала причиною загибелі в ДТП, поблизу села Порохня, дев'ятьох людей.

Воду можна відчути руками і за кілометр...

До захоплення Олександра Іщенка біоенергетикою можна було б поставитись як до хобі, якби ось уже майже чотири десятиліття він не використовував його у своїх наукових та практичних розробках. За освітою він — гідрогеолог, і все життя присвятив вивченню та відкриттю нових водних родовищ. Не без гордості говорить про те, що за цей час відкрив дванадцять родовищ мінеральних вод, серед яких відомі Збручанське, Волочиське, Маківське та багато інших, де тепер розташована низка санаторіїв. У цих родовищах глибина залягання вод типу «Нафтуся» становить від п'ятдесяти до півтори сотні метрів, а бромних високої мінералізації — від чотирьохсот до семисот. Тобто запідозрити у тому, що гідрогеолог знайшов те, що лежало в буквальному розумінні слова на поверхні, важко.

Та головна цікавинка в тому, що при пошукових роботах Іщенко не використовував жодних знаних та поширених в гідрогеології геофізичних методів, а користувався лише біоенергетичними. Простіше — власними відчуттями та інтуїцією, що дозволяли заглянути в кілометрову товщу земних надр. А зі всіх інструментів найточнішим та надійнішим для нього був і залишається власноруч сконструйований біотензор — щось на зразок металевої рамочки на підшипниках, котра починає обертатись в його руках, коли відчуває приплив сторонньої енергії.

— Мені не довелося нічого придумувати, цей метод існує тисячоліття, — розповідає Іщенко. — Скільки пам'ятає людство, завжди були шукачі води, котрі — хто із соломинкою, хто з прутиком, хто просто руками — могли відчути воду. Та й не тільки її. Так само шукали поклади металів, визначали місце для будівництва церков чи просто для нової хати.

Олександр Петрович наводить деякі спостереження як власні, так і інших біоенергетиків. Геологічні розломи земної кори і наближені до них тектонічні зони випромінюють утворену в надрах планети геогенну енергію невідомої природи, яка належить до так званих

На своїх картах гідрогеолог Олександр Іщенко вже позначає гепатогенні місця...

тонких енергій. Такі енергетичні зони вважаються гепатогенними, тобто хвороботворними, і вони особливо небезпечні на ділянках інтенсивного імпульсного випромінювання. Натомість ділянки між енергетичними зонами, де геогенна енергія розсіюється, є здоровими, сприятливими для організму. Тому людство споконвіку будувало храми, оселі та громадські споруди виключно між геоенергетичними зонами. Але в наш час енергетичність Землі при будівництві майже не враховується. Навіть при зведенні храмів.

У цьому немає нічого дивного, адже біоенергетика не визнана офіційною наукою, чий висновок обов'язковий, скажімо, при проектуванні та зведенні новобудов. До того ж реально відчувати енергетичні зони, визначати їх межі можуть лише люди з екстрасенсорними здібностями.

Тож про загальну практику її використання нині говорити рановато. Хоча й відкидати такі знання тепер наважається далеко не всі.

Причини ДТП — тріщини у земній корі?

Коли у самого Олександра Іщенка запитують, що відчуває, як «бачить» небезпеку чи, навпаки, позитивні зміни, він завжди каже, що це непояснимо. Це якесь внутрішнє, інтуїтивне відчуття поки що таємничих для людства енергетичних сил, яке дається на рівні підсвідомості. Та в тому, що такі енергетичні поля впливають не тільки на фізичний та психологічний стан кожного із нас, але й викликають певні події, він не сумнівається.

Коли почув, що наприкінці серпня на Хмельниччині поблизу села Порохня сталась жахлива аварія, в якій загинуло дев'ятеро людей, одразу вирішив побувати на місці події. Тоді вантажівка просто розчавила маршрутне таксі з пасажирами. Поки що причини ДТП ще з'ясовуються слідством. Але загадковостей у цій справі чимало. Приміром, водій ніяк не міг пояснити, чому він виїхав на зустрічну полосу. Тим більше після того, як буквально за кілька хвилин до аварії його зупинили для перевірки на посту ДАІ. Тож припустити, що шофер встиг заснути за цей час, просто нелогічно.

— Але він міг буквально на мить увійти у стан, близький до знепритомніння, — переконаний біоенергетик. — На місці аварії я одразу відчув, що поблизу є активна геоенергетична зона, яка, без сумніву, і є причиною такого стану. Якщо людина опиниться в зоні дії цієї надзвичайно потужної енергії, вона відчуває тривогу, пригніченість, головний біль і паморочення. Такий стан я не раз відчував в активних зонах. На мою думку, саме так сталося і під час згаданої аварії: за два десятки метрів східніше місця зіткнення машин визначається потужна більш як п'ятидесятиметрова геоенергетична зона, і водій вантажівки потрапивши в неї в момент інтенсивного викиду енергії, знепритомнів. До речі, на ділянці цієї дороги західніше від Порохні сталася не одна автоаварія. Не дивно, бо вся ця територія є частиною потужної Рівненської зони розломів, яка має багато розгалужень. Тож західніше місця згаданої аварії також фіксується ще одна енергетична зона, яку проїхав мікроавтобус перед зіткненням із вантажівкою.

Добре в райських місцях

Навряд чи хто зможе дати наукове пояснення цій теорії, а тим більше — тим практичним висновкам, що робить Іщенко. Однак, побувавши на місцях багатьох резонансних ДТП, у переважній більшості причина яких так і залишилась нез'ясованою, він переконаний, що це вплив саме енергетичних потоків.

Причому стосується це не тільки аварій на дорогах, але й різних техногенних катастроф. Свого часу Олександр Петрович досліджував ділянку вулиці у Дніпропетровську, де стався вибух газу і руйнування будинку, під час якого загинули люди. Переконаний, цей будинок розташований на перетині активних енергетичних зон, і в результаті імпульсного випромінювання геогенної енергії відбулося незначне зрушення окремих блоків земної кори, що призвело до розгерметизації газової мережі.

На думку Іщенка, механізм явищ, що призводять до викидів енергії, такий: окремі плити, з яких складається земна кора, через обертання Землі навколо Сонця та своєї осі рухаються та зіштовхуються, і це породжує потужні енергетичні хвилі.

В епіцентрі вибуху такої енергії якраз і трапляються різні катастрофи та нещасні випадки, котрі ми не можемо пояснити.

Потоки слабкішої потужності, але стабільні утворюють своєрідну сітку, вузли перетинання якої небезпечні для організму. Взагалі геогенна енергія, діючи на організм сконцентровано, негативно впливає на нього, особливо на хворі органи. Під її дію ступінь захворювання зростає на порядок.

Чимало часу Іщенко присвятив дослідженню енергетичних зон столиці. Благодатними місцями називає території Софіївського собору, Михайлівського Золотоверхого монастиря, Княжих палаців, Печерської лаври. А от серед нездорових, патогенних місць, найперше слід виділити майдан Незалежності, особливо перед входом до Головпоштамту і Лядськими воротами, праве крило будинку Верховної Ради, а ще — вулицю Старонаводницьку. Ніби навмисно дуже невдало розміщений вертолітний майданчик за Маріїнським палацом — там активна, нестійка і небезпечна, одна з найпотужніших в Києві, геоенергетична зона.

Якщо прислухатися до цих висновків, то вислів «райське місце» не такий вже й абстрактний. І такі місця можна знайти на землі. Втім, як і ті, де вирує патогенна енергія.

Дослідженням таких свого часу займалась і кафедра біоенергетики, що була створена при інституті підвищення кваліфікації геологів, — розповідає Олександр Петрович. — І тепер ця проблема цікавить багатьох учених, хоча офіційного визнання цієї науки досі немає, а тим більше — практичного використання у житті її досліджень. А даремно.

Іщенко переконаний, кількість техногенних катастроф та ДТП можна значно скоротити, якщо врахувати згадані впливи.

Звичайно, оминути тектонічні розломи дуже проблематично: в інше місце не перенесеш ні дорогу, ні житловий квартал, ні місто навіть тоді, коли вони збудовані на тектонічних зламах. Але поставити у таких місцях попереджувальні знаки — цілком реально.

Скажімо, на дорогах це було б підказкою для водіїв бути особливо сконцентрованим і уважним.

Та головна ідея Олександра Петровича — створити карту України, де були б позначені як аномальні зони, так і місця максимального енергетичного впливу як позитивного, так і негативного.

Вплинути на дію такої енергії людина поки що не в силі. Але знати про її існування та, по можливості, враховувати це у щоденній практиці — право кожного.

Для багатьох така ідея може видатись фантастичною. Але чи варто когось переконувати в тому, що незрозумілі сили, надприродні здібності, явища космічного масштабу все-таки існують. Кожен хоч раз, якщо не зіткнувся із цими таємницями сам, то принаймні чув про них, і заперечувати їх наявність не наважиться. То чому б і справді не спробувати, якщо не приручити їх, то хоча б трошки наблизитися до їх розуміння. А такі ентузіасти, як Олександр Іщенко, що мають знання, досвід і надприродні здібності, готові допомогти.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.
Фото автора.

Добра сила «Земляцтва Херсонщини»

Знаковою подією не тільки для України стали збори у Києві міжнародної громадської організації «Земляцтво Херсонщини». Вона існує вже шістнадцять років, об'єднуючи понад півтори тисячі впливових політиків, бізнесменів, відомих артистів та спортсменів, воєначальників та науковців, чиє родове коріння походить зі степів Таврії — таких, як багаторазові олімпійські чемпіони Лариса Латиніна і Валерій Борзов, народний артист Росії Сергій Гармаш, знані представники вітчизняного політикуму Микола Білоблоцький та Юрій Богуцький, багато інших. Цей почесний список можна продовжувати довго, та й мешкають земляки по всьому світі — від Києва і Сімферополя до Москви і Санкт-Петербургу, від Нью-Йорка до Торонто. Але не забувають малої батьківщини і допомагають їй, чим можуть.

На форумі президент організації Микола Рожко зауважив, що саме сприяння «жіночого крила» земляцтва допомогло започаткувати в МДЦ «Артек» фестиваль «Таланти багатодітної родини», куди на «творчу зміну» щороку запрошують майже тисячу хлопців та дівчат з не дуже-то і заможних родин. І це лише окремий, але вельми промовистий аспект діяльності організації. Яка, до того ж, сприяє розробці стратегічних інвестиційних проектів, становленню на Херсонщині нових підприємств і створенню додаткових робочих місць, влаштуванню у престижні вузи випускників цієї області, лікуванню земляків у сучасних медичних клініках тощо.

Це тисячі великих та малих справ. Утім, вони для регіону настільки важливі, що подякувати «Земляцтву Херсонщини» за допомогу і відзвітувати про обнадійливі зміни, які відбуваються в краї, на збори до столиці завітали всі без винятку керівники районної влади, голови обласної ради Віктор Пелих та облдержадміністрації Микола Костяк. Говорити є про що: завдяки глибоким структурним реформам, започаткованим за ініціативою Президента України Віктора Януковича, та колективним зусиллям як місцевих громад, так і земляцтва, економіка Херсонщини напередодні святкування 70-річчя заснування області у березні наступного року етап за етапом починає вибор-суватися з кризових «лещат».

Незважаючи на тривалу посуху, в Таврії третій рік поспіль збирають рекордні врожаї овочів, фруктів та баштанних культур, який у 2013-му перевищив 2,5 мільйона тонн. У Бериславському районі збудовано величезний зерновий термінал, що дав змогу активізувати вантажні перевезення по-низзям Дніпра. На підприємствах обласного центру вдалося відновити збирання великотоннажних кораблів і виробництво сучасних зернових комбайнів, та й туристичний бізнес задніх не пасе. Рекреаційний і туристичний потенціал регіону викликає у мешканців далекого та близького зарубіжжя дедалі більше зацікавлення. Тільки цього року сюди на оздоровлення завітали близько трьох мільйонів дітей та дорослих, а до бюджетів рекреаційна сфера додала 26,5 мільйона гривень податків і зборів.

Голова Херсонської облдержадміністрації Микола Костяк під час виступу на зборах МГО «Земляцтво Херсонщини».

— Сьогодні Херсонщина впевнено крокує у майбутнє, маючи досягнення в реалізації потужних інвестиційних проектів в аграрному, промисловому, оздоровчому, культурних секторах, освітній та медичних галузях заради забезпечення високих стандартів життя людей, — наголосив на зборах голова Херсонської ОДА Микола Костяк.

Міжнародна організація «Земляцтво Херсонщини» особливо уважно ставиться до соціальних та інфраструктурних змін на малій батьківщині — адже саме вони свідчать про зміни на краще, підвищення комфортності життя простих людей. І тут здобутки вагомі: насамперед, у Херсоні протягом останніх двох років відкрилися одразу два спеціалізовані медичні центри: серця й офтальмології, насичені найсучаснішою апаратурою. На завершальну стадію виходить реконструкція Верхньоантонівського водозабору — він дасть змогу цілодобово забезпечувати питною водою понад сто тисяч мешканців обласного центру, котрі ще з часів Союзу отримують воду «по графіку». У Великоолександрівському районі області вже реконструйовано автомобільний міст і важливу транспортну розв'язку, що поєднує Херсонщину, Миколаївщину і Дніпропетровщину, ще одна розв'язка будується в самому Херсоні.

Емблема «Земляцтва Херсонщини».

Словом, проектів чимало. Всі вони потребують суттєвих фінансових вливань, копіткої праці, і знову ж таки, сприяння «Земляцтва Херсонщини». На зборах члени міжнародної організації запевнили земляків — допомога буде. Та й громаддя завдань тут не боїться: недарма ж у народі кажуть, що дорога у тисячу верст починається з першого кроку. Але його вже зробили, і з поступом на цьому шляху зволікати не збираються.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Фото Ольги ЯХНІЙ.

РЕПЛІКА

Свято закінчилося — квіти в утиль!

Зовсім недавно ми гучно на державному рівні відсвяткували 70-ту річницю визволення нашої столиці від німецько-фашистських загарбників. Програма включала цілу низку заходів і урочистостей. Одним із таких було покладання квітів до меморіалів та пам'ятників. Не оминули увагою і танк, що стоїть на проспекті Перемоги. Напередодні відвідин його делегаціями тут активно трудилися зеленбудівці. Вони причепуряли територію: підфарбовували стелу міст-героїв, згрібали опале листя і навіть чистили стовбури найближчих осокорів. А апофеозом підготовки до урочистої дати стало висадження біля постаменту, на якому вивищується бойова машина, квітів. Уже падали сутінки, а жіночки в оранжевому одязі розбивали тут невеличку клумбу з хризантем. Було трохи дивним, найперше, що робилося це лише до свята, бо інакше вони буяли б тут ціле літо, а тепер усе можуть зіпсувати холоди. Так із жалем констатували ми тоді з колегою, проходячи мимо.

Та яке ж було моє здивування, коли за кілька днів білі, рожеві і червоні хризантеми раптом безслідно зникли. Пригадався одразу ще один скандал, коли на Подолі після святкування 1025-річчя Хрещення Київської Русі зеленбудівці викопали і вивезли щойно висаджені деревця. Тепер квіти. Отакі от «дрібниці», а може, дріб'язковість.

Тож ми вирішили звернутися по коментар до заступника директора КП по утриманню зелених насаджень Шевченківського району Сергія Крутя. Чиновник пояснив, що нині триває підготовка вже до іншого свята — Дня Перемоги, і навесні на цьому місці мають квітнути інші рослини, тому хризантеми довелося викопати і посадити цибулинки тюльпанів. Ну що тут додати... На запитання ж, куди зеленбудівці дівають квіти, прибрані з клумб у такий спосіб, як було біля танка, Сергій Олександрович запевнив, що їх утилізують. Ось таке дивне марнотратство. Але в це чомусь слабо віриться.

Марина КРИВДА.

Хліборобський рік «Агро–Експрес–Сервісу»

Колектив приватного підприємства «Агро-Експрес-Сервіс» підбив підсумки хліборобського року. Зазвичай він це робить, коли зібрано і вивезено з полів весь урожай, виконані основні роботи в полі. За словами генерального директора Сергія Костючка, він задоволений результатами, яких досяг колектив. Щедро вродив пшеничний лан, по більш як 500 центнерів з гектара зібрали цукрових буряків, а від корови в середньому надоюють щодня по 20 і більше літрів молока (підприємство віднедавна почало розвивати молочне тваринництво, придбавши високопродуктивний молодняк за кордоном, нині мають 1800 корів. — Авт.).

Вітаючи колектив з успішним завершенням хліборобського року, дякуючи йому за сумлінну працю, перший заступник голови Рівненської ОДА Анатолій Юхименко сказав:

— У тому, що Рівненщина цьогоріч має більше мільйона тонн зерна, також заслуга працьовитого колективу «Агро-Експрес-Сервісу», де отримали високі врожаї зернових. На долю цього підприємства припадає 12 відсотків валової сільськогосподарської продукції, що виробляється на Рівненщині. Тут достойні зарплати, високі соціальні гарантії для працівників. Тож влада зацікавлена, щоб таких підприємств було якомога більше.

Анатолій Юхименко вручив колективу «Агро-Експрес-Сервісу» Грамоту Рівненської ОДА, цінні подарунки механізатору Олександру Трохимюку та начальнику відділу кадрів Світлані Трофимчук. А фінансовий директор Алла Костючко Указом Президента нагороджена орденом княгині Ольги III ступеня.

Цікаво, що на приватному підприємстві зберегли стимули до праці, які використовувалися ще у радянські часи, такі, як змагання за кращі результати між усіма вісьмома виробничими підрозділами.

— А чому б і ні, — зауважує на те заступник генерального директора Василь Муха, — якщо це спонукає людей працювати краще. Адже за перше місце передбачене солідне грошове заохочення. Нинішній хліборобський рік з найкращими результатами завершила виробнича дільниця №2, що у селі Новоукраїнка Млинівського району. Її очолює Володимир Приходько. А кожній із восьми дільниць ми виділили по чотирнадцять путівок у санаторії та будинки відпочинку для найсумлінніших працівників.

Фінансовий директор ПП «Агро-Експрес-Сервіс» Алла Костючко, нагороджена орденом княгині Ольги III ступеня.

— Ми дуже задоволені, що у наш район прийшов такий інвестор, як «Агро-Експрес-Сервіс», — каже начальник управління сільського господарства Кременецької РДА Тернопільської області Леся Грушицька. — Адже завдяки цьому ми другий рік поспіль утримуємо третє місце в області по врожайності зернових. А ще хочу, користуючись нагодою, подякувати генеральному директору Сергію Костючку за постійну спонсорську допомогу Кременецькій школі-інтернату.

ПП «Агро-Експрес-Сервіс» — приклад ефективного господарювання у сільському господарстві. «Тож недарма наші студенти хочуть проходити практику саме тут, — каже завідувач кафедри технології у рослинництві Львівського національного аграрного університету, доктор сільськогосподарських наук Володимир Лихочвор. — Адже все тут — технології, техніка, насіння, умови праці — не гірші, ніж у Європі».

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.
Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

ДОВІДКА

ПП «Агро-Експрес-Сервіс» обробляє більше 30 тисяч гектарів. Це переважно паї селян Горохівського району Волинської, Млинівського, Радивилівського, Демидівського Рівненської, Кременецького Тернопільської областей.

Керівник дільниці №2 Володимир Приходько та начальник відділу кадрів Світлана Трофимчук з перехідним прапором «АЕС» та короваєм із зерна нового врожаю.

Усе тут — технології, техніка, насіння, умови праці — не гірші, ніж у Європі

Студентів готують до холодів та капіталізму

РЕАЛІЇ ПО-ДОНЕЦЬКИ

Донецький національний технічний університет — один із найбільших та найстаріших вишів області — опинився в центрі скандалу. З 18 листопада навчальний заклад переходить на експеримент і масово впроваджує дистанційні технології навчання. Понад місяць студенти спілкуватимуться з викладачами не в аудиторіях, а через Інтернет: отримуватимуть завдання і звітуватимуть про їх виконання. У гуртожитках обіцяють обладнати кімнати для занять, куди приходитимуть на консультації викладачі. Крім того, можна буде поставити запитання по Скайпу чи за допомогою електродної пошти.

За бюджетників платять контрактники

Інформацію про «дистанційний експеримент» місцева преса пов'язує з минулорічними проблемами вишу, коли через борги за опалення ДонНТУ опинився на межі припинення навчального процесу. Ситуацію підігріли заяви керівництва міста та області, в яких ішлося про мільйонну заборгованість університету. «Ми довго кредитували цей навчальний заклад теплоносіями в опалювальному сезоні 2012—2013 р. Заборгованість за теплоносії серед вишів Донецька становить понад 10 мільйонів гривень. Більшість із них — борги ДонНТУ», — повідомив журналістам міський голова Олександр Лук'янченко.

— У технічного університету немає боргів за комунальні послуги! — категорично заявляє ректор Олександр Мінаєв. — Торік через відмову Міністерства освіти і науки профінансувати комунальні послуги за студентів-бюджетників у нас виникли серйозні проблеми. Неодноразові звернення до міністерства і навіть Президента України результатів, на жаль, не дали. Довелося здійснювати оплату зі спецфонду. Ми уклали з комунальними службами спеціальний договір і завершили його оплату 30 липня цього року.

Технічні виші Донеччини потерпають від нестачі фінансів: на їх спеціальності за контрактом іде набагато менше молодих людей, ніж на економічні чи юридичні.

І якщо інші університети можуть перекрити борги «позабюджетними» надходженнями, то ДонНТУ цього не вистачає: на балансі навчального закладу перебуває 58 споруд — навчальні корпуси, гуртожитки, плавальний басейн тощо. Новий опалювальний сезон у виші розпочали за графіком, але знову без грошей. Ректор висловив упевненість, що міністерство спрямує кошти на оплату комунальних послуг за студентів-бюджетників до кінця року. Та от чи поділяє таку впевненість саме керівництво відомства?

До суворого он-лайну готові не всі

Водночас у виші заперечують бажання заощадити на теплі, тимчасово перевівши студентів на дистанційну форму навчання. Представники університету називають таку форму сучасною і прогресивною.

— Середньостатистичний викладач вишу в Україні працює в кілька разів більше, ніж на Заході, а отримує в кілька разів менше. Один із рецептів, який допоможе цю проблему розв'язати, — дистанційна освіта. Якщо правильно використовувати ці методи і технології, ми можемо різко та ефективно підвищити віддачу кожного викладача та ефективність освіти загалом. Дозріли ми для цього чи ні? Ні, на жаль. Інерція надто велика, і не всі викладачі і студенти навіть такого прогресивного факультету як наш розуміють зміст і значення всіх цих процесів. І щоб їх прискорити, нам потрібен експеримент. Необхіден «струс», тому що майбутнє настає і дуже багато чого змінює в нашому житті, — переконаний декан факультету комп'ютерних наук і технологій, професор Олександр Аноприєнко.

В університеті посилаються на досвід провідних навчальних закладів світу, де онлайн-курси давно впроваджено. Крім того, нагадує Олександр Мінаєв, вимога часу — навчання протягом усього життя, і дистанційна форма дає змогу оволодіти новими знаннями і вміннями. Зараз студентам вичитують курс лекцій, а самостійну роботу перенесуть на час «експерименту». «Ми прагнемо зробити так, щоб сучасна форма навчання он-лайн дала змогу у найважчий період зими активно працювати студенту з викладачем за вільною формою. Викладачі приходитимуть на роботу, незважаючи на суворі умови зими, а студент матиме варіант онлайн-навчання. Ми не змушуватимемо його сидіти в холодній аудиторії», — каже керівник університету.

Чи займатимуться онлайн-навчанням студенти, які і на лекції не дуже рвуться? Невже в університеті розраховують на самодисципліну молодих людей? А як бути з практичними роботами в лабораторіях, які можна виконувати лише «вживу»? Запитань після нововведення — безліч. Та Олександр Мінаєв переконаний, що іншого шляху немає:

— Студент повинен бути активним, готуватися до життя в капіталістичних умовах. Англійський студент навіть за температури в мінус 40 градусів не може й подумати не прийти на заняття. А ми провели перевірку: у нас до 12 години цілі потоки приходять до університету. Для них університет — як клуб спілкування. Не готовий наш український студент до умов капіталізму. Але працедавці вже готові.

Як і в кожному університеті, у ДонНТУ пишаються своїми випускниками. Але не кожен може похвалитися випускником — Президентом України чи Головою Ради національної безпеки і оборони. На жаль, відомі на всю країну власники дипломів інженерів поки що ніяк не вплинули на розв'язання проблеми.

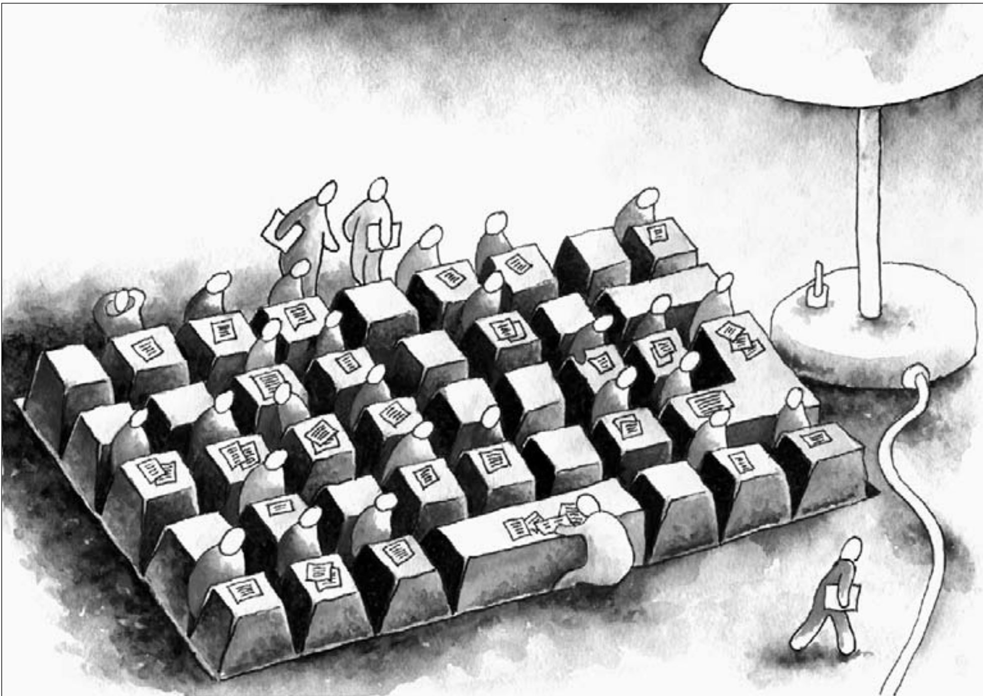

Оплата комунальних послуг технічного університету обходиться в 12 мільйонів гривень на рік. Держава в особі Міністерства освіти і науки другий рік поспіль воліє не помічати проблем ключового для регіону вишу. Місцева влада не може підтримувати грошима державний навчальний заклад. Схоже на те, що комусь дуже вигідно підтримувати і роздмухувати конфлікт. Чи не тому, що на балансі університету перебувають десятки будівель у центрі Донецька? Можливо, незабаром вишу запропонують «потіснитися» і віддати привабливі споруди — через брак грошей на їх обслуговування?

Ліна КУЩ.
Донецька область.

Мал. Костянтина КАЗАНЧЕВА.

ДО РЕЧІ

Що думають про дистанційні технології навчання самі студенти ДонНТУ?

Дарина Калугіна, студентка 4 курсу:

— Я — на контракті, і в мене нововведення викликає обурення. Навіщо заплатили цьогоріч за навчання? І так ніхто вчитися не хоче, а вдома — тим паче не буде. Потім ще все це складати, всі екзамени... Буде складно, але гроші нам за будь-яких умов не повертатимуть. Усі обурені. А ті, хто не навчався, звичайно, радіють. Хто на бюджеті — їм подітися нікуди: як сказали, так і буде, їм же стипендію платять.

Анастасія Лакіза, студентка 4 курсу:

— Особисто моя думка з цього приводу — негативна! Вважаю, що неможливо зробити з нас фахівців без практики, щоб ми лише сиділи вдома за комп'ютером. Уся інформація краще сприймається і засвоюється, коли тобі розкажуть і покажуть на прикладах, наочно. Звичайно, є такі предмети, які не вимагають особливого практикуму, там просто триває начитка лекцій — і все. А є такі, що ходиш щодня до викладача за консультацією! Ми деякі креслення по десять разів переробляємо, а наскільки швидко тепер просуватиметься здача наших робіт — боюся навіть уявити. Для мене дистанційне навчання — та сама заочна форма. Якби я хотіла, то не навчалася б на стаціонарі! Найбільше обурює те, що це «нововведення» — лише прикриття, щоб значно скоротити витрати на комунальні послуги. Так думають багато інших студентів. Хоча є й такі, хто лише радий просидіти зайвий місяць удома. Вони хоч так не вчаться, хоч так не будуть. А хто постійно бореться за право отримувати стипендію, набрати гарний бал для магістратури, закінчити виш із відзнакою — тим, звичайно, така форма навчання не до душі.

Олена Будакова, студентка 1 курсу:

— Я у принципі гарно ставлюся до експерименту, тому що живу не близько, щодня на дорогу витрачаю хвилин по сорок в один бік. З настанням холодів діставатися дедалі проблематичніше, та ще й у корпусах дуже холодно. Але є ті, хто проти. Особливо перші курси, бо всі бояться першої сесії і думають, що нічого не зрозуміють і не складуть. Привілеїв у нас жодних не з'явиться — навпаки, кажуть, будуть аж до шостої пари зайняття і вчитимемося по суботах, щоб наперед пройти матеріал, а потім місяць сидіти вдома і нічого не робити. Усе одно, якщо комусь знадобиться, то викладачі будуть на кафедрі.

Записала Марина СОКОЛЕНКО.

Як Васильків Київщину прославив

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Інформаційний привід для цієї статті дала Наталія Королевська, міністр соціальної політики України. Вона оприлюднила остаточні підсумки літньої кампанії оздоровлення та відпочинку школярів. Про це «Голос України» писав не раз — і про здобутки, і про недоліки регіональних органів влади. Зокрема, 24 вересня ц. р. автор розповів, як «охоплювали» відпочинком хлопців і дівчат міста Васильків у Татарбунарському районі Одещини.

ФАКТ

У 2013 році оздоровилися та відпочили 3,3 млн. школярів, що на 480 тис. більше, ніж торік. За словами Наталії Королевської, завдання уряду виконано: 70,5 відсотка дітей побували у таборах, з них оздоровлено — 40 відсотків.

У статті «Не тільки спонсори мають допомагати сиротам» йшлося про діряві дахи на базі «Славутич», суп в їдальні, після якого дітей нудило, незадовільну організацію дозвілля, ігнорування вказівок міністра вчити плавання дітей у всіх водоймах, надто у морі... А ще про вихованців будинку сімейного типу, п'ятеро дітей якого не побачили синього моря. У бюджеті для них не знайшлося коштів на проїзд. А батьки-вихователі Зелінські не змогли знайти спонсорів, як це наполегливо радили в райдержадміністрації.

Реакції від васильківців на критику не надійшло. Обласне начальство теж скромно промовчало, зробивши вигляд, що парламентську газету не читають. Та й що воно могло сказати, якщо завдання голови ОДА Анатолія Присяжнюка з оздоровлення УСІХ сиріт успішно провалено? Ну, не «охопили» відпочинком за рахунок держави кілька десятків обділених долею підлітків... Зате понад сто переможців олімпіад та конкурсів за сприяння керівника області побували на острові Крит... Ось до кого треба було звернутися Зелінським — спонсор одразу знайшовся б, а васильківським можновладцям, які змушували батьків йти до багатих з простягнутою рукою, вочевидь, дісталося б на горіхи...

Міністр відзначила роботу місцевої влади чотирьох областей, в тому числі Київської. Разом з тим вона констатувала, що «серйозним залишається питання стану мережі закладів оздоровлення та відпочинку». Не знаю, чи увійшла до «чорного списку» згадана база «Славутич», що належить Васильківському заводу холодильників, але, м'яко кажучи, її інфраструктура потребує кардинальної модернізації.

Іван ІЛЛЯШ.

Фото Світлани ЗАЙНУЛІНОЇ.

А ТИМ ЧАСОМ

Навіть не в найкращих побутових умовах діти щиро раділи кожному сонячному дню, кожній можливості провести відпочинок цікаво і корисно. Серед найактивніших відпочивальників були юні дзюдоїсти з Васильківської ДЮСШ на чолі з наставниками Олександром Рудим (на знімку крайній ліворуч) і Олегом Сабадошем. Серед учасників і призерів всеукраїнських змагань та міжнародних турнірів у «Славутичі» набиралися сил, відточували свою майстерність і три дівчини. Саме підопічні тренерів майстрів спорту Рудого і Сабадоша створювали черги біля єдиного на сотню підлітків турніка (ще один ціле літо пролежав біля адмінбудівлі), ганяли м'яча на полі, покритому шаром пилюки, показували приклад дисциплінованості та любові до спорту. Один з учасників зборів — 15-річний учень ЗОШ №6 Ваня Компаниченко, бронзовий призер Кубка Азії-2013 (на знімку).

ДОСЛІВНО

«Якщо плани-завдання з підготовки шести позаміських таборів виконано на 80—90 відсотків, то на двох базах відпочинку, на яких щорічно оздоровлюються діти з м. Васильків («Івушка» та «Славутич») підготовчі ремонтні роботи до нового літнього сезону були розпочаті невчасно. Керівництво цих закладів підійшло до оздоровлення дітей влітку 2013 року несерйозно, в результаті чого ДОЗ «Івушка» та «Славутич» почали функціонування пізніше з підписанням актів прийомки, але за умови виконання всіх рекомендацій комісії на наступний оздоровчий сезон. До того ж декілька років у цих закладах не проводяться необхідні ремонтні роботи з благоустрою житлових будиночків, які потребують капітального ремонту, медичних пунктів, дворових вбиралень та душових.

У разі повторення такої ситуації на наступний рік, питання відкриття цих закладів буде під сумнівом...

Медичне обслуговування в позаміських таборах оздоровлення та відпочинку здійснювалося лікарями та медичними працівниками (окрім б/в «Славутич» та «Каштан»), де працювали тільки середні медпрацівники».

Із листа головного державного санітарного лікаря Татарбунарського і Тарутинського районів І. Стриженка.

АКТУАЛЬНО

«Карітас» відкрив благодійну їдальню і зал відпочинку

У холодну пору року тут щодня нагодують до ста осіб: малозабезпечених або безхатченків. У відпочинковій залі можна подивитися телевізор, переглянути художні фільми, зокрема й на релігійну тематику, поспілкуватися. Утримується заклад за рахунок благодійних внесків і пожертв.

Подарунок у вигляді приміщень їдальні і зали зробив Тернопільському благодійному фонду «Карітас» один зі спонсорів. Здійснюючи чин їх освячення, архієпископ і митрополит Тернопільсько-Зборівський УГКЦ Василій Семенюк нагадав слова матері Терези про те, що бідність існує тому, що ми не вміємо ділитися один з одним, і закликав робити добрі справи. Тим більше, що є чудова нагода — наближається свято Миколая. «Карітас» проводить благодійну акцію, аби зробити подарунки дітям і нужденним пенсійного віку.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Колекцію унікальних монет передали в дар музею

Бахчисарайський історико-культурний заповідник поповнився унікальною колекцією монет. Музею її подарував громадянин США нумізмат, археолог і меценат Абдураїм Деміраяк. У колекції 137 рідкісних і унікальних монет. Вік найстарішої сягає 2400 років і належить вона до часів правління перського царя Дарія. Крім цього, представлено монети періоду Кримського ханства, китайські монети династії Мін, які досі можна було побачити тільки в експозиції Британського музею, а також найменші в світі золоті монети.

Загалом меценат передав музею 195 предметів. Крім цінних монет, колекція включає європейські медалі.

Цікаво, що доля самого Абдураїма Деміраяка, котрий нині мешкає в Нью-Йорку, могла б стати історичною основою для захоплюючого роману. Його справжнє ім'я Халіл Налбанд, він кримський татарин, народився в 1927 році в Судаку. Звідти в роки війни разом із сім'єю Налбанда погнали в Німеччину, звідки він утік в Італію, а ще через три роки переїхав до Туреччини. Там він змінив прізвище і вступив до Стамбульського університету, мріючи стати археологом. В 1963 році Абдураїм Деміраяк переїхав у США. Там разом зі своїми співвітчизниками він у Парку імені Вашингтона в Нью-Йорку встановив пам'ятник жертвам депортації.

Сергій ВИННИК.

Будували завод у горах Афганістану

Навесні 2007 року керівництво Здолбунівського ВАТ «Укрцемремонт», де працював мій тато Олександр Васильович Юрков, запропонувало йому поїхати в Афганістан на будівництво цементного заводу. Він мав очолити групу фахівців із Здолбунова. Батько спершу виїхав у далеку країну, щоб оцінити обсяг робіт на об'єкті.

Навіть на базар наші фахівці в Афганістані їздили з охороною (ліворуч — Олександр Юрков).

— 21 листопада я разом із наладчиком Сергієм Маліновським, майстром з монтажу Олександром Галянтом, експертом з газо- та електрозварювання Василем Пишинським, бригадиром монтажників Олександром Самойлюком і спеціалістом з газорізки Миколою Карпетченком вирушив до Кабула, — згадує Олександр Юрков. — Ми летіли в мирну країну, але коли вийшли з літака, то зрозуміли, що це не так: будівля аеропорту в Кабулі була щойно відреставрована після бомбардування і ретельно охоронялася. Дорогою до місця нашого проживання траплялися підбиті танки. Неподалік від майданчика, де будували завод, стояли угорські та німецькі миротворці, а в Кабулі — американські. Нас зустрів супровід. Машини, якими нас перевозили з Кабула до Пол-Е-Хурмі (місто, куди нас запросили на роботу), старанно охоронялися.

— Афганці ставилися до нас з повагою, — розповідає чоловік. — Але, звісно, ми скучали за батьківщиною. Порівнювали природу, наші лісові пейзажі з гірськими афганськими, де дерев майже не було. Лише неподалік будмайданчика тішили око сосни: їх посадили чехи, коли почали зводити тут завод. Клімат важкий: взимку різкий перепад з мінус п'ятнадцяти до нуля, влітку — плюс тридцять п'ять-сорок градусів. Під палючим сонцем трава вигоріла, лише в долинах річок трішки зелені. Там місцеві жителі роблять зрошувальні канали — арики, де вирощують переважно рис.

— Надокучили одноманітні страви за тутешніми рецептами: рис, баранина, плов, телятина, курятина, — продовжує Олександр Юрков. — Якось ми попросили їхніх робітників привезти нам з базару моркви, картоплі, капусти та буряків. Ми зварили український червоний борщ, почастували афганців — їм сподобалося, взамін вони принесли нам фруктів. На їхнє свято Рамадан ми теж приготували українські страви.

Почали будівництво цементного заводу в Афганістані спеціалісти з Чехії, а українці здійснювали монтаж технологічного обладнання. До речі, наших фахівців вразило те, що воно зберігалося просто неба. Деякі деталі заржавіли, десь встигли прорости кущики. Більшість доводилось реставрувати. Допомагали триста робітників переважно з тамтешнього населення, серед них були також узбеки, індуси.

Щовівторка проходили наради за участю власників заводу та фахівців, що його будували. Разом з нами працювали консультанти з Чехії, Індії, Узбекистану. Спілкувалися за допомогою перекладачів. Лише під час монтажу, на самому об'єкті, їх було четверо. Афганські робітники з великою повагою ставилися до керівництва та одразу виконували поставлені завдання. Дисципліна була залізна, що сприяло ефективній роботі: завод звели, бо країні, що пережила війну, потрібен був цемент для відбудови.

За сім місяців здолбунівці повернулися додому. У кабульському аеропорту, щойно літак відірвався від землі, пролунали вибухи. Але спалахи від них наші земляки бачили вже через вікна літака.

Наталія ЮРКОВА.

Здолбунів Рівненської області.

Фото із сімейного архіву Олександра ЮРКОВА.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 223 (5723)
СЕРЕДА, 27 ЛИСТОПАДА 2013

На залізничній станції «Дрогобич» дверима електрички 63–річному чоловіку відтяло руку. Потерпілого госпіталізовано в реанімаційне відділення. У 2013 році на Львівській залізниці загинули 41 людина, *повідомляє наш власкор Богдан Кушнір*

На Сумщині затримано місцевого мешканця, що очікує вироку суду: через «нудьгу і самотність» він жартома зателефонував до міліції і повідомив про терористичний акт, *інформує наш власкор Владислав Жмурков*

Люди втомилися боятися...

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

За минулий місяць із моменту публікації матеріалу «Стати жертвою може кожен?» («Голос України», 24.10.2013 р.) про діяльність керівництва Верхньодніпровського РВВС Дніпропетровської області до автора звернулися безліч мешканців району. Вони повідомляють про нові факти, просять допомоги в розв'язанні своїх проблем і вимагають зрештою вплинути на ситуацію, коли міліція фактично не діє, а криміногенна обстановка в районі розпалюється.

Бурхливі 90–ті просто відпочивають

Один із тих, хто звернувся, — колишній дільничний Анатолій Бредун, який пропрацював в органах внутрішніх справ тридцять років. Звільнився 2003-го. Він вважає, що навіть у бурхливі 90-ті криміногенна ситуація в районі була не така напружена — більше було законності й порядку. Ветеран навіть уявити собі не може, щоб у ті роки в когось із жителів села щось поцупили і злодія не було знайдено. І сьогодні жителі села Заріччя зі своїми бідами йдуть частіше до нього, а не до нинішніх співробітників райвідділу.

Ветеран розповів, що в жовтні одразу кілька пенсіонерів— жителів села вранці виявили, що в їхніх домогосподарствах зникли ворота, хвіртки й багато чого іншого, зробленого з металу. Люди звернулися до сільради, з якої надійшла заява до міліції. Але звідти ніхто до потерпілих так і не навідався. Тому пенсіонери пішли до свого колишнього дільничного. І він дуже швидко знайшов тих, хто вкрав і перевіз викрадене. Після цього колишній дільничний звернувся до райвідділу, але й цього разу ніхто в село не приїхав. І поки Анатолій Олексійович домагався прибуття міліції, головному зловмисникові вдалося зникнути. Затримали лише водія, котрий переконував, що його найняли для перевезення вантажу.

У місцевого фермера Миколи Штефана було поцуплено два акумулятори з комбайнів і 150 літрів солярки. А до цього два акумулятори від комбайнів викрали в інваліда Федора Гнатка, котрий нещодавно залишився без ноги. Колишній дільничний вирахував злодіїв, але міліція не реагує. Як з'ясував Анатолій Бредун, за цими фактами навіть кримінальне провадження не було відкрито.

ДО РЕЧІ

Цілком спокійно на тутешніх землях займаються вирощуванням конопель. Виявивши плантацію в кілька соток, Анатолій Бредун запропонував чинному дільничному знищити посів або влаштувати засідку на його власників — їх він уже вирахував. Той відмовився: мовляв, не знаю, чиї це коноплі, не маю права їх знищувати. Унаслідок отрута дозріла, була викошена й благополучно реалізована.

Є в Заріччі великий ставок, в якому чимало риби. Незрозуміло яким чином водойма потрапила під контроль підприємця із Дніпропетровська: селяни стверджують, що договір оренди із сільрадою укладено не було.

— Цей підприємець придбав три пусті хати, заселив до них співробітників цивільного формування «Спецпідрозділ «Ангели», — каже ветеран. — І тепер ніхто не може ловити тут рибу. У тих, хто намагається, навіть у дітей, вудки забирають і ламають. Хоча ловити рибу на вудку або спінінг має право будь-яка людина — незалежно від приналежності водойми. Водночас самі охоронці спокійно ловлять рибу сітками. Те саме і з полюванням: не дозволяють біля ставка полювати навіть голові місцевого мисливського колективу. Нерідко в присутності дітей «ангели» стріляють із пістолетів, нацьковують службових собак.

Такий стан справ викликав обурення місцевих жителів. Вони організували збори, на яких понад сто осіб підписали заяву начальникові Верхньодніпровського РВВС із вимогою припинити беззаконня. Хоча на який результат можна було розраховувати, якщо штаб спецпідрозділу «Ангели» під керівництвом Сергія Якименка перебуває, як ми вже писали, просто на території РВВС, до того ж не платить навіть за оренду. До речі, за словами колишнього дільничного, організатором злочинів, пов'язаних із крадіжками металу, затриманий водій назвав... якогось Сергія Якименка. Начебто збіг.

ФАКТ

Зі своєю заявою люди зверталися до комісії МВС, яка після публікації в «Голосі України» статті про роботу райвідділу саме засідала в цей час у Верхньодніпровську. Члени комісії звернення сотні селян приймати відмовилися.

Невинних просять піти

Наступна історія — про колишнього опера райвідділу, а нині підприємця. У 2011 році молодого випускника Дніпропетровського університету внутрішніх справ Олександра Чухна було направлено оперуповноваженим карного розшуку до Верхньодніпровського РВВС. Незабаром на прохання свого давнього знайомого Дениса Л. він позичив тому три тисячі гривень. Коли всі обумовлені строки повернення минули — Олександр прийшов додому до боржника.

— Мене зустрів батько знайомого — Олександр Л., який багато років займається прийманням металобрухту й перебуває у дружніх чи партнерських стосунках із начальником міліції Ігорем Лушпаєм. Я розповів їм про ситуацію й пішов.

А через місяць Чухно довідується, що Олександр Л. із дружиною написали заяву до міліції, в якій звинуватили його у вимаганні. Службове розслідування довело невинність Чухна.

ДОСЛІВНО

«Але з боку Ігоря Лушпая на мене почався тиск, — стверджує колишній опер. — Через два тижні я написав рапорт на звільнення за власним бажанням. Я почав займатися своїм бізнесом у сфері перевезень. Але й тоді я відчував пильну увагу до мене з боку міліції — мої машини працівники ДАІ систематично забирали на штрафмайданчик».

Молодий підприємець розповідає про те, що його було побито, як його збивала машина. Але працівники міліції на заяви Чухна не реагували, кримінальні провадження не відкривали. Зате відкрили кілька проваджень стосовно... самого Олександра. Колишній опер стверджує про безліч грубих порушень, допущених слідством.

Вимагаєш своє — отримуй строк

Фактично позбавленою можливості користуватися власною ділянкою землі виявилася жителька села Миколаївка Світлана Горлова. Ще у вересні минулого року вона подала до райсуду позовну заяву, в якій вимагала усунути перешкоди в користуванні земельною ділянкою з боку якоїсь агрофірми, котра фактично нею користувалася.

Поки тривали судові засідання, агрофірма продовжувала спокійно розпоряджатися наділом Світлани Миколаївни: засіяла поле озиминою. І навіть після того, як суд прийняв рішення на користь власниці ділянки й відхилив прохання агрофірми про відстрочку виконання рішення, жінка так і не отримала доступу до землі. І тоді вона зважилася на радикальні заходи: викосила засіяну пшеницю, щоб посіяти свій соняшник.

На це правоохоронці відреагували оперативно — відкрили на Горлову кримінальне провадження за самоправність. За допомогою неліцензованого інструмента «аршин» провели виміри скошеної ділянки, намагаючись довести, що жінка прихопила зайвого. Але проведений з її ініціативи супутниковий вимір довів, що вона навіть не докосила. Але все це мало цікавило слідство.

У власниці ділянки безліч запитань до співробітників Верхньодніпровського РВВС: чому немає ніякого руху у справі за фактом незаконного заволодіння земельною ділянкою. Вона каже про те, що з моменту звернення до райвідділу ні повідомлення про відкриття карного провадження, ні виклику для виконання слідчих дій не отримувала.

Бездіяльність міліції має фінансове підгрунтя?

Безуспішно намагається домогтися справедливості й Маргарита Полтавець. Після розлучення з чоловіком постало питання про домоволодіння в селищі Новомиколаївка Верхньодніпровського району. Два з половиною роки тому вони спільно зробили капремонт, замінили покрівлю, відремонтували фасад і багато чого іншого. На все є підтверджувальні документи. Під час розлучення чоловік вирішив не виплачувати компенсацію або знизити її розмір до мінімуму: нібито ремонт на загальну суму понад триста тисяч гривень виконувався вже після розлучення.

Маргарита Полтавець стверджує, що надані чоловіком документи підроблені, а справжні, що перебували в неї, вкрадено. Про це вона заявила в РВВС. «Нехай пізніше, коли слідством буде встановлено факт підробки і факт крадіжки, коли кримінальну справу спрямують до суду, я зможу подати в суд заяву про перегляд судових рішень за знову встановленими обставинами, — каже вона. — Але слідство на «гальмах». Досудове слідство уперто не проводиться. Звідки таке ставлення до роботи? Може, тут має місце фінансовий аспект?».

У квітні нинішнього року жінка звернулася до райпрокуратури. Звідти повідомили, що заходи вжито. Але на досудове слідство це мало вплинуло. У червні Маргарита Миколаївна звернулася до начальника РВВС Ігоря Лушпая із заявою, що в суді «спливли» зниклі в неї документи на половину будинку та квартиру. Однак заяву так і не внесли до ЄРДР. Жінка впевнена, що в такий спосіб намагаються прикрити злочин.

ДУМКА

«Я не перебуваю в розпачі, я перебуваю в розумінні того, що мною вже не просто нехтують, а вже спробували «водити за ніс», — каже Маргарита Полтавець. — Стан розслідування, що склався по карному провадженню, є, на мій погляд, результатом впливу з боку начальника Верхньодніпровського РВВС Ігоря Лушпая».

У цей час рішенням Верхньодніпровського районного суду бездіяльність слідчого визнана протиправною. Слідчого зобов'язали здійснити певні слідчі (оперативні) дії.

Заявляють про беззаконня відкрито

Звернення до нашої редакції для жителів району багато в чому те саме, що й подвиг. Це практично автоматично може спричинити тиск, провокації. Проте люди втомилися боятися — заявляють про беззаконня відкрито. От у що вилилося звернення до «Голосу України» підполковника міліції у відставці, колишнього дільничного райвідділу Сергія Сіроштана.

19 жовтня автор нашумілої публікації разом із Сергієм Івановичем і ще одним ветераном МВС відвідали кафе «Віват», яке охороняють «ангели». У відповідь на прохання кореспондента надати сертифікати якості на продукцію адміністрація викликала керівника спецпідрозділу «Ангели». Сергій Якименко прибув разом із дружиною й дітьми.

«Між мною та Якименком відбувся діалог, під час якого останній ударив мене рукою в груди та область голови. Це було так зненацька, що я не встиг відреагувати, — згадує Сергій Сіроштан. — Трохи пізніше прибув наряд міліції на чотирьох машинах у кількості близько десяти осіб. Зі слів одного зі співробітників міліції я довідався, що начальник міліції дав указівку нас оглянути й доправити до ІТТ».

Сергій Сіроштан написав заяву про завдання йому тілесних ушкоджень і звернувся в приймий покій центральної райлікарні. Він потрапив на ліжко в стаціонарі.

ДОСЛІВНО

«Від громадян, раніше засуджених за тяжкі злочини, я довідався, що одна зацікавлена особа залякуванням змушує їх написати заяви про те, що це нібито вони побилися зі мною в кафе «Віват», а не Сергій Якименко», — каже потерпілий.

А нещодавно Сергію Сіроштану надіслали «цікаве» повідомлення з Вищої кваліфікаційної комісії суддів України та Генпрокуратури. Повною несподіванкою для нього стала звістка про те, що він нібито підписав колективну заяву на одного із суддів району. Він думає, що в такий спосіб його намагаються зробити персоною нон-грата для тих людей, серед яких він має авторитет. І так дискредитувати, як заявника в газету «Голос України».

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

***Від редакції.* Наше видання як і раніше готове надати можливість кожному небайдужому громадянинові висловити своє ставлення до роботи правоохоронних органів. Утім, як і самим керівникам цих органів. Однак з боку останніх досі — мовчання. Незважаючи на те, що публікація була місяць тому і комісія завершила свою роботу. Які висновки вона зробила — поки що залишається таємницею.**

Коментар юриста

Те, що практикують міліціонери Верхньодніпровського району, а саме: відмовляються реєструвати заяви про злочини та розслідувати їх — є грубим порушенням вимог Кримінального процесуального кодексу України. Відповідно до статті 214 кодексу, правоохоронці не пізніше 24 годин після повідомлення про злочин повинні зареєструвати його в Єдиному реєстрі та розпочати досудове розслідування. Якщо такі порушення системні, персональну відповідальність несуть і конкретний правоохоронець, який знехтував інформацією про вчинений злочин, і керівник районного відділу міліції, бо саме він повинен контролювати та запобігати порушенням з боку своїх підлеглих.

Значну частку відповідальності за те, що відбувається в районі, несе і місцевий прокурор, адже відповідно до глави 2 Закону України «Про прокуратуру» одним з основних напрямів роботи цього органу є нагляд за додержанням законів під час оперативно-розшукової діяльності та досудового слідства. Прокурор зобов'язаний реагувати на порушення в правоохоронних органах постановами та поданнями. Більше того, якщо буде встановлено, що котрийсь міліціонер дізнався про вчинення злочину чи навіть отримав відповідну заяву від потерпілого, однак не дав їй «хід», є підстави говорити про те, що він скоїв злочин та має нести кримінальну відповідальність щонайменше згідно зі статтею 367 Кримінального кодексу України (службова недбалість).

Кричущим є наведений у статті факт про те, що комісія Міністерства внутрішніх справ відмовилась приймати скарги від громадян на дії правоохоронців та врахувати їх під час оцінки роботи місцевої міліції. Стаття 7 Закону України «Про звернення громадян» зазначає, що звернення підлягають обов'язковому прийняттю та розгляду, а відмова є прямо забороненою. Та що казати, коли навіть місце більш серйозні порушення закону з боку тих, хто покликаний цей закон охороняти.

Ярослав ГРУЩИНСЬКИЙ.

Звернення до нашої редакції багато в чому те саме, що й подвиг

Недоступна мрія — це... «доступне житло»,

або Як на Сумщині «замилюють» президентські соціальні ініціативи

Соціальні ініціативи Президента Віктора Януковича про нарощування обсягів будівництва соціального житла, передусім за програмою «Доступне житло», вселили надію в серця мільйонів українців. Сумщина мало не перша серед регіонів узялася за її реалізацію. Сьогодні тут нею охоплено 24 житлові будинки, в яких забудовникам запропоновано 625 квартир. Як результат, тільки за два роки дії програми житлові умови поліпшили понад півтори сотні сімей сумчан. Цьогоріч до них долучилося ще 335 родин, які виявили бажання взяти участь у програмі.

Кому корупція — мати рідна...

Утім, попри неабиякі зусилля керівництва регіону, нині «Доступне житло» серйозно пригальмувало свої оберти. Реакції будівельників на причини вповільнення довго чекати не довелося.

На початку року багато керівників і власників компаній, зайнятих як у виробництві будівельних матеріалів, так і безпосередньо в житловому будівництві, з усією «пролетарською непримиренністю» широко оприлюднили факти, які в жодні ворота не лізуть.

Чимало з них стосуються «тісної співпраці» із «присосками», які общипують будівельників наче курей і сповивають їх корупційним зашморгом. До того ж кількість охочих нагріти руки на цьому «творчому процесі», множиться з кожним роком.

Історія перша: «Не підмажеш — не збудуєш...»

— У нас нині інша біда: за приватними структурами на шлях вимагання дедалі частіше стають державні, яким за статутом належить дбати про інтереси держави, — обурюється директор асоціації «Сумибудкомплекс» Олександр Шаповаленко.

За його словами, невідомо з чиєї подачі поряд із Сумською обласною територіальною інспекцією ДАБК (Державний архітектурно-будівельний контроль) запрацювала приватна «митниця», яка розпочала свою діяльність з... викручування рук будівельникам.

— Звалилося це «немовля», немов сніг на голову, — веде далі Шаповаленко. — До цього всі будівельники напряму працювали з різним ліцензованим фірмами, а тут звідки не візьмись — «Здраствуй, Варко, я нова Одарка» — всівся їм на голову якийсь приватний технічний центр. Ми думали, непорозуміння, але ні. З'ясувалося, що обласна інспекція ДАБК обзавелася «митним» бар'єром для прискорення будівництва на всіх етапах. Він і прискорює до запаморочення у голові. Тепер майже всі документи на отримання дозволів на будівництво проходять через «дитятко», а воно викручує руки як тільки захоче. За кожну кому, крапку чи знак запитання — плати, і баста. А не заплатиш — начувайся: місяцями вибиватимеш дозвіл на будівництво. І навряд чи виб'єш.

— А чи «благодійники» розуміють, що своїми діями підривають соціальні ініціативи Президента України?

— Це їх треба запитувати. На мою думку, розуміють, але

бажання легкої наживи пересилило страх і перед Президентом, і перед відповідальністю. Їм байдуже, що через їхню «благочинність» безліч будівельних організацій згорнули підготовчий фронт робіт на наступний рік. Цими бар'єрами вони на корені знищують будівельний бізнес.

— А яку суму відступного «благодійник» зажадав за проходження документів?

— «Усього-на-всього» 5 євро за один квадратний метр. Зрештою, твердої такси у нього немає.

— Але ж це здирщина.

— Із цим висновком згодні всі будівельники.

І не тільки будівельники — додам від себе, — а й правоохоронні органи області. Ось як кваліфікує дії безпосередньо «покровителя підопічного» обласна прокуратура»: «...Грубі порушення прав підприємців допускалися працівниками інспекції ДАБК у Сумській області, які провели понад 50 перевірок за зверненнями від громадянина, якого фактично не існує, про що інспекторам було достовірно відомо. За результатами таких незаконних дій вживалися заходи адміністративно-правового, фінансового характеру, законність яких суб'єкти господарювання на даний час вимушені оскаржувати в суді та органах прокуратури. Відповідні відомості внесено до ЄРДР...».

Ось тобі лаз, а ось перелаз. Але що таким прокурори і прокуратури? Після публікації був наказ провести «...позапланову перевірку дотримання ТОВ «БВК компанія «Федорченко» вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності під час будівництва багатоквартирного житлового будинку по вулиці Кірова, 154, а заодно і на Прокоф'єва, 39».

— Не інакше, як хтось хотів показати всім, хто в домі хазяїн, — припускає О. Шаповаленко.

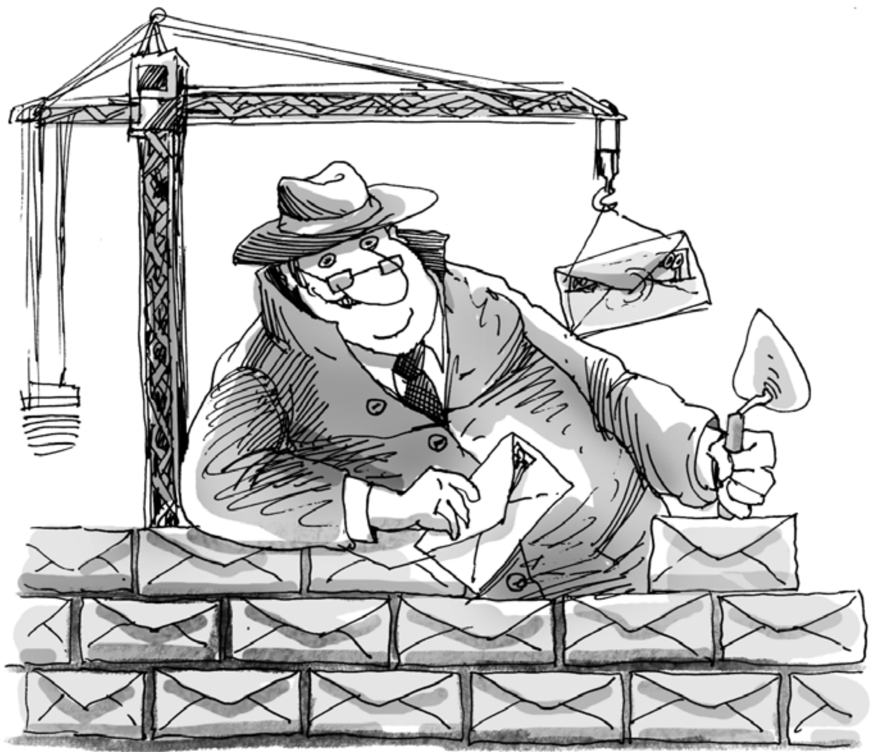

Історія друга: «Санкція на здирщину»

Депутат Сумської обласної ради трьох скликань, заслужений будівельник України, кандидат технічних наук Іван Телющенко каже, що після оприлюднення інформації про посередників в ЗМІ апетит у «дружбанів» відчутно зменшується.

Не так давно супровід будівництва на всіх стадіях здійснювали ліцензовані приватні фірми. Їх в області — море. З ними горя не знали: завдяки здоровій конкуренції всі працювали за прийнятними тарифами, до того ж — божеськими. Тоді в усіх був вибір. А з появою приватної «присоски» конкурентів просто відсунули. Де-юре вони існують, а де-факто — не висовуються. У принципі ми працюємо з ними задля отримання професійного висновку, але за дозвільним папірцем все одно змушені йти до «дружбанів». От вони й підняли тарифи до захмарних вершин.

— Але ж і виплачена сума також на дорозі не валяється...

— Звісно, краще б ці гроші пішли на благодійну допомогу, якої очолювана мною «Керамейя» щорічно надає майже на 400 тисяч гривень. Хворим дітям і ветеранам на ліки та операції, дитячим інтернатам, дитсадкам, будинкам престарілих, багатодітним сім'ям...

Будівельники, щоб не прогоріти, закладають «навар» для дармоїдів у вартість житла. А що, скажіть, робити тим, хто займається промисловим будівництвом, зводить сільськогосподарські об'єкти? Залазити у фінансову кабалу до банків? Зважте, «їдоки» обклали своїм оброком усю будівельну галузь держави. Розрахунок у них, певно, був на зростання попиту на житло в пересічних українців. Утім, прорахувалися: галузь занепадає на очах.

Та «їдокам» байдуже. Жодного страху перед законом ні у «хрещених», ні у «хрещеників».

— У чому вбачаєте корінь зла?

— Відповідальність за тотальну корупцію лежить на українському суспільстві загалом. За відсутності корупційних легіонів реальна ціна квадратного метра житла на Сумщині, думаю, і в Україні, не перевищувала б чотирьох тисяч гривень. Якщо не викосимо корупційний бур'ян з нашого городу, невдовзі він задушить нас у своїх «ніжних» обіймах. Дехто все киває на Президента, мовляв, він усе знає і все бачить. А суспільство тоді для чого? Адже навіть всевидючий Президент самотужки корупції не здолає.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

P.S. *Коли матеріал уже був підготовлено до друку, до редакції надійшло повідомлення: «лафа» вимагачам закінчилася. Під слідство потрапив керівник обласної інспекції ДАБК. Чиновника підозрюють у зловживаннях службовим становищем з метою збагачення. Звинувачують його у вимаганні великих сум грошей у забудовників в обмін за видачу дозвільних документів. Реалізовувати злочинний задум начальнику інспекції допомагали керівники двох приватних підприємств. Уже встановлено близько десяти жертв цієї афери. З початку нинішнього року на рахунках цих фірм осіло понад два мільйони «митних» гривень, які було витрачено зловмисниками на особисті потреби. Слідство триває.*

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...студентів відправлять по польські дипломи

Сорок випускників українських шкіл і коледжів було за рік зараховано до польських вузів у рамках міжнародного проекту «Наука двох народів». Його учасники одержують пільги під час вступу в навчальні заклади, а також значні знижки при оплаті. Про це розповів директор департаменту освіти і науки Дніпропетровської ОДА Олександр Демчик.

Найпопулярніші в наших випускників такі спеціальності, як будівництво, економіка та фінанси, журналістика, менеджмент і програмування. Випускники вузів отримують польські дипломи державного зразка.

Із презентаціями своїх навчальних закладів протягом року регіон відвідали представники п'яти провідних вузів Польщі. У рамках проекту було проведено дні відкритих дверей і конференції з обміну досвідом для директорів шкіл і педагогів. У нас також готуються до прийому польських абітурієнтів. Піонером тут може стати Дніпропетровський національний університет залізничного транспорту.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

...оштрафували обленерго

Кіровоградське обласне територіальне відділення Антимонопольного комітету України виявило порушення законодавства про захист економічної конкуренції з боку ПАТ «Кіровоградобленерго». Воно полягало в неправомірному стягненні із замовників коштів за розробку технічних умов при виконанні стандартних приєднань. Окремі суб'єкти господарювання та громадяни були змушені платити за це в подвійному розмірі. Такі дії в АМКУ кваліфікували як зловживання монопольним становищем, що призвело до порушення інтересів споживачів.

ПАТ «Кіровоградобленерго» визнало факт порушення. Підприємство сплатить до державного бюджету штраф у розмірі 68 тисяч гривень.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоградська область.

...художник думає про Книгу рекордів і французьку співачку

Луганський художник Валерій Кошелєв стверджує, що написав найбільшу ікону у світі — 3,26 на 2,82 метра. Але, крім свого розміру, його робота незвичайна ще й тим, що написана флюоресцентними фарбами й прикрашена майже тисячею каменів — стразами, штучними перлами. На тлі нічного неба зображений Ісус Христос, він сидить на троні, з обидвох боків від нього — архангел Михаїл та архангел Гавриїл. Ікона написана на замовлення для вівтаря храму, що будується під Старобільськом. Автор уважає: ця робота заслуговує на те, щоб бути занесеною до Книги рекордів України, і чекає її представників. Після повного завершення своєї роботи над іконою Валерій Кошелєв планує відпочити й переключитися на музику. Він добре грає на барабанах і мріє виступати в колективі французької співачки Патрісії Каас, на концерті якої нещодавно побував.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.

Серед досліджень Голодомору привертає увагу нова книга «Людяність у нелюдяний час». Це перше видання, де зібрано дані про понад 140 осіб, що допомагали вижити голодним. Прізвища доброчинців встановлені за документами й усними свідченнями. Автор книги — Ірина Рева, науковий співробітник Інституту суспільних досліджень з Дніпропетровщини

Газетна хроніка зберегла правду

У День пам'яті жертв голодоморів на площі Театральній в Ужгороді відбувся мітинг-реквієм* (на знімку). *Вшанували пам'ять загиблих перші особи краю і міста: заступники голів Закарпатської ОДА Іван Качур і обласної ради Андрій Сербайло, міський голова Ужгорода Віктор Погорєлов, керівники правоохоронних структур, громадських організацій, творчих спілок, студентська юнь.

Тут, у історичному центрі тисячолітнього Ужгорода, на площі Театральній, що на набережній Ужа, традиційно, вже понад два десятки літ, збираються городяни й запалюють свічки, згадуючи мільйони невинно убієнних страшним штучним голодом. Хоча Закарпаття тоді входило до складу Першої Чехословацької Республіки і саме переживало соціально-культурний підйом, але про голод інформація доходила... Та зарадити місцеві люди нічим не могли. Там, на сході, все заперечували і вихвалялися успіхами... Але людська пам'ять і газетна хроніка зберегли правду. Також традиційно представники релігійних конфесій провели поминальну панахиду.

Слід додати, що до всеукраїнської акції «Запали свічку», якій передувала хвилина мовчання, приєдналися і закарпатці. На Театральній площі з лампадок та свічок було викладено Хрест Пам'яті, а на перехресті вулиць Корзо й Волошина — «Геноцид 1932—1933».

Василь НИТКА.

Ужгород.

Фото надане прес-центром ОДА.

Квітка конюшини і сірі привиди

Для більшості з нас Голодомор — страшне і часом незрозуміле минуле. Але ще живі ті, хто ночами прокидається від кошмарних снів-спогадів.

З розповідей дідуся Миколи Семеновича Нехаєнка і бабусь Мотрі Дмитрівни та Параски Олексіївни (нині покійної) Нехаєнко знаю твердо: у селі Сватки Гадяцького району Полтавської області голод був, і зроблений він штучно.

Мої старенькі обурюються, коли деякі політики заперечують Голодомор.

«Навіщо ж брехати? — скрикує бабуся Мотря, чуючи виступ одного з таких діячів, — був голод, ви його зробили. По селу ходили люди, яких називали буксирами, і відбирали все, навіть варену квасолю разом із мискою взяли. Я в ці роки тіток втратила. Моя мати дивом урятувалася. Її на хутір родичі забрали. А ті, хто залишився, померли усі».

Не витримую, плачу з нею.

Цілий вечір розмовляла я з дідусем і бабусею про голод. Навіть по дідусевій щоці скотилася сльозинка. Спробую переповісти, що тоді почула від них.

...У селі на вулиці лежали, помираючи, діти, дорослі, старі. Дорогою їхав віз, який забирав трупи, потім їх скидали до однієї ями. Тихо навкруги. Ані собак, ані котів, навіть птахи не літають. Поїли все. На лавці сидять троє хлоп'ят. Виглядають маму. Так і померли сидячи. Мати прийшла, глянула на них байдуже і пішла у двір. Не було ані плачу, ані сліз, ані голосіння. Люди ходили, щоб щось або когось з'їсти. Бабусин дідусь, сильний чоловік, опух від голоду. Він бив річкових черепах, пташок і їв їх, щоб вижити. А з дідуся та його брата лихі голодні люди хотіли зробити сніданок. Але хлопці так кричали, що їх батько почув аж на вигоні і відбив у людоїдів.

А нині покійна Параска Олексіївна Нехаєнко тоді втратила тата, двох братів і сестру. «Піду в садок, — розповіла вона мені якось, — а там — конюшина. Вирву рожеву квіточку і покладу до рота... Так і вижила. Досі конюшина — моя улюблена квітка-рятівниця. А може, річ і не в ній? Може, Богу треба було, щоб я вижила?!»

Мороз проймав, коли чула від неї: «У сусідів Петренків була велика сім'я. Так там брат із сестрою старшу сестру з'їли, а кістки кинули до криниці...»

Минули роки, змінилася влада, навіть держава. Але пам'ять цих людей назавжди напоєна сльозами. І старі очі й досі бачать страшних сірих привидів Голодомору.

Наталя ІСІПЧУК.

Сумська область.

Голос на всі континенти

На 80-ті роковини Голодомору 1932—1933 рр. у Національній опері України відбулася прем'єра жалобного дійства «Червона земля. Голод». Це — плід натхненної праці Вірко Балея, відомого американського композитора українського походження, диригента і піаніста, лауреата престижних американських нагород — премій Греммі та Американської академії мистецтв і літератури, а також — Національної премії України ім. Т. Г. Шевченка за значний внесок у розвиток української музики і її поширення в світі. Композитор на київській прем'єрі сам був за пультом диригента.

Автор лібрето — член Нью-Йоркської групи поетів Богдан Бойчук, редактор літературного журналу «Сучасність» і співредактор, разом із Богданом Рубчаком, антології сучасної української поезії «Координати». Виконавці — талановиті оперні співаки, знані не тільки в Сполучених Штатах, а й у Європі: Марі Плетт, Тод Фітцпатрик, Джон Дайкерс, Ерік Бреннер. З українського боку долучилися камерний хор «Київ» і Національний ансамбль солістів «Київська камерата». Режисер-постановник — народний артист України Василь Вовкун. Сценографія народного художника України Тадея Риндзака.

Твір — глибокого філософського змісту і шекспірівського трагічного звучання, як зазначили фахівці після перегляду вистав у Лас-Вегасі та Нью-Йорку. Сценічне втілення в столиці України вражає. Стіни наче розступаються, а склепіння ніби піднімається, відкриваючи небо над усіма земними просторами. Біль пережитого українськими селянами доносять до сучасників трагічні мелодії та англомовні речитативи. У переповненому залі западає глибока тиша. Слова англійської, здається, зрозумілі і без перекладу (хоча для полегшення сприйняття українських слухачів над сценою пливуть субтитри): кожен звук — як свічка пам'яті. Все злочинне і злочинці хай будуть навіки прокляті й осуджені, викинуті на смітник історії. Як писав Тарас Шевченко: «І стане купою на купі Смердячий гній, — і все те, все Потроху вітер рознесе...»

Вадим ПЕПА,
письменник, лауреат літературно-мистецької премії ім. І. Нечуя-Левицького.

ФОТОФАКТ

У День пам'яті жертв голодоморів у Житомирі біля пам'ятника «Сумуючий ангел» було викладено хрест із запалених свічок.

Фото Катерини ТАРАНОВСЬКОЇ.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Дзвони пам'яті

Під жалобні церковні передзвони півтори тисячі жителів Луцька пройшли вулицями Лесі Українки, Данила Братковського, Кафедральною від Свято-Троїцького кафедрального собору до Замкової площі, де відбулися мітинг і поминальна служба по жертвах Голодомору 1932—1933 років. До самого ранку горіли тисячі лампадок під мурами Замку Любарта, а також на підвіконнях квартир лучан, в установах і організаціях обласного центру, у вітринах торговельних закладів — на знак нашої вічної скорботи.

До поминальної акції цього року долучилися і представники громадської ініціативи «Іскра», які провели «Флешмоб пам'яті». Активісти «Іскри» та волонтери, одягнені в чорне, розташувалися вздовж вулиці Лесі Українки та протягом 80 хвилин тримали в руках картини відомих художників і талановитої луцької молоді, присвячені Голодомору.

Поминальне богослужіння відбулося і в кафедральному Свято-Симеонівському соборі Бреста. У цьому прикордонному білоруському місті проживає велика українська громада, діє Генеральне консульство України, працює громадська організація «Просвіта Берестейщини імені Т. Г. Шевченка». Пом'янути жертви тоталітарного режиму в храм прийшли кілька сотень парафіян, активісти «Просвіти», віце-консул України в Бресті Роман Тершовчин, а також делегація журналістів з Волині, яка перебувала тут з робочою поїздкою.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

ЦИФРА

8 томів

У Вінниці презентували зібрання документів «Польща та Україна в 30—40 роках ХХ століття. Невідомі документи з архівів спеціальних служб», приурочене до 80-річчя Голодомору та інших трагічних сторінок в історії держав. Цей масштабний проект створено в результаті багатолітньої співпраці науковців Академії наук України, Інституту національної пам'яті Республіки Польща та працівників Галузевого архіву СБУ.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область

Вшанували рятівника селян

У селі Вовчик Лубенського району відкрили пам'ятну дошку колишньому голові колгоспу Лаврiну Сухомлину, завдяки якому під час голоду вижило чимало земляків. Саме за його ініціативи правління господарства тоді прийняло рішення видати селянам на кожен трудодень по 300 грамів зерна. В ті часи такі дії всупереч державній політиці були справжнім подвигом. За нього Лаврiна Івановича запроторили до сталінських таборів. І хоча, згідно з офіційними даними, у Вовчику у 1932—1933 роках загинуло 62 особи, без тієї зернової підтримки жертв могло бути набагато більше. В урочистостях з нагоди відкриття пам'ятної дошки Лаврiну Сухомлину разом із керівниками обласної та районної влади, представниками громадськості взяли участь двоє його внуків і племінниця.

Василь НЕЙЖМАК.

Полтавська область.

«Наш англійський дідусь»

Історія Пилипа Тараненка: від Першої світової до першого підданого Її Величності

ПОРТРЕТ НА ТЛІ СТОЛІТТЯ

Сьогодні Пилипові Миколайовичу Тараненку* (на знімку) *виповнюється сто років. Це де-факто. Де-юре (за документами) вже з 10 листопада він столітній. Живе на вулиці Епроновській у Запоріжжі разом зі своєю 91-річною сестрою Галиною Миколаївною.

Детектив, за яким плакала б Агата Крісті

Історія життя Пилипа Миколайовича могла б слугувати цілим скарбом сюжетів для найвишуканіших майстрів детективу. Погодьтеся — навіть посидіти поряд з людиною, яка із захопленням згадує шаблю свого рідного дядька, що приїхав у відпустку з ПЕРШОЇ світової війни, це вже щось! Одразу додамо, що згодом, у наступні роки, людина з шаблею у Пилипа вже не викликала захоплення. Бо їхній хутір Ганно-Томаківка Верхньодніпровського району Дніпропетровської області тоді ніхто не оминав. Усіх цікавили дві речі: коні (їх відібрали дуже швидко) і золото. Його теж відібрали, але візит чергового війська супроводжувався погрозами розстрілу та його імітацією — стріляли поряд з головою матері. Найстрашнішими здалися латиші (напевне, червоні) та матроси-чорноморці (мабуть, анархісти), обвішані кулеметними стрічками.

Але найбільші жахіття почалися з 1925-го.

Тоді 12-річний Пилип Тараненко дізнався, що він «классовочуждый» — у п'ятий клас семирічки його не взяли. Відмовляйся, хлопче, від батька-матері, лише тоді візьмуть...

У 1928-му з'явилося слово «напівпоміщик». Першими, кого репресували з таким статусом, були сільський коваль та його син-молотобоєць... У 1929-му заговорили й про куркулів. А в лютому 1930 року, давши на збори годину і одну підводу на сім'ю, сім родин із їхнього села вивезли на станцію. Потім ешелоном — до лісу посеред Вологодської області. Вперше годували на четверту добу у Москві — «щами»...

Вирішив тікати. Дістався вже було України, але потрапив під облаву під Павлоградом. А там відбулося в 1930 році якесь селянське повстання, учасників якого звозили на розстріл. Довелося зізнатися, звідки він втік, щоб не потрапити під гарячу руку... Повернули, і знову втік. Дістався Томаківки, звідки родом мати та батько, а далі й Запоріжжя. Тут ішло велике будівництво і Дніпрельстану, і заводів. Здавалося, серед тисяч людей загубитися легко, але машина НКВС працювала чітко. Кілька разів помічали, що папірець, який він щораз малював як довідку із сільради, «не той». І йому в останню мить вдавалося тікати. Бувало, що й за день до авансу — як уже у Марганці, де працював на шахті.

Дякувати Богу, сестра Мотря вийшла заміж за недавнього червоноармійця. Тобто людину З ЧИСТИМИ ДОКУМЕНТАМИ. «Вони, ті документи, і врятували, мабуть, усю нашу сім'ю», — пригадує Пилип Миколайович. Так він став «братом» чоловіка своєї сестри — Григорієм Івановичем Вовком. Із землекопів перебрався у бетонники, теслі, а потім здобув професію токаря і швидко набув високої майстерності. У 1932 році сім'я об'єдналася — із Вологди втекли непрамотна мати і глухонімий батько...

Мемуари без купюр

Але як і де жити таким дивним гуртом, де серед рідних людей три різні прізвища? Пропонуємо читачеві спогади, написані рукою Пилипа Миколайовича Тараненка.

«Усією родиною ми скоро вибудували землянку. Мені довелося і нашу маму оформити на прізвище Вовк, щоб дістати картки на хліб. Поступово облаштувалися у новій землянці. Незабаром батько пішов на кінний двір доглядати коней, там само він і жив. Менший брат Сашко закінчив торгівельну школу і теж пішов працювати. Лишилися у мене на руках школярі — брат і сестра, на яких не завжди давали хліб. Коли не було на дітей хлібних карток, тоді я йшов до начальника цеху тов. Лєбєдева. Він якось добивався цих хлібних карток для мене. Нормальним токарям належало 800 грамів хліба, на маму — 400 грамів та на двох дітей по 400 грамів на кожного. Якщо мені давали хліб на дітей, то ми його мали 2 кг на день, і це було непогано, а якщо на дітей не дадуть, то ми маємо тільки 1200 грамів, а це вже мало...

У місті хоч голоду ніби і нема, але люди бродять напівголодні, вигляд невеселий, ми вже чуємо, що по селах справжній голод ходить. Та коли прийшов травень 1933-го, то пухлих людей було дуже багато і по місту.

Навесні 1933 року я захворів на малярію і часто ходив до лікарні на так званому 10-му селищі. Там вся підлога була вкрита пухлими людьми. Лікарі, як ідуть, то переступають через них, як через колоди. Ніхто на це не звертає жодної уваги.

Це просто жах! Коли я їхав на завод робочим потягом, то часто бачив із вікна, як біля колії лежали теж пухлі мертві люди.

Наша родина, хоч і жила напівголодна, але, дякувати Богові, пухлих не було. На роботі я ніколи не пропустив нагоди піти, як тоді казали, «на прорив». Ось як це було. Оголошують, наприклад, що є «прорив» — треба виконати якусь роботу, бо з'явилося відставання від плану. І люди по закінченні зміни йшли ще на роботу — на шість годин, а за це по талону дістаєш миску супу, а може, й ще добавки... Людина за те, щоб поїсти того супу, працювала шість зайвих годин. Отак голодом влада експлуатувала робітників. Ось так «мудро» вчинили комуністи, заводи будували за юшку, а на селі всіх винищували як не висилкою до Сибіру, то голодною смертю»...

«А наприкінці 1933 року ми загубили нашого батька. Де він зник, не могли найти і слід. Якось мама каже: «Щось довгенько не приходе наш тато». Він жив за півкілометра від нас і часто приходив додому. Я знав, що він ще відвідував двох дочок заміжніх. Мої припущення такі: коли він йшов до дочок, його могли забити «кукушки» (місцеві безхатченки та розбишаки), які снували навколо заводів. Так ми і загубили свого тата, який загинув невідомо де і як. Так, він повернувся до України, але скільки йому довелося пережити на Півночі в лісах, а до того ж він, глухонімий, ніяк не міг зрозуміти, за що ж його так карали.

Для нас він був добрим татом і вмів усе-все робити: був ковалем, теслею, шевцем, кравцем і добрим в'язальником. Хай вічна пам'ять буде про нього».

Під чужим іменем

Оте існування під чужим іменем не дозволило одружитися з дівчиною Сонею, яка почекала-почекала та й вийшла заміж за іншого...

А потім — війна. Пилип, тобто Григорій Вовк, уже був токарем найвищого сьомого розряду на «Запоріжсталі». Робили демонтаж обладнання... Верстати зняли і завантажили швидко, а все інше скоріш руйнували, ніж складали. А днів за десять до приходу німців, наприкінці вересня, всіх з демонтажу спрямовали на призовний пункт. Григорія Вовка записали в партизани...

Про те, яка була організація партизанів, може свідчити такий факт: коли прийшли німці, він випадково натрапив на свого командира загону. Той ішов здаватися... Ледь умовив не поспішати, бо розстріляють і його, й інших. А потім побачив, як діє нова влада, що її спочатку багато хто в місті сприймав як «європейську цивілізацію». Енкаведисти перед втечею розстріляли у місцевій тюрмі чимало людей. Родичі кинулися сюди, щоб знайти своїх. А німці почали розганяти їх гумовими палицями. «Наче снопи молотили — по головах та спинах нещасних людей», — зітхає Пилип Миколайович.

Нове розчарування прийшло вже у селі, де хотів заробити хліба для сім'ї. «Колгоспи — найстрашніше тоді для селян, — пригадує він, — так і не розпустили. І дуже швидко з'ясувалося, що і Сталін, і Гітлер — близнюки-браття».

З початком німецького відступу посилилися облави на чоловіків призовного віку. Троє з їхньої сім'ї попалися на Херсонщині. Загін калмиків на німецькій службі промчався вздовж колони возів і шаблями обрубав упряж. Коні — окремо, а вози — окремо. Людей вишикували і погнали до Одеси. Місто під румунською владою здавалося раєм — працюють крамниці, висять ковбаси. Але — «не для вас»...

Бранців зачинили в театрі, потім ешелон, шлях на Берлін, далі — Нижня Саксонія, місто Брауншвейг. Через слабке здоров'я його поставили майстром токарної справи у чомусь на кшталт ФЗУ для остарбайтерів. Голодно, бо на легких роботах добавка до брукви не передбачалася. А в кінці війни якась із українських організацій, близьких до гетьмана Скоропадського, подбала про українців. Із Пилипа Тараненка та кількох його земляків зняли знак ОСТ, перевели до іншого табору, де харчували краще. Але поруч — завод, на який полювала авіація союзників. Тільки випадок врятував від загибелі під бомбами...

Прийшли союзники. Коли б був менш тертий — передали б у радянську зону окупації, чого він дуже не хотів, бо вже четвертий рік знову був Тараненком. А ще й зареєстрував свій шлюб із Сашею, українською німкенею, теж із репресованої сім'ї. Вона за все попереднє життя теж добряче набідувалася...

У 1946-му Англія оголосила, що прийме 100 тисяч колишніх радянських. Однак умова: поїздка на Британські острови — жінки одним пароплавом, а чоловіки — другим. Окремо Тараненки їхати відмовилися, і хоч пізніше, але дісталися до місця разом.

В Англії нові обмеження... Жінкам робота є, і навіть добра. Чоловікам наче теж, але їх нікуди не беруть. Спочатку тільки на копанні картоплі вдалося попрацювати. Але потроху влаштувалися, обжилися, купили дім (1953-й) на виплату, автівку (1957-й), тоді й удочерили дівчинку з української сім'ї, котра бідувала в Британії.

У 1968 році сповістив про себе до Запоріжжя, і до нього приїхала спочатку сестра Мотря, а потім і Галина. У 1990-му (ще за СРСР) приїздив у гості до України. А в 2002-му поховав дружину Олександру Андріївну, пожертвував кільком українським організаціям 6 тисяч фунтів і повернувся на Батьківщину. Тут подарував запорізькій «Просвіті» трикімнатну квартиру в центрі міста під офіс. Не лорд, не капіталіст, а простий робітник, який відпрацював 30 літ на одній англійській фабриці ледь не за мінімальну зарплату. Не бідує, але й у домі, в якому живе разом із сестрою, — без надмірностей.

Любить читати, і періодику теж. Добре орієнтується в політичному житті не лише України. Має свою оцінку сьогоднішніх українських політиків — і вона не дуже висока. Чоловік, який близько знайомий із соратниками Скоропадського та Винниченка, а також зустрічався із практично усіма діячами українського руху за кордоном післявоєнних часів, має право на власну думку...

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

Фото автора.

СВІДЧЕННЯ

Важкі часи, важкі й спогади

Селом під тинами і на полях лежали мертві, пухлі від голоду люди. З кожним місяцем більшало голодних смертей. Особливо серед дітей. У роки голодомору люди були змушені рятуватися від загибелі будь-якими способами. До домашніх казанків потрапляло листя та насіння бур'янів, а якщо пощастить — дикі птахи... А то й польові миші та трупи померлих тварин. Як згадувала жителька Кекиного, Ганна Юхимівна Коваленко (1923 р. н.), вона бачила, як голодні селяни билися на вулиці за дохлого коня...

Нерідко можна було почути і про випадки людожерства. Тоді село втратило дуже багато мешканців. За свідченням Віри Ларіонівни Зарицької (1924 р. н.), вона пам'ятає, як у 1933 році вимерла сім'я з п'яти душ. А скільки їх — таких сімей?..

Переказують різне. Від тих історій досі моторошно. Наприклад, про дім біля сільського кладовища. Господарі того дому запрошували подорожніх, пропонуючи сяку-таку їжу та переночувати. Добротний вигляд цегляного будинку викликав довіру у людей. Заходили — з надією на порятунок від голодної смерті. А звідти ніхто не повертався... Також згадують про інший випадок канібалізму. В одній сім'ї було п'ятеро дітей. Якось маленький хлопчик з тієї родини прибіг заплаканий до сусідів і попросився залишитися в них на ночівлю. Пояснив, що настала його черга купатися. Спочатку сусіди нічого не зрозуміли. Розпитали дитину. З'ясувалося, що після того, як батьки «покупали» трьох менших дітей, їх ніхто не бачив. Сусіди звернулися до сільради. Виявилося, батьки власних дітей... з'їли. Як склалося з цією сім'єю, — невідомо.

Кожен виживав, як міг... Чимало людей вирушали до Росії, до сусідньої Курської області, — обміняти речі на харчі чи знайти заробіток. Багато хто, знесилений, помирав у дорозі.

Важкі були часи, важкі й спогади... Виживали найсильніші. Зокрема, мешканка Кекиного, Євдокія Василівна Криводуд, проживши 101 рік, ніколи не забувала часів, коли їй довелося рятувати себе та своїх дітей від голодної смерті. В 20-х роках, коли почалася колективізація, їхню родину розкуркулили, вигнали з власної оселі і забрали все, що було в господарстві. А коли вдалося трохи обжитися, почався голод...

Її син, Криводуд Микола Костянтинович (1940 р. н.), все життя згадував інший голод — 1946—1947 років. Він часто ходив з матір'ю до односельця (той мав ручні жорна) — змолоти бурякове насіння, на коржі. В їхній родині було п'ятеро дітей та мати, батько зник безвісти у війну.

Голод 1946—1947 років також забрав багато життів. Тоді в Кекиному, на вулиці Набережній (нині Коробчанського) вбили... за їжу. Один чоловік побачив, що сусідка пішла з дому, й пробрався до хати. Він знав, що перед тим сусіди зарізали корову, тож хотів украсти це м'ясо у вдови та її двох малих дітей. Зламав двері, знайшов діжку з засоленим м'ясом. І тут зайшов п'ятирічний син хазяйки й кинувся боронити собою діжку та почав голосно кричати. Сусід (прізвище не називаю з етичних міркувань) схопив дитину і вдарив об діжку. М'ясо забрав і пішов. Повернувшись, мати побачила долі ледь живого сина. Хлопчик усе розповів і незабаром помер. Жінці не вдалося довести злочин сусіда, який, до речі, був партійним активістом... А коли ти не маєш влади, то ти — ніхто і звати тебе ніяк.

Владислав ЖЕЛЕЗНЯК.

Кекине
Сумського району
Сумської області.

ВАТ "Сєвєродонецьке АТП 10920"

повідомляє про проведення позачергових загальних зборів акціонерів, що буде проведено за місцезнаходженням Товариства, за адресою: м. Сєвєродонецьк Луганської області, вул. Богдана Ліщини, 45, перший поверх, кімната з проведення навчання та інструктажів з БДР об 11 годині 00 хвилин, "30" грудня 2013р. проведення якого викликано скрутним фінансовим становищем Товариства та пошуком шляхів відновлення його платоспроможності в процедурі санації.

Проект Порядку денного загальних зборів акціонерів:

1. Про обрання лічильної комісії.
2. Обрання Голови та секретаря зборів.
3. Про затвердження Регламенту зборів.
4. Припинення Товариства в рамках його реорганізації шляхом проведення перетворення з акціонерного товариства у Товариство з додатковою відповідальністю в межах процедури санації Товариства.
5. Про припинення повноважень наглядової ради.
6. Про припинення повноважень ревізійної комісії.
7. Про обрання Голови та членів Комісії з припинення, що набуватиме прав та відповідних повноважень, лише, у випадку відмови Господарського суду Луганської області в призначенні ліквідатора в процедурі припинення в рамках реорганізації Товариства шляхом перетворення в межах процедури санації Товариства за відповідним клопотанням комітету кредиторів, керуючого санацією ВАТ "Сєвєродонецьке АТП 10920" - арбітражного керуючого Марченко Світлану Олександрівну.
8. Про визначення повноважень голови та членів комісії з припинення.
9. Про визначення порядку та умов перетворення, затвердження плану перетворення.
10. Про визначення повноважного представника на вчинення усіх необхідних дій, в т.ч. реєстраційних, за наслідками прийнятих рішень.

Реєстрація акціонерів на участь у загальних зборах акціонерів здійснюється з 8 години 00 хвилин 23 грудня 2013р. до 09 години 00 хвилин. "30" грудня 2013р., що є днем складання переліку акціонерів, які мають право участі в загальних зборах акціонерів. Реєстрація відбуватиметься за адресою місця проведення загальних зборів акціонерів на другому поверсі в приміщенні приймальної. За додатковою інформацією з питань проведення загальних зборів акціонерів та іншими матеріалами акціонерам звертатись за адресою місця реєстрації акціонерів або за телефоном 0645244011.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПРОВЕДЕННЯ ПОЗАЧЕРГОВИХ ЗБОРІВ АКЦІОНЕРІВ

Приватного акціонерного товариства "Приморець"

Приватне акціонерне товариство "Приморець" (місцезнаходження: вул. Десантників, 1, смт При-морський, м. Феодосія, АР Крим, Україна) (далі - Товариство) повідомляє про призначення проведення позачергових загальних зборів акціонерів Товариства, які відбудуться 27 грудня 2013 року о 15:00 за місцезнаходженням Товариства за адресою: вул. Десантників, 1, смт Приморський, м. Феодосія, АР Крим, Україна.

Реєстрація акціонерів для участі у позачергових загальних зборах акціонерів Товариства здійснюватиметься з 14:00 до 14:45 за місцем проведення позачергових загальних зборів акціонерів Товариства.

На голосування у позачергових загальних зборах акціонерів Товариства, згідно з порядком денним, затвердженим Ліквідаційною комісією Товариства, виносяться наступні питання:

1. Обрання робочих органів та затвердження регламенту роботи позачергових загальних зборів акціонерів Товариства.
2. Про хід ліквідації Товариства.
3. Про продовження строку роботи ліквідаційної комісії Товариства.
4. Про розгляд та затвердження проміжного ліквідаційного балансу Товариства.
5. Про стан дебіторської та кредиторської заборгованості у Товариства.
6. Про зміну місцезнаходження ПрАТ "Приморець".
7. Про припинення повноважень директора ПрАТ "Приморець" Півньова В.А.
8. Про призначення винагороди членам ліквідаційної комісії.

З документами щодо питань порядку денного позачергових загальних зборів акціонерів Товариства, до їх проведення можна ознайомитися за місцезнаходженням Товариства у робочі дні, робочий час, а в день проведення загальних зборів - також у місці їх проведення.

Тел. (06562) 6-40-17.

Ліквідаційна комісія Приватного акціонерного товариства "Приморець".

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) ухвалою від 19.11.2013 по справі № 922/4586/13 порушив провадження по справі про банкрутство акціонерного товариства закритого типу "Ремонтно-механічний завод №2" (код за ЄДРПОУ 01267171; 61106, м. Харків, пр. Московський, буд. 283, р/р 26004301730263 у Орджонікідзевському відділенні ПІБ в м. Харків, МФО 351351) та ввів процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Бєляєву Олену Володимирівну (код 2957508946, 61124, м. Харків, пр. Гагаріна, буд. 173-Б, кв. 52; свідоцтво № 384 від 28.02.2013р.).

Кредиторам необхідно направляти свої вимоги на дві адреси:до Господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) та арбітражному керуючому Бєляєвій Олені Володимирівні (61124, м. Харків, пр. Гагаріна, буд. 173-Б, кв. 52).

Грошові вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дати публікації даного оголошення.

Ліквідатор Акціонерного банку "Банк регіонального розвитку" (Код за ЄДРПОУ 19338316)

повідомляє, що на підставі рішення Національного банку України № 834 від 25.10.2013 р. та Договору про передання в управління непроданих активів, реєстровий №3960 від 20 листопада 2013 року Товариство з обмеженою відповідальністю "Агенція комплексного захисту бізнесу "Дельта М" прийняло в управління Перелік Вигодонабувачів, розрахунки з якими не проведені та непродані Активи Акціонерного банку "Банк регіонального розвитку". В подальшому виконання обов'язків по задоволенню вимог кредиторів Акціонерного банку "Банк регіонального розвитку" за рахунок коштів одержаних в результаті управління Активами покладається на Товариство з обмеженою відповідальністю "Агенція комплексного захисту бізнесу "Дельта М", код за ЄДРПОУ 35199148, адреса місцезнаходження: 02140, м. Київ, вул. Вишняківська, 13, офіс 224, тел.: (063) 308-44-77.

ДП "Придніпровська залізниця" інформує

про введення з 01.12.2013 року нових роздрібних тарифів на електроенергію згідно Постанови НКРЕ України від 22.11.2013 р. №1487 з врахуванням граничних рівнів тарифів при поступовому переході до формування єдиних роздрібних тарифів, без урахування податку на додану вартість

Роздрібні тарифи для категорії споживачів на території розташування ДП "Придніпровська залізниця", крім населення*, з напругою живлення становлять:

Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год		Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год	
	1 клас	2 клас		1 клас	2 клас
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю 750 кВа і більше	811,1	1032,4	Непромислові споживачі	811,1	1032,4
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю до 750 кВа	811,1	1032,4	Виробничі с\г споживачі	811,1	1032,4

Для визначення рівня ставок тарифів, диференційованих за періодами часу, встановлюються такі коефіцієнти:
3-х зонний тариф – Постанова НКРЕ від 20.12.01 р. №1241 (зі змінами та доповненнями) нічний період – 0,35; напівпіковий період – 1,02; піковий період –1,68. 2-х зонний тариф – Постанова НКРЕ від 20.12.01 р. №1241 (зі змінами та доповненнями) нічний період – 0,4; денний – 1,5.

Роздрібні тарифи розраховані згідно з умовами та правилами здійснення підприємницької діяльності з постачання електричної енергії за регульованим тарифом на підставі таких даних:

Прогнозована оптова ринкова ціна на розрахунковий період, грн./МВт·год	748,43	Постанова НКРЕ №1485 від 22.11.13
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (1 клас напруги 35-110 кВ), %	2,27	Постанова НКРЕ №686 від 13.06.13
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (2 клас напруги 0,4-10 кВ), %	9,99	Постанова НКРЕ №686 від 13.06.13
Тариф на передачу електроенергії (1 клас напруги 35-110 кВ), грн./МВт·год	23,37	Постанова НКРЕ №176 від 21.02.13
Тариф на передачу електроенергії (2 клас напруги 0,4-10 кВ), грн./МВт·год	86,13	Постанова НКРЕ №176 від 21.02.13
Тариф на постачання 1 група (грн./МВт·год)	3,90	Постанова НКРЕ №176 від 21.02.13
Тариф на постачання 2 група (грн./МВт·год)	19,50	Постанова НКРЕ №176 від 21.02.13

*Тарифи на електроенергію, що відпускається населенню згідно Постанови НКРЕ України від 23.04.2012р. №497 (зі змінами).

ДТГО "Львівська залізниця" інформує

про введення з 01.12.2013 року нових роздрібних тарифів на електроенергію згідно Постанови НКРЕ України від 22.11.2013р. №1487 з врахуванням граничних рівнів тарифів при поступовому переході до формування єдиних роздрібних тарифів, без урахування податку на додану вартість

Роздрібні тарифи для категорії споживачів на території розташування ДТГО "Львівська залізниця", крім населення та населених пунктів, з напругою живлення становлять:

Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год		Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год	
	1 клас	2 клас		1 клас	2 клас
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю 750 кВа і більше	811,1	1032,4	Непромислові споживачі	811,1	1032,4
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю до 750 кВа	811,1	1032,4	Виробничі с\г споживачі	811,1	1032,4

Для визначення рівня ставок тарифів, диференційованих за періодами часу, встановлюються такі коефіцієнти:
3-х зонний тариф – Постанова НКРЕ від 20.12.01р. № 1241 (зі змінами та доповненнями) нічний період – 0,35; напівпіковий період – 1,02; піковий період – 1,68. 2-х зонний тариф – Постанова НКРЕ від 20.12.01р. № 1241 (зі змінами та доповненнями) нічний період – 0,4; денний – 1,5

Роздрібні тарифи розраховані згідно з умовами та правилами здійснення підприємницької діяльності з постачання електричної енергії за регульованим тарифом на підставі таких даних:

Прогнозована оптова ринкова ціна на розрахунковий період, грн./МВт·год	748,43	Постанова НКРЕ №1485 від 22.11.13
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (1 клас напруги 35-110 кВ), %	4,19	Постанова НКРЕ №686 від 13.06.13
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (2 клас напруги 0,4-10 кВ), %	6,43	Постанова НКРЕ №686 від 13.06.13
Тариф на передачу електроенергії (1 клас напруги 35-110 кВ), грн./МВт·год	44,21	Постанова НКРЕ № 172 від 21.02.13
Тариф на передачу електроенергії (2 клас напруги 0,4-10 кВ), грн./МВт·год	142,64	Постанова НКРЕ № 172 від 21.02.13
Тариф на постачання 1 група (грн./МВт·год)	7,52	Постанова НКРЕ № 172 від 21.02.13
Тариф на постачання 2 група (грн./МВт·год)	37,60	Постанова НКРЕ № 172 від 21.02.13

Постановою Господарського суду Тернопільської області (м.Тернопіль, вул. Князя Острозького, 14а) від 18.10.2013 р. у справі №10/Б-921/1436/2013 **Товариство з обмеженою відповідальністю "Діана"** (вул. Данила Галицького, 29, смт. Підволочиськ, Тернопільська обл., ідент. код 31273732) **визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру** та призначено ліквідатором банкрута арбітражного керуючого Зубик Юлію Зіновіївну (адреса для листування: 46027, м. Тернопіль, а/с №565).

В газеті "Голос України" № 205 (5705) за 01.11.2013 р. було опубліковано оголошення про те, що Постановою Господарського суду Донецької області від 21.10.2013 р. у справі № 905/6890/13 Підприємство з іноземними інвестиціями "ONIX DON" (86117, Донецька область, м. Макіївка, вул. Антропова, буд. 20, код ЄДРПОУ 30651521) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором призначено Шипіцина Олександра Володимировича. У назві підприємства було допущено помилку. Назву підприємства слід читати як Підприємство з іноземними інвестиціями "ONYX DON". Решта інформації без змін.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 14.11.2013р. по справі № 904/8472/13 ТОВ "ЕВОРІ ІНВЕСТМЕНТ" (код ЄДРПОУ 37471556) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Головою ліквідаційної комісії призначено Щоголева Максима Ігоровича.

Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення за адресою: 49102, м. Дніпропетровськ, вул. Будьоного, буд. 9-В, кв. 12.

ОГОЛОШЕННЯ

Постановою Господарського суду Полтавської області (36000, м.Полтава, вул.Зигіна, 1) від 14.04.2009р. по справі № 10/53-8/53 Відкритому акціонерному товариству "Павлівське" (38813, Полтавська обл., Чутівський район, смт.Артемівка, вул.Артема, 69, код ЄДРПОУ 13953115, п/р 26008136866 в ПАТ "Райффайзен Банк Аваль", м.Київ, МФО 380805) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ухвалою Господарського суду Полтавської області від 16.07.2013р. ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бугаєнка Андрія Анатолійовича (свідоцтво № 1343 від 23.08.2013р.)

Колишніх працівників товариства, яким не погашено заборгованість по заробітній платі, прошу звернутися до ліквідатора з письмовими заявами, а також необхідно вказати контактний телефон та адресу заявника, додати копію паспорта та ідентифікаційного номера, вказати банківські реквізити для перерахування коштів. Заяви щодо виплати заборгованості по заробітній платі приймаються ліквідатором на протязі двох місяців після опублікування даного оголошення за адресою: 36014, м.Полтава, вул.Жовтнева, 77, а/с № 146.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 14.11.2013р. по справі № 904/8355/13 ТОВ "БК ВОТО-БУД" (код ЄДРПОУ 35739804) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Головою ліквідаційної комісії призначено Щоголєва Максима Ігоровича. Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Володі Дубініна, буд. 8.

Ухвалою Господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) від 14.11.13 р. порушено провадження у справі № 902/1428/13 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Український комунальний союз " (код ЄДРПОУ 36019173, вул. Наконечного, 1, смт Тростянець Тростянецького району Вінницької області, 24300), введено процедуру розпорядження майном. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Бойка Олега Васильовича (свідоцтво № 185 від 12.02.13 р., п/а: 21050, м. Вінниця, вул. Козицького, 46). Претензії кредиторів з вимогами до боржника приймаються в тридцятиденний строк з дня публікації даного оголошення. Попереднє засідання суду призначено на 14.01.14 р. о 09-30 год. в приміщені господарського суду Вінницької області.

ДП "Одеська залізниця" інформує

про введення з 01.12.2013 року нових роздрібних тарифів на електроенергію згідно Постанови НКРЕ України від 22.11.2013 р. № 1487 з врахуванням граничних рівнів тарифів при поступовому переході до формування єдиних роздрібних тарифів, без урахування податку на додану вартість

Роздрібні тарифи для категорії споживачів на території розташування ДП "Одеська залізниця", крім населення та населених пунктів, з напругою живлення становлять:

Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год		Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год	
	1 клас	2 клас		1 клас	2 клас
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю 750 кВа і більше	811,1	1032,4	Непромислові споживачі	811,1	1032,4
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю до 750 кВа	811,1	1032,4	Виробничі с\г споживачі	811,1	1032,4

Для визначення рівня ставок тарифів, диференційованих за періодами часу, встановлюються такі коефіцієнти:
3-х зонний тариф – Постанова НКРЕ від 20.12.01 р. №1241 (зі змінами та доповненнями) нічний період – 0,35; напівпіковий період – 1,02; піковий період –1,68. 2-х зонний тариф – Постанова НКРЕ від 20.12.01 р. №1241 (зі змінами та доповненнями) нічний період – 0,4; денний – 1,5.

Роздрібні тарифи розраховані згідно з умовами та правилами здійснення підприємницької діяльності з постачання електричної енергії за регульованим тарифом на підставі таких даних:		
Прогнозована оптова ринкова ціна на розрахунковий період, грн./МВт·год	748,43	Постанова НКРЕ № 1485 від 22.11.13
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (1 клас напруги 35-110 кВ), %	3,19	Постанова НКРЕ № 686 від 13.06.13
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (2 клас напруги 0,4-10 кВ), %	6,45	Постанова НКРЕ № 686 від 13.06.13
Тариф на передачу електроенергії (1 клас напруги 35-110 кВ), грн./МВт·год	30,35	Постанова НКРЕ № 612 від 23.05.13
Тариф на передачу електроенергії (2 клас напруги 0,4-10 кВ), грн./МВт·год	122,79	Постанова НКРЕ № 612 від 23.05.13
Тариф на постачання 1 група (грн./МВт·год)	5,38	Постанова НКРЕ № 612 від 23.05.13
Тариф на постачання 2 група (грн./МВт·год)	26,92	Постанова НКРЕ № 612 від 23.05.13

ДП "Донецька залізниця" інформує

про введення з 01.12.2013 року нових роздрібних тарифів на електроенергію згідно Постанови НКРЕ України від 22.11.2013 №1487 з врахуванням граничних рівнів тарифів при поступовому переході до формування єдиних роздрібних тарифів, без урахування податку на додану вартість.

Роздрібні тарифи для категорій споживачів на території розташування ДП "Донецька залізниця", крім населення, населених пунктів, з напругою живлення становлять:

Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год		Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год	
	1 клас	2 клас		1 клас	2 клас
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю 750 кВа і більше	811,1	1032,4	Непромислові споживачі	811,1	1032,4
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю до 750 кВа	811,1	1032,4	Виробничі с\г споживачі	811,1	1032,4

Для визначення рівня ставок тарифів, диференційованих за періодами часу, встановлюються такі тарифні коефіцієнти:
3-х зонний тариф – Постанова НКРЕ від 04.11.09р. №1262 нічний період – 0,35; напівпіковий період - 1,02; піковий період – 1,68.
2-х зонний тариф – Постанова НКРЕ від 04.11.09р. №1262 нічний період – 0,40; денний-1,5.

Роздрібні тарифи розраховані згідно з умовами та правилами здійснення підприємницької діяльності з постачання електричної енергії за регульованим тарифом на підставі таких даних:		
Прогнозована оптова ринкова ціна на розрахунковий період, грн./Мвтгод	748,43	Постанова НКРЕ №1485 від 22.11.13
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (1 клас напруги 35-110 кВ) %	3,08	Постанова НКРЕ № 686 від 13.06.13
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (2 клас напруги 0,4-10 кВ) %	9,03	Постанова НКРЕ № 686 від 13.06.13
Тариф на передачу електроенергії (1 клас напруги 35-110 кВ) грн./МВтгод	10,29	Постанова НКРЕ № 611 від 23.05.13
Тариф на передачу електроенергії (2 клас напруги 0,4-10 кВ) грн./МВтгод	100,81	Постанова НКРЕ № 611 від 23.05.13
Тариф на постачання 1 група (грн./МВтгод)	8,86	Постанова НКРЕ № 611 від 23.05.13
Тариф на постачання 2 група (грн./МВтгод)	44,31	Постанова НКРЕ № 611 від 23.05.13

ДТГО "Південно-Західна залізниця" інформує

про введення з 01.12.2013 року нових роздрібних тарифів на електроенергію згідно Постанови НКРЕ України від 22.11.2013р. № 1487 з врахуванням граничних рівнів тарифів при поступовому переході до формування єдиних роздрібних тарифів, без урахування податку на додану вартість.

Роздрібні тарифи для категорій споживачів на території розташування ДТГО "Південно-Західна залізниця", крім населення, населених пунктів, з напругою живлення становлять:

Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год		Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год	
	1 клас	2 клас		1 клас	2 клас
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю 750 кВа і більше	811,1	1032,4	Непромислові споживачі	811,1	1032,4
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю до 750 кВа	811,1	1032,4	Виробничі с\г споживачі	811,1	1032,4

Для визначення рівня ставок тарифів, диференційованих за періодами часу, встановлюються такі тарифні коефіцієнти:
3-х зонний тариф – Постанова НКРЕ від 04.11.09р. № 1262 нічний період – 0,35; напівпіковий період - 1,02; піковий період – 1,68.
2-х зонний тариф – Постанова НКРЕ від 04.11.09р. № 1262 нічний період – 0,4; денний-1,5.

Роздрібні тарифи розраховані згідно з умовами та правилами здійснення підприємницької діяльності з постачання електричної енергії за регульованим тарифом на підставі таких даних:		
Прогнозована оптова ринкова ціна на розрахунковий період, грн./Мвтгод	748,43	Постанова НКРЕ № 1485 від 22.11.13
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (1 клас напруги 35-110 кВ) %	2,63	Постанова НКРЕ № 686 від 13.06.13
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (2 клас напруги 0,4-10 кВ) %	8,99	Постанова НКРЕ № 686 від 13.06.13
Тариф на передачу електроенергії (1 клас напруги 35-110 кВ) грн./МВтгод	19,03	Постанова НКРЕ № 613 від 23.05.13
Тариф на передачу електроенергії (2 клас напруги 0,4-10 кВ) грн./МВтгод	192,42	Постанова НКРЕ № 613 від 23.05.13
Тариф на постачання 1 група (грн./МВтгод)	10,78	Постанова НКРЕ № 613 від 23.05.13
Тариф на постачання 2 група (грн./МВтгод)	53,91	Постанова НКРЕ № 613 від 23.05.13

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 21.11.2013 р. по справі №904/8767/13 Товариство з обмеженою відповідальністю "АГЛАЯ КАПІТАЛ" (код ЄДРПОУ 37401871, 49064, м. Дніпропетровськ, пр. Калініна, буд 3; банківські реквізити боржника: р/р 26502017095001 в Дніпропетровському РУ ПАТ КБ "Південкомбанк" м. Дніпропетровськ) визнано банкрутом та щодо нього відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором Товариства з обмеженою відповідальністю "АГЛАЯ КАПІТАЛ" призначено Філатенка Олександра Миколайовича (м. Дніпропетровськ, пр. Свободи, буд. 281, ідентифікаційний код 3155913297).

Ухвалою Господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) від 14.11.13 р. порушено провадження у справі № 902/1448/13 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Трейд маркетинг сервіс" (код ЄДРПОУ 35921104, вул. Наконечного, 1, смт Тростянець, Тростянецький р-н, Вінницька обл., 24300), введено процедуру розпорядження майном. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Бойка Олега Васильовича (свідоцтво №185 від 12.02.13 р., п/а: 21050, м. Вінниця, вул. Козицького, 46). Претензії кредиторів з вимогами до боржника приймаються в тридцятиденний строк з дня публікації даного оголошення. Попереднє засідання суду призначено на 14.01.14 р. о 10-00 год. в приміщенні господарського суду Вінницької області.

Постановою Господарського суду Закарпатської області (88000, м.Ужгород, вул.Ко цюбинського,2-а) від 12.11.2013р. у справі № 907/837/13) Товариство з обмеженою відповідальністю "Росинка-2" (м. Хуст Закарпатської області, вул. І.Франка, 8, код за ЄДРПОУ 31898407) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором призначено арбітражного керуючого Стрєльнікова Валерія Вікторовича (свідоцтво №146 від 06.02.2013р., м.Чернівці,вул . Новікова-Прибоя, 4/1).

Претензії приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області від 07.11.13 р. у справі № 904/8280/13 підприємство ТОВ "АЛМЕДА ГРУП" (код ЄДРПОУ 33495039, вул. Фрунзе, буд. 4, м. Дніпропетровськ, 49000) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру,

Ліквідатором призначений голова ліквідаційної комісії Талан Ростислав Григорович, адреса для листування: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158.

Кредитори мають право заявити свої вимоги до боржника в місячний строк з дня офіційного оприлюднення оголошення.

ДЕНЬ

№ 223 (5723) СЕРЕДА, 27 ЛИСТОПАДА 2013

Сьогодні в Україні хмарно з проясненнями, без значних опадів. На заході, півночі та в центрі температура повітря вночі — мінус 2—6 градусів, вдень — від 0 до 3 тепла, на сході та півдні вночі — від –3 до +2 градусів, удень — від 0 до 5 тепла. Вітер північно–західний, 5—10 м/с. У Криму вдень — 4—9 тепла, у Карпатах — від –4 до +1 градуса.

ЦЬОГО ДНЯ, 27 ЛИСТОПАДА

1863. Народилася Ольга Юліанівна Кобилянська — українська письменниця, громадсько-культурна діячка, що дебютувала в літературі як послідовна феміністка (роман «Царівна», 1895). Померла в Чернівцях 1942 року.

1981. Прийнято закон Української РСР «Про охорону атмосферного повітря» та постанову Верховної Ради Української РСР про порядок введення його в дію, якими атмосферне повітря проголошувалося одним з основних життєво важливих елементів довкілля.

1991. Опубліковано текст звернення Верховної Ради України до народу з закликом підтримати на Всеукраїнському референдумі 1 грудня Акт проголошення незалежності України, прийнятий 24 серпня 1991 року.

СПОРТ

Турнірна хроніка

Баскетбол. Чемпіонат країни. Суперліга. 25 листопада. «Будівельник» (Київ) — «Донецьк» 82:55 (16:20, 21:7, 21:15, 24:13). «Київ» — «Говерла» (Івано-Франківськ). 81:88 (13:27, 18:23, 23:14, 27:24).

«Донецьк» — 7 перемог, «Хімік» (Южне) — 6, «Азовмаш» (Маріуполь), «Говерла» — по 5, «Одеса», «Ферро-ЗНТУ» (Запоріжжя), «Будівельник», «Кривбас» (Кривий Ріг) — по 4, «Політехніка-Галичина» (Львів) — 3, «Миколаїв», «Київ» — по 2, «Дніпро» (Дніпропетровськ), «Черкаські Мавпи» — по 1, «Дніпро-Азот» (Дніпродзержинськ) — 0.

Фехтування. Шпажист з Ужгорода Анатолій Герей став володарем Кубка Осло. Ці змагання відбуваються під егідою Міжнародної федерації фехтування у статусі турніру-сателіта з десяток років поспіль.

Попри те, що з усіх категорій турнірів, результати яких йдуть у залік світового рейтингу, Кубок Осло приносить своїм учасникам найменшу кількість очок, схрестити шпаги до столиці Норвегії приїхали 78 спортсменів з 16 країн.

Чужого горя не буває,

стверджують чернігівські міліціонери

Минулого року в родину отця Миколая, настоятеля Миколаївського храму в Надинівці Козелецького району, прийшла біда: його донька Олександра опинилася в Інституті раку. Її лікування потребувало значних коштів. Дізнавшись про проблему зі здоров'ям цієї дівчинки та іншої дитини із новин, ситуації вирішили зарадити правоохоронці Чернігівщини. Начальник УМВС в Чернігівській області Олександр Михайлик особисто зустрівся із родинами двох тяжкохворих дітей і передав їм на лікування 60 тисяч гривень. Кошти пожертвували міліціонери з усієї області — ніхто з них не залишився байдужим.

Дев'ятирічна Олександра Миклюсевич уже одужала. Вона навчається у четвертому класі Красилівської школи.

Отець Миколай на зустрічі з О. Михайликом **(на знімку)** розповів про успішне лікування доньки і подякував правоохоронцям за її порятунок.

— В останні роки до УМВС України в Чернігівській області неодноразово зверталися з проханнями про матеріальну допомогу батьки маленьких онкохворих чернігівців, які потребували невідкладного і дуже дорогого лікування за кордоном, — зазначив керівник обласної міліції О. Михайлик. — У багатьох випадках ці родини ніяк не пов'язані з міліцією, проте чужого горя не буває. І тому правоохоронці з готовністю жертвували кошти на лікування малюків, демонстрували винятково згуртованість та небайдужість. Такою самою була реакція колективу обласної міліції і на прохання колег про допомогу.

Загалом за останній час матеріальну допомогу на лікування від тяжких хвороб було надано 12 особам, серед яких семеро дітей та п'ятеро працівників міліції. З цією метою ло зібрано близько 500 тисяч гривень. Нині триває збирання коштів у зв'язку зі зверненнями ще двох громадян.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

На знімку: Олександра Миклюсевич.

Фото СЗГ УМВС України в Чернігівській області.

Навіщо позначка «без ГМО» на питній воді?

Практика маркування харчових продуктів написом «без ГМО» не гарантує того, що на наш стіл не потрапляють генетично модифіковані організми. Насправді Україна давно є пасивним учасником світового ринку аграрних біотехнологій, заявив у Донецьку на засіданні прес-клубу доктор біологічних наук, старший науковий співробітник Інституту харчової біотехнології та геноміки НАН України Борис Сорочинський. На думку експерта, суспільство повинне мати повну інформацію про сучасний стан галузі в Україні та світі.

— Починаючи з 1982 року, європейські країни витратили на дослідження безпеченості генетично модифікованих організмів 300 мільйонів євро. Загалом було 50 наукових проектів. Це комплексні програми, їх використовували 400 дослідницьких груп із різних європейських країн. І загальний висновок, який випливає: біотехнологія і ГМО зокрема не є небезпечнішими, ніж технології традиційної селекції. На сьогодні не встановлено негативних ефектів від тих ГМО, які комерціалізовані й офіційно є на ринку, — повідомив учений.

2012-го генетично модифіковані рослини вирощували 28 країн, а ще 31 — надала дозвіл на імпорт і використання таких рослин як харчових продуктів і кормів. Найпоширенішими продуктами генної інженерії є соя (частка біотехнологічних культур — понад 80 відсотків світового виробництва), кукурудза (35 відсотків), бавовник (80 відсотків) та ріпак (30 відсотків). Найчастіше такі культури мають ознаки стійкості до гербіцидів та комах. А тому ці сорти вважаються прибутковими: вартість їх вирощування є меншою порівняно з культивуванням традиційних сільгоспкультур.

Офіційно імпорт і вирощування генетично змінених культур в Україні заборонено. Але насправді в країні вже є рослини з вищенаведеного списку (наприклад, соя) чи фармацевтичні препарати, де використано таку технологію, каже Б. Сорочинський. З другого боку, позначку «без ГМО» можна сьогодні зустріти навіть на продуктах, які ніколи не міститимуть таких компонентів — наприклад, на мінеральній воді. Експерт зауважив: власних досліджень із питань аграрних біотехнологій у державі проводиться дуже мало, а регуляторна база потребує перегляду і не відповідає міжнародному досвіду. Щодо лабораторій, якими оснащено всі області санепідстанції і де досліджують продукти на вміст ГМО, то їх науковець назвав неефективними.

Яку вигоду для «маленького українця» становить використання аграрних біотехнологій? Адже дефіциту традиційної сільськогосподарської продукції в нашій країні немає. На це запитання Борис Сорочинський відповідає так:

— За умови, що українець вирощує щось у себе на городі, — йому байдуже. Якщо йде до супермаркету, на ринок — він уже має цікавитися цим питанням. Бізнес і держава насамперед повинні мати певну стратегію. Якщо ми — велика аграрна країна, то що нам вигідніше: продукувати трансгенну культуру та експортувати її чи продукувати чисту культуру на експорт? І те, що відбувається в суспільстві навколо ГМО, — страшилки, істерія, запровадження маркування, — це ті рішення, які приймаються волюнтаристськи, без консультацій з науковцями, без публічного обговорення. З другого боку, наразі лунають заяви керівників про те, що ми вирощуватимемо ГМО. Але все це не підкріплено експертним аналізом.

Чинний Закон України «Про державну систему біобезпеки» регламентує поводження з ГМО, прямо не підтримуючи і не забороняючи такі організми. Учені-біологи наголошують на тому, що є суперечливі підзаконні і нормативні акти, в яких потрібно навести лад. Поки що складається ситуація, коли за нелегальне вирощування генетично модифікованої сої чи кукурудзи в Україні неможливо покарати. А на рівні держави немає єдиної політики, яка б об'єднувала природне бажання аграрного бізнесу заробляти більше із правом громадянина на здорове довкілля і безпечність харчових продуктів.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

На знімку: Борис Сорочинський.

Фото автора.

Над номером працювали: Віталій ЖЕЖЕРА, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Юліана ШЕВЧУК.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2013 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 32719

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»